

3004

श्री
रसिक स्तवनावली.
भाग १ ले.

अतपंदना, स्तवना, थोथो, संझाथो, गावानां
गीना. लावणीया, गुंडलीया, पारखुं,
गानीया. भंगलहीवा,
गानी

સાંકલિયું.

નામ.	પાત્રું.
૧ નવકાર તથા ભાવના.	૧
૨ પ્રભાતીયાં.	૩
ચૈતવંદને.	
૩ સિદ્ધાચળનાં.	૪—૫
૧ પદ્મપ્રભુને વાશ પુજ્ય.	૫—૬
૧ પ્રથમ તિર્થંકર.	૬
૧ ભારગુગુ અરીહંત દેવ.	૬
૧ પ્રહુસમે ભાવ ધરી ઘણાં.	૬—૭
૩ મંદીરસ્વામીનાં.	૭—૮
૧ ખીજનું.	૮
૧ પાંચમનું.	૧૦
૧ અષ્ટમીનું.	૧૧
૧ એકાદશીનું.	૧૧—૧૨
સ્તવનો.	
૮ સિદ્ધાચળના દાહરા.	૧૩
૧૩ સિદ્ધાચળનાં સ્તવનો.	૧૪—૨૫
૧ તીર્થમાળાનું.	૨૫—૨૭
૧ ગરિનાર તીર્થનું.	૨૭—૨૮

૧ સમેતસીખરજીનું.	૨૮-૨૯
૧ આઠાપદજીનું.	૨૯-૩૦
૧ આબુજીનું.	૩૦-૨૧
૧ રાણકપુરનું.	૨૨
૨ શીખવદેવનાં.	૩૩-૩૪
૧ અજીતનાથનું.	૩૪-૩૫
૧ સંભવનાથનું.	૩૫-૩૬
૧ સુમતીનાથનું.	૩૭
૧ ચંદ્રમણજીનું.	૩૭-૩૮
૧ શ્રેયાંસનાથનું.	૩૮-૩૯
૧ વાસુપુજ્યનું.	૩૯
૧ સાંતીનાથનું.	૪૦
૧ મહાનાથનું.	૪૦-૪૧
૨ નેમનાથનાં.	૪૧-૪૨
૨ પાર્શ્વનાથનાં.	૪૩-૪૫
૪ માહાવીર સ્વામીનાં.	૪૫-૪૮
૨ શ્રી મંદીર સ્વામીનાં.	૪૮-૫૦
૧ સિદ્ધ ભગવાનનું.	૫૦
૧ શ્રી બાહુજીનું.	૫૧
૪ દીવાળીનાં સ્તવનો.	૫૧-૫૪
૧ જગતગુરુ જીતવર જીકારી.	૫૫

૧	આવો આવો જસોદાના કંથ.	૫૫-૫૬
૧	હો સાહેબજી પરમાત્મ પુજ્યાનું.	૫૭
૧	સમવસરણ સુરવર રચેરે.	૫૭-૫૮
૧	એ વ્રત જગમાં દીવો.	૫૮-૫૯
૧	મન મોહનજી જગ તાત.	૬૦-૬૧
૧	ઉત્તમ કૃષ્ણ પુજા કીજે.	૬૧-૬૨
૧	અનીહારે ધુપ ધરો જન આગજેરે.	૬૨-૬૩
૧	વસંત.	૬૩
૪૬	પરચુરણ નાનાં રતવનો તથા પદા.	૬૪-૮૦

થોચો.

૪	સંકેશ્વર પાસજી પુજ્યે.	૮૧
૪	પંચ તીર્થકરની.	૮૧
૪	પન્નુભણની.	૮૨
૪	સીધચક્રની.	૮૩
૧	બીજની.	૮૪
૧	પાંચમની.	૮૪
૧	આઠમની.	૮૪
૧	એકાદશીની,	૮૪
૫	સિદ્ધાચળની વિગેરે.	૮૫
૨	મંદીરજનની.	૮૬
૧	પારશ્વનાથની.	૮૬

(૬)

સાઝાચો.

૧	રાત્રી ભોજનની.	૮૭-૮૮
૧	દંઠણ મુનીની.	૮૮-૮૯
૧	ધસાચી પુત્રની.	૮૯-૯૦
૨	સાખીચો.	૯૦

ગાવાનાં ગીત.

૧	સાત વાર.	૯૧
૧	ગરખી.	૯૨
૧	પંદર તીથીચો.	૯૩-૯૫
૧	અહિં સુપનનું ગીત.	૯૫-૯૬

લાવણીઓ.

૪	છનદાસ કૃત.	૯૭
૧	આદિનાથની.	૯૮
૧	કેસરીઆની.	૯૯

ગુંડલીઓ.

૧	બેહેની અંપાનથરી ઉદ્યાનકે.	૧૦૦-૧૦૧
૧	મલુ મારો ભોગ કરમ.	૧૦૧-૧૦૨
૧	માહાવીર સ્વામીનું પાલણું.	૧૦૨-૧૦૪
૧	આશ્વ.	૧૦૪
૨	આરતિઓ.	૧૦૫-૧૦૬
૧	મંગળ દિવો.	૧૦૬
૧૦	છન નંવઅંગ પુજાના કુહા.	૧૦૭
	ચૈતવંદન કરવાની વિધી.	૧૦૮

ચોવીસ તિર્થકરેનાં નામ તથા માતા પીતાનાં નામ વિગેરેના કોઠો.

નંબર	તિર્થકરેનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પીતાનાં નામ.	સંઘન.	જન્મભુમી.
૧	રીખવદેવ.	મરૂદેવામાતા.	નાભિરાજ.	રૂપજ.	વિનીતા
૨	અહતનાથ.	વીજયામાતા	હૃતશ્રુજાજ.	હાથી.	અયોધ્યા
૩	સંલવનાથ.	સેનામાતા.	હૃતારોરાજ.	ધાડો.	સાવધી
૪	અભિનંદન.	સિદ્ધાર્થમાતા.	સંવરરાજ.	વાંદરો.	વિનીતા
૫	સુમતીનાથ.	મંગલામાતા	એકરાજ.	એંચપક્ષી.	કોશલા
૬	પદમભલુ.	સુશિલામાતા	ઘરરાજ.	રાતુકમલ.	કોશંત્રી
૭	સુપારશ્વનાથ.	પ્રગ્વીમાતા	પ્રતીઠરાજ.	સાથીઓ.	વણારમી
૮	ચંદ્રપ્રભુ.	લક્ષ્મણામાતા	મહાસેનરાજ	ચંદ્રમા.	ચંદ્રપુરી
૯	સુવિધિમાથ.	રાંમામાતા.	સુત્રીવરાજ	મછમધર.	કાકંદી
૧૦	શિતળનાથ.	નંદામાતા.	દ્રશ્યરાજ	શીવજ.	લલિસપુર

શ્રેયાંસનાથ.	વિનુગાતા	વિનુરાજ.	ખડગી.	સિંહપુર
૧૧ વાસુપુન્ય.	જ્યામાતા.	વસુપુજ્યરાજ	પાડો.	ચંપાપુરી
૧૨ વીમળનાથ.	સ્વામામાતા.	સુતવર્ધરાજ	સુઅર,	કંપીલપુર
૧૩ અનંતનાથ.	સુયસામાતા.	સિંહસેનરાજ	સેચાંણી.	અયોધ્યા
૧૪ ધરમનાથ.	સુવ્રતામાતા.	ભાનુરાજ	વજર.	રત્નપુરી
૧૫ સાંતિનાથ.	અચિરમાતા	વીંવસેન.	હરણ.	અથીનાડર
૧૬ કુચુંનાથ.	શ્રીમાતા.	સુરરાજ.	ઝોકડો.	ગજપુરિ
૧૭ અરનાથ.	દેવીમાતા.	સુંદરેનરાજ	તંદાવતસાથીચો	નાગપુરિ
૧૮ મહ્મીનાથ.	પ્રભાવતીમાતા	કુભરાજ.	કળસ.	મિથિલા
૨૦ સુનીસુવન.	પદ્મામાતા.	સુમિત્રરાજ.	કાયવો.	રાજગીરી,
૨૧ નમીનાથ.	વિપ્રામાતા.	વીજયરાજ.	નીસકમલ.	મહોલા
૨૨ નમનાથ.	સીવાદેવીમાતા	સમુદ્રવીજ્ય.	સંખ.	સોરિપુર
૨૩ પારશ્વનાથ.	વીમામાતા.	અશ્વસેન.	સર્પ.	વનારસી
૨૪ મહાવીર.	ત્રિસલામાતા	સિદ્ધાર્થરાજ	સિંહ.	ખત્રિકુડ

૩૦૦૫

૩૦૦૫

અથ શ્રી રસિક સ્તવનાવળી.

ભાગ ૧ લો.

દાહરો.

જ્ઞાન સમો કોઈ ધન નહી, સમતા સમો નહી સુખ;
છવીત સમ આશા નહી, લોભ સમો નહી દુઃખ. ૧.

નમો અરિહંતાણં, નમો સિક્ધાણં, નમો આયરાઆશ્રં,
નમો ઉવગ્રાયાણં, નમો લોભે સગ્ગ સાહુણં, એસોપંચ નમુ-
કારો, સવ્વપાવ પાણાસણા મંગળાણંચ સવ્વેસિં, પદ્મં, હ્રવધ
મંગલં, ઇતિ નવકાર.

મલુ દર્શન સુખ સંપદ્ધ, મલુ દર્શન નવ નિક્ક;
મલુ દર્શનથી પામીએ, સકળ પદાર્થ સિક્ક. ૨

(૨)

ભાવે જીનર પુજ્યે, ભાવે દિવે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળ જ્ઞાન.

૨

જગતિ આધાર કીરગાવ તારં, દુર્વાર સંસાર વૈકાર વીરં;
શ્રીવીતરાગો તુંહી મુક્તિ ભાવા, વિદ્ય પ્રભુ વિદ્ય વયાની કંચન.

દેખીરે અદભુત તાહારૂં રૂપ, અચરિજે ભવીકા રૂપી પદ્મરોડ
તાહારી ગત તું જાણે હો દેવ, સમરાણુ ભજ્યેકે વાચક જસ કહે.

તું અકલંકી રૂપ સરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાઇ;
તું સંકર પ્રભા જગદ્દીસર, વિતરાગ તુ નીરમાઈ. ૧
અનોપમ રૂપ દેખિ તુજ રીઝે. સુરતર નારી કે વ્રંદા,
નમો નિરંજન ફાણી પતી શેવોત, પાસ ગેડીયા સુરકંદા. ૨
કાને કુંડળ શીર છત્ર ખીરાજે, ચક્ષુ ટીકા નીરધારી;
અઠ ખીનોરૂ હાથ શોધ્યે, તુમ વદે સહુ નરનારી. ૩
જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયાં, આસન કંપ્યા નીરધારી;
નાગ નાગની છત્ર ધરેછે, જળ વરસાવ્યા નીરધારી. ૪
રૂપવિજય કહે સુણુ મેરી લાવણી, એસી સોભા બહુ સારી:
આતા પિતા બાંધુવ સહુ સાથે, સંજમ લીધાં નીરધારી. ૫

(૩)

પ્રભાતીઆં.

પાસ સંખેસરા સાર કર સેવકા, દેવકા એવડી વાર લાગે;
કોડી કર નેડી દરબાર આગે ખડા, ડાકરા ચાકરા માન માગે. ૧
પ્રગટ થા પાસજી મેત્રી પડદા પરો, મોડ અસુરાણુને આપછોડો.
મુજ મહીરાણુ મંજુસમાં પેશીને, ખલકના નાથજી બંધ ખોલો. ૨
જગતમાં દેવ જગદીસ તું જાગતો, એમ શું આજ જનરાજ ઊંધો.
મોટા દાનેશ્વરી, તેહને દાખીએ, દાન દેજેહુ જગ કાળ મોધો. ૩
ભીડ પડી જાગવાજોર લાગી જરા, તતક્ષીણુ ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો.
પ્રગટ જાતાજથી પલકમાં તે પ્રભુ, ભક્તિ જન તેહનો ભગ નીવાર્યો.
અદો અનાદો અરીહંત તું એકછે, દીન ક્યાજ છે કોણુ દુજો;
ઉદય રતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી પામી જગ ભંજનો એહુ પુજો.

ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા સેત્રંજે જઇએ, સેત્રંજે જઇએ.
ચાલોં એ આકર્ણીશું સંસારે રહ્યાછો મુજ, દિન દિન તન છીજે;
આઠ આલની ધ્યા સરખી, પોતાની કીજે. ચાં ૧ જે કરવું
તે પેલાં કીજે, કાલે શી વાતો; આણુ ચીંતવીઆં આવી
પડસે, સખજાની લાતો. ચાં ૨ ચતુરાધ શું ચિતમાં ચેતી, હાથે
તે સાથે; મરણુ તણા નીશાણા મોટાં; ગાજેછે માથે. ચાં ૩ મા
તા મરુદેવા નંદન નરખી, ભવ સફલો કીજે; દાનવીજે સાહેબ
નો શેવા, એ સખજી લીજે. ચાલોં ૪

(૪)

ચૈતનંદનો.

સકલ કુશલ વલ્લી પુષ્કરાવર્ત મેઘો, દુરિત તિગિર ભાનુ કલ્પવૃક્ષો
ખમાનુ; ભવજલ નિધિ પોતઃ સર્વ સંપત્તિ હેતુ. સ ભવતુ સત તં વઃ
શ્રેયસે શાંતીનાથઃ શ્રેયસે પારશ્વનાથઃ

સિદ્ધાચળજીનાં.

૧

વીમળ કેવળ જ્ઞાન કમળા કલીત ત્રીભુવન હીતકરં, સુરરાજ
સંસ્તુત ચરણ પંકજ. નમો આદી જીનેશ્વરં. ૧ વીમલ ગીરીવર
શ્રંગ મંડળ પ્રવર ગુણ ગુણ ભુધરં, સુર અસુર કીનર કોટી
સેવીત. નમો ૨ કરતી નાટક કીનરી ગણ ગાય જન ગુણ
મનહરં, નીજરાવળી નમે અહનીશ. નમો ૩ પુરંદરીક
અણપતી સિદ્ધી સાધી કોડી પાણ મુની મનહરં, શ્રી વીમલગીરીવર
શ્રંગ સિધ્યા. નમો ૪ નીજ સાધ્ય સાધન સુર મુનીવર
કોડીનંત એ ગીરીવર, મુગતી રમણી વરયા રંગે નમો ૫
પાતાળ નર સુર લોક માંડી વીમલ ગીરીવર તોપરં, નહી અધીક
તીરથ તીરથ પતી કહે. નમો ૬ ઇમ વીમળ ગીરીવર સી-
ખર મંડળ કુખ વીહંડણ ધ્યાઇએ, નીજ શુદ્ધ સત્તા સાર્થનાથ
પરમ જ્યોતીને પાઇએ. જીત મોહ કોહવી છોહ નીદ્રા પરમ
પદસ્થીત જ્યકરં, ગીરીરાજ શેવા કરણ તત્પર, પદ્મ વીજ્ય
સુહીતકરં. ૭

(૫)

શ્રી સેતુન્જય સિદ્ધ ખેત્ર, દીઠે દુરગતી વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે. ૧
અનંત સિદ્ધના એ ઠામ, સડળ તીરથનો રાય;
પુરવ નવાણુ રીખવ દેવ, જ્યાં ઠવીયા પ્રભુ પાય. ૨
સુરજ કુંડ સોહામણો, કવીડ જક્ષ ભીરાગ;
નાભીનાથા કુન્ન મંડણો, જનવર કરે પરણામ. ૩

૩

આજ દેવ અરીહંત નમુ, સમરે તેરે નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રીતિમા જન તણી, ત્યાં ત્યાં કરે પરણામ. ૧
સેતુને શ્રી આદી દેવ, નેમ નમુ ગીરનાર;
તારે જે શ્રી અજીતનાથ, આણુ રીખવ મુકાર. ૨
અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરે, જન ચોવીશી જોડ;
માણીમય મુરત માનસું, ભરતે ભરાવી શોય. ૩
સમેત શીખર તીરથ વડો, જ્યાં વિશે જન પાય;
વૈભાર ગીરીવર ઉપરે, વીર જીનેશ્વર રાય. ૪
માંડવ ઘડનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાશ;
રીખવ કહે જન સમરતાં, પોહોએ મનની આશ. ૫

૪

પદ્મ પ્રભુને વાસુપુજ્ય, દાય રાતા કહીએ;
ચંદ્રપ્રભુને સુવધીનાથ, દો ઊજળ લહીએ. ૧

(૬)

મહાનાથને પારશ્વનાથ, દા નીલા નીરખા;
 મુનીમુવ્રતને નેમનાથ, દા અંજન સરીખા. ૨
 શાળે છન કંચન સમાળે, ઝોડવા છન ચોવીશ;
 ધીર વીમળ પંડીત તણા, જ્ઞાન વીમળ કહે શિશ. ૩

૫

પ્રથમ તીર્થંકર તાણા હુવા, ભવ તેર કહીને;
 શાંતી તાણા ભવ ખાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીને. ૧
 ફસ ભવ પાસે જાણંદને, મતાવીશ શ્રી વીર;
 શોખ તીર્થંકર ત્રોહુ ભવે, પાંચ્યા ભવ જલ તીર. ૨
 જ્યાંથી સમજીન ફરસીયું, ત્યાંથી ગણીએ તેડ;
 ધીર વીમળ પંડીત તણા, જ્ઞાન વીમળ ગુણ ગેડ. ૩

૬

ખાર ગુણ અરીહંત દેવ, પ્રાણમીને ભાવે;
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમસ્તાં, દુઃખ દાહંગ ભવે. ૧
 આચારજ ગુણ છત્રીસ, પાંચવીસ ઉવઝાય;
 સતાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં મુખ થાય. ૨
 અઠોતર સય ગુણ મહીએ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીર વીમળ પંડીત તણા, નય પ્રાણમે નીત સાર. ૩

૭

બેહસમે ભાવ ધરી ધણા, પ્રણમું મનરે આણંદ;
 ધન વેળા ધન તે ઘડી. નિરખુ મણુ મુખ ચંદ. ૧

રિખલ અછત માંલવ ભલા, અભીવંદન વંદુ;
 મુમતી પદમ પ્રભુ જનવરા, શ્રી સુપાસ જનકું. ૨
 ચંદ્ર પ્રભુ સુવધી નમુ, શીતળ શ્રેયાંસ;
 વાસપુજ્ય વિમળ પ્રભુ, અનંત ધર્મ જાણુંદ.
 શાંતી કુથુ અર જનવરા, એ ત્રણ ચક્રી કહીજે;
 ગણી મુનિસુવ્રત પ્રભુ, નમિ નેમ જાણુંદા. ૪
 પારશ્વ વીર નિત વંદીએ, એવા જનરે ચોનીસ;
 જ્ઞાન વીમળ સુરી પ્રણમતાં નિન, હોય જગીસ. ૫

મંદીરસ્વામીનાં ચૈતવંદનો.

શ્રી શ્રીમંદીર વીતરાગ, ત્રીલુપન તુમે ઉપગારી;
 શ્રી શ્રેયાંસ પીતા કુલે, ખડુ શોભા તુગારી. ૧
 ધન્ય ધન્ય માતા સતકી, જેણે જાચો જયકારી;
 વૃષભ લંછને વીરાજમાન. વંદે નર નારી, ૨
 ધનુષ પાંચસેં દેહડાંએ, સોહીએ સોવન વાન;
 કીરતી વીજ્ય ઉવઝાયનો, વીનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

૨

શ્રી શ્રી મંદીર જગ ધણી, આભરતે આવો;
 કરુણાવંત કરુણા કરો, હમને વંદાવો. ૧

(૮)

સકળ ભકત તુમે ધાણીએ; જો હોવે અપનાથ;
ભવોભવ હુંહું તાહરો, નહીં મેલું હવે સાથ. ૨
સયસ સંગ છંડી કરીએ, ચારીત્ર લેઇયું;
પાય તુમારા સેવીને, સીખરમાણી વરસું.
એ અળગો મુજને ઘણીએ, પુરો શ્રીમંદીર દેવ;
હાં થકી હું વીનવું. અવધારો ગુણ ગેહ. ૪

૮

શ્રીમંદીર પરમાતમા, શિવ સુખના દાતા;
પુખલ વૈ વિજયે જયો, સર્વ છવના ત્રાતા. ૧
પુર્વ વિદહે પુંડર ગીણી, નયરીએ સોહે;
શ્રીશ્રેયાંસ રાજા તીહાં, લગીયાણનાં મન મોહે. ૨
ચઉદ સુપન નીર્મળ લહી, સતકી રાણી માત;
કંથુ અરજન અંતરે, શ્રી મંદીર સ્વામી જાત. ૩
અનુંકમે પ્રભુજી જન્મીયા, વળી ચોવન આવે,
માત પિતા હરખે કરી, રૂપમાણી પરાણવે. ૪
ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંજમ મન લાવે;
મુનીમુવ્રત નમી અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે: ૫
ધાતી કર્મનો ક્ષેય કરી, પામ્યા કેવળ નાણ;
રીખલ લંછને સોભતા, સર્વ ભાવના જાણ. ૬
ચોરાશી પ્રભુ ગણધરા. મુનીવર એકસો કોડ.

(૧)

ત્રણ ભુવનમાં જોઈતાં, નહીં કોઈ એની જોડ. ૭
 દસ લાખ કલ્યા કેવળી, પ્રભુજનો પરીવાર;
 એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વીચાર. ૮
 ઉદય પેઢાણુ જનાંતરે, થાશે જનવર મિથ;
 જસ વિજય ગુરૂ પ્રાણમતાં, સુભ વાંછીત કૃપા સિંધ. ૯

बीजनं चैतवंदन.

દુવિધ ધર્મ જણે ઉપદિસ્યો, એથા અમિતંદન;
 બીજે જન્મા તે પ્રભુ, ભવ દુઃખ નિકદન. ૧
 દુવિધ ધ્યાન તુમ પરિહરો, આદરો દાય ધ્યાન;
 ઇમ પરકાસ્યું સુમતિ જને, તે ચવિયા બીજ દોન. ૨
 દાય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવિ ભજ્યે;
 મુજમરે સીતલજ્વિન કહે, બીજ દોન શિવ ભજ્યે. ૩
 જવાજવ પદાર્થનું, કરો નાંણુ સુજાણુ;
 બીજ દિને વાસુકુજ્ય પરે, લહો કેવળ નાંણુ. ૪
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર દાય, એકાંત નગ્રહીએ;
 અરજન બીજ દિને ચવી, ઇમ જન આગત કહીએ. ૫
 વર્તમાન ચોવીસીએ, ઇમ જન કલ્યાણુ;
 બીજ દિને કેઇ પાંખીયા, પ્રભુ નાંણુ નિર્વાણુ. ૬
 એમ અનંત ચોવીસીએ, હુઆ બહુ કલ્યાણુ;
 જન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોઅ સુખ પ્રાંણુ. ૭

જ્ઞાનપાંચમનું ચૈતવંદન.

- ત્રીગડે બેઠા વીરજીના, ભાષે ભવિજન આગે;
ત્રીકુણસ્થું ત્રીહુ લોકજન, નીમુણો મન રાગે. ૧
- આરાહો ભક્તો ભાતસેં, પાંચમ અન્નઆળી;
જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથી નીહાળી. ૨
- જ્ઞાન વિના પસુ સારિખા, બાણો એણું સંસાર;
જ્ઞાન આરાધનથી લહ્યા, સિવપદ સુખ શ્રીકાર. ૩
- જ્ઞાન રહીત કીયા કહી, કાંસ કુમુખ ઉપમાન;
લોકા લોક પ્રકાસકર, જ્ઞાન એક પરધાન. ૪
- જ્ઞાની સાસો સાસમેં, કરે કર્મનો ખેહ;
પુર્વ કોહી વરસા લગે, અજ્ઞાને કરે તેહ. ૫
- દેશ આરાધન કીયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન;
જ્ઞાન તણો મહીમા ઘણો, અંગ પાંચમે ભગવાન. ૬
- પંચ માસ લઘુ પંચમી, જીવ જીવ ઉત્કળી;
પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કગે શુભ વ્રતી. ૭
- એકાવનહી પંચનોએ, કાકસગ લોગસ ફેરો,
ઉજમાયું કરો ભાવશું, ટાળે ભવ ફેરો. ૮
- ઘણી પેરે પંચમી આરાહીએએ, આણી ભાવ અપાગ;
વઢા ગુણ મંજરી પેરે, રંગ વિજય લહો સાર. ૯

(૧૧)

અષ્ટમીનું ચૈતવંદન.

માહાસુદી આઠમીને દિને, વિજ્યા સૂત જાયે;
 તેમ ફાગણ સુદી આઠમે, સંભવ ચવી આવ્યો. ૧
 ચૈત્ર વદની આઠમે, જનમ્યા રૂપભ છગ્દ;
 દિક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનીચંદ. ૨
 માધવ સુદિ આઠમી દીને, આઠ કર્મ કર્યાં હરે;
 અમિનંદન ચોથા પ્રભુ, પાંચ્યા સુખ ભરપુર. ૩
 એહિજ આઠમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ છગ્દ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નહારાવે સુર ઇંદ્ર. ૪
 જનમ્યા જોડ વદી આઠમે, મુનીસુત્રા સ્વામી;
 નમ અસાડ સુદી આઠમે, અષ્ટમી ગતી પાંખી. ૫
 શ્રાવણ વદની આઠમે, નમો જનમ્યા જગ ભાંગુ;
 તીમ શ્રાવણ સુદી આઠમે, પાસજનો નીવાંગુ. ૬
 ભાદરવા વદી આઠમ દીને, ચવીયા સ્વામી સુપાસ;
 છત્ર ઊત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શીવ વાસ. ૭

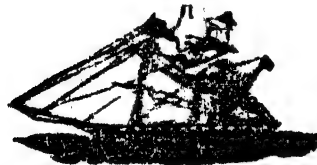
— ૦ ❀ ૦ —

एकादशी चतवंदन.

સાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાયે;
 સંઘ ચતુર વીધ થોપવા, મહસેન વન આયો. ૧

(૧૨)

માધવ સીત એકાદશી, સોમજ દીન યજ્ઞ;
 ઇંદ્ર ભુતી આદે મળયા, એકાદશ વિગ્ન. ૨
 એકાદશી ચક્રગુણ, તેહનો પરિવાર.
 વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩
 છવાદિક સંસે હરીએ, એકાદશ ગણધાર;
 વીરે થાગ્યા વંદીએ, છત શાસન જયકાર. ૪
 મહી જન્મ અરમણી પામ, પર ચરણ વિલાસી;
 રીખલ અછત સુમતિ નગી, મહી ઘન ઘાતી વિલાસી. ૫
 પદ્મ પ્રભુ શીવવાસ પામ, ભય ભવનાં તોડી;
 એકાદશી દીન આપણી, રીધ સઘળી જોડી. ૬
 દશ ખેત્રે ત્રીહુ કાળનાં, ત્રણસે કહયાણ;
 વરશ અગીઆર એકાદશી, આરાધો વરનાણ. ૭
 અગીઆર અંગ લખાવીએ, એકાદસ પાઠાં;
 પૂજાણી ઠવાણી વીટાણી, મસી કાગળ કાઠાં, ૮
 અગીઆર અવૃત છાંડવાએ, વહો પડીમા અગીઆર;
 ખીંગા વિજય છતસાસને, સફળ કરો અવતાર. ૯

(૧૧)

મોહોટાં સ્તવનો શ્રી સિદ્ધાચળનાં સ્તવનો.

દાહર.

- અકેક ડગલું ભરે, સેત્રુંજ સામો જોડ.
રીખવ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ કૃપાવે તેડ. ૧
- સેત્રુંજ સમો તીરથ નહી, રીખવ સમો નહી દેવ;
ગૌતમ સરખા ગુરૂ નહી, વળી વળી વંદુ તેડ: ૨
- સીધાચળ સમરૂ સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જનમ પામી કરી, વદુ વાર હજાર. ૩
- સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગીરનાર;
સેત્રુંજે નદો નાહ્યો નહી. તેનો એજે ગયો અવતાર. ૪
- સેત્રુંજ નદીમાં નાઈને. મુખ ખાંધી મુકોશ;
દેવ જુગાધી પુછ્યે; આણી ગન સંતોષ. ૫
- જગમાં તીરથ દો વડા, સેત્રુંજે ગીરનાર;
એક ઘડ રીખવ સમોસરયા, એક ઘડ નેમકુમાર. ૬
- સિદ્ધાચળ સિદ્ધી વરયા. ગ્રહી મુની લોંગ અનંત,
આગે અનંતા શીધસે. પુજો ભવી ભગવંત ૭
- સેત્રુંજય ગીરા મંડણો. મારૂ દેવીનો નંદ;
જુગલા ધર્મ નિવારકો, નમો યુગાદી છણંદ. ૮

સ્તવન ૧.

આખડીયેરે મેં આજ સેત્રંજે દીઠારે.
 સવાલાખ ટકાનો દહાડેરે, લાગે મને માઠેરે;
 સદ્ગથયેરે મારા મનનો ઉમઘો, વાજાગારા ભવનો સંતયભાચેરે;
 નરક ત્રાજન્ય ગતી દુર નીવારી, અરણે પ્રભુજીને લાચેરે.
 સેત્રંજે દીઠારે. આંકણી.

માનવ ભવનો લાહો લીજે, વા. દરડો પાવન કીજેરે;
 સ્નાના રૂપાને કુચડે વધાવી, પ્રેમે પ્રત્નિશ્યા ઢિજેરે. સેત્રંજે ૦ ૨
 કુચડે પખાળી ને કેસર ઘોળી, વા. શ્રી આદેશર પુજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી ધુજ્યારે. સેત્રંજે ૦ ૩
 શ્રી મુખ સુધરમા સુરપતી આગે, વા. વીરછણુંદ એમ બોલેરે;
 ત્રણ્ય ભુવનમાં તિરથ મોહું, નહીં કોઈ સેત્રંજી તોલેરે. સેત્રંજે ૦ ૪
 ઇંદ્ર સરીખા એ તિરથની, વા. ચાકરી ચિત્તમાં આહેરે;
 કાયાની તો કહ્યર કાઠી, સુરજ કુડમાં નાહ્યારે. સેત્રંજે ૦ ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધ જેત્ર, વા. સાધુ અનંતા સિધારે;
 તે માટે એ તિરથ મોહું, ઉદ્ધાર અનંતા કોધરે. સેત્રંજે ૦ ૬
 નાભીરાયા સુત નજરે જોતાં, વા. મેહુ અમીરસ પુઠ્યારે;
 ઉદય રતન કહે આજ મારે પોતે, શ્રીઆદેસર પુઠ્યારે. સેત્રંજે ૦ ૭

(૧૫)

સ્તવન ૨

મારૂં મન મોહ્યુરે શ્રી સીધાચળે,
મારૂં મન મોહ્યુરે શ્રી વીમળાચળે;
દેખીને હરખાત હોય, વિધીશુ કિતેરે જાત્રા એહનીરે;
ભવ ભવના દુઃખ જાય. મારૂં ૧

પચમે ઓરે પાવન કારણે. એ સમો તિરથ ન કોય;
મોઠો મહીમારે જગમાં એહનોરે, આ ભરતે અહીંમાં જાય. મારૂં ૨
એ ગીરી આવ્યારે છતવર ગણધરારે, સિધ્યા સાધુ અતંત;
કઠણ કરમ પણ એ ગીરી ફરસતારે, હોવે કરમની સાંત. મારૂં ૩
જન ધર્મ તે સાચો જાણીનેરે, માનવ તિરથ એ સ્તાંખ;
સુરીનર કીંતર તૃપ વિધાધરારે, કરતા નાટા ઓરંગ. મારૂં ૪
ધન ધન દહાડોરે ધન વેગા ઘડીરે, ધરીએ રૂદ્ય મોઝાર;
જ્ઞાન વિમળસુરી ગણ એના ઘણારે, કહેતાં ન આવેર પાર. મારૂં ૫

સ્તવન ૩

સેલુગર તું સીદને આવ્યો. એ દેશી.
આવો જોરી સીધાચલ જઈએ, પાપ હરી નીરમલ થઈએ;
કુમતી કદાગરને તણએ, આવો જોરી સીધાચલ જઈએ. ૧
તારણ તીરથ દા કહીએ, આવર જગમને કહીએ;
લોકોતરને નીત ભણએ, આવો ૨

(૧૬)

ખરમખઢ અલવાણે પય ચરીએ, પુન્ય ઘણું લાભે ભરીએ,
સીધે અનંતા કાંકરીએ. આવો ૩

સોના રૂપાને કુલે, મુગતાફલ અમુત્રખ મુલે;
પુણને નામ નહી ભુલે. આવો ૪
ચડિએ ગેરીવર અનુક્રમે, અંતર ધ્યાન રશે રમીએ;
મારૂં દેવા નંદને નમીએ. આવો ૫

રાયણ હેઠલ જીનરાયા, પુરવનપાણુ ધયાં આયા;
લજી લજી તસ પ્રાણુમું પાયા, આવો ૬
મુરજ કંડમાં જળે નાહામું પેરાણુ ખીરોદક આણુ;
આંગી રચી જીત ગુણુ ગાથું, આવો ૭
તીરથ દરશને ફરીએ, જોગ ઉપાધી ફરે કરીએ;
લાભ અનંતો એણુ ગેરીએ. આવો ૮

ગામ ખજોદરેથી આવે, સંઘથી સંઘાણુ મન લાવે
જીત ગુણુ માળા કંઠે ધાવે. આવો ૯
ઝોગણીસે ખીલોતેર વરશે, ઉજલ પોસતી છઠ દીવશે;
જીનવર ભેટી મન ઉલસે. આવો ૧૦

દેવકી નંદન અનુસરીએ, ઉલખા ઝોળે જલ ભરીએ,
સીધે સસા કાઉસગ ધરીએ. આવો ૧૧
ભાવે ડુંગર ચીત લાયા, સીવ ઘડની શીતલ ઊભા.
જાણું માવડલી માયા, આવો ૧૨

(૧૭)

વીમલાચલ ફરસે પ્રાણી, જીવ ભવીક હોવે નાણી;
રીખલ કહે વરે સીવરાણી, આવો ૦ ૧૩

સ્તવન ૪

વીમલાચલ વિમલા પ્રાણી, સીતલ તરુ છાયા ઠરાણી;
રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણા ઇંદ્રાણી, સ્નેહી શંત.
ચઊદ ખેત્રમાં તીરથ નહી એવો સનેહી સંત એ ઝેરી સેવો.
ખતરી પાળી ઉલસીએ, છઠ આઠમ કાયા કશીએ;
મોહમલના સામા ધરીએ, વીમલાચલ વેગે વશીએ, સંચં
અન્ય થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હીમઝેરી હેઠા હરીએ;
પાખલ પરદક્ષણા ફરીએ, ભાજલથી હેલા તરીએ સં ચં
સીવ મંદર ચડવા કાળે, સો પાનની પાંતી ખીરાળે;
ચઢતાં સમકીર્તી છાળે, ફર ભવીઆ અભયતેલાળે. સં ચં
પાંડવ પચુહા કંઈ સંતા, આદેશર ધ્યાન ધરંતા;
પરમાત્મ ભાવ ભજંતા, સીધાચળ શીધ અનંતા સં ચં
ખટમાસી ધ્યાન ધરાવે, સુક રાજન રાજ તે પાવે;
ખહીરંતર શત્રુ હરાવે, સેતુંજે નામ ધરાવે; સં ચં ૬
પ્રાણી ધ્યાને ભજો ઝેરી ભાચો, તીર્થંકર નામ નહી કાચો,
મોહરાયને લાગે તમાચો, મુલ વીર વીમલગીરી સાચો.
સ્નેહી શંત એ ઝેરી શેવો સં ચં ૭

(૧૮)

સ્તવન ૫

આવો સખી સિધાચળ જીએ, ગેરીવર ભેટી સુખ લડીએ;
જો છત આણા શું રહીએ, આવો સખી સિધાચળજીએ
સિધ અનંતાનો કામ, એવી છતારની વાણ;

જાણે આગમના જાણ. આવો ૦ ૨

એ ગેરીના ગુણ કહું કેતા, પાર ન પામે કેાળી લેતાં;
કોડે પુરવ દેશના લેતાં, આવો ૦ ૩

સંઘવી પ્રેમાશા આવે, રાજનગરનો સંઘ લાવે;
જત્રા નવાણું કરે લાવે, આવો ૦ ૩

જત્રા નવાણું કરે લાવે, એહવેં આસર ફરી નાવે;
આતમ શીવપુરમાં જાવે, આવો ૦ ૫

જત્રાની હુંશો છે ભારી, લાગી અનુભવની તાળી;
ગેરીવર દરિશન ખસીહારી. આવો ૦ ૬

અઢારસે સત્યાશી વરશે, ગેરી ગુણ ગાયા મન હરજે;
મણી ઉઘોત ગેરી ગુણ ગણશે. આવો ૦ ૭

સ્તવન ૬

શીરે સિધાચળ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાચો;
રીખવદવ પુજા કરી, લીજે ભવ તણો લાહો. શીરે ૧
મણીમય મુરત રીખમની, નીપાએ અભીરામ;

(૧૯)

ભુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ. શીરેં ૨
 નેમ પિના તેવીસ પ્રભુ, આવ્યા સીધજેત્ર જાણી; .
 સેત્રુંજ સમો તીરથ નહી, બોલ્યા શ્રીમંદોર વાણી.શીરેં ૩
 પુરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી રીખભ જીણુંદ;
 રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પાંખ્યા પરમાનંદ. શીરેં ૪
 પુરવ પુન્ય પસાડલે, પુંડરીક ગેરી પાખ્યો;
 કાંઈ વીજ્ય હરખે કરી, શ્રી સિધાચળ ગાયો, શીરેં ૫

સ્તવન ૭

સીધાચલ ગેરી ભેટયારે ધન્ય ભાગ્ય અમારાં. આંકણી.
 એ ગીરીવરના મેંમા મોટો, કહેતાં ન આવે પારા;
 રાઆણ રીખભ સમોસર્યા સ્વામી, પુરવ નવાણું વારારે. ધન. ૧
 મુળ નાયક શ્રી આદીજીનેશ્વર, ચોમખ પ્રતીમા ચારા.
 અઠ ધરવસું પુજો ભાવે, સમકીત મુલ આધારારે. ધન૦ સિધા૦
 ભાવ ભગતશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જનમ સુધારા;
 જના કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરગતી દુરગતી વારેરે ધ૦સિ૦
 દુર દશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા,
 પતીત ઉધારોને વિરૂધ તુમારો, એતીરથ જગ સારારે. ધ૦ સિ૦ ૪
 અઢારસે ત્યાસી માસ અશાડો, ૧૬ આઠમ ભોમવાર;
 પ્રભુકે ચરણ પસાયથી સંધમાં, ખેમા રતન પ્રભુ પ્યારારે. ધ૦સિ

(૨૦)

સ્તવન ૮

કુચ્છર ગંભીરો નજરે દેખતાંજ. એ દેશો
સમકીત હાર ગભારે પેસતાંજ, પાપ પડત્ર ગયાં દુરરે;
મોહન મરૂદેવીનો લાડણોજ, દીકો મીકો આનંદ પુરરે. સમ
આયુ વરજીત સાતે કરમનીજ, સાગર કોહા કોહી હીજરે;
સ્થીર્તા પઠમ કરણે કરીજ, વીર્ય અપુરવ મોધર લીધરે- સમ
ભુંગલ ભાગી આઘ કખાયનીજ, મીથ્યાત મોહની સાંકલ સાયરે
ખાર ઉઘાડ્યાં શમ શંવેગનાજ, અનુભવ ભવને બેઠો નાથરે સ
તોરણ ખાંધુ જી દયા તણુંજ, સાથીયા પુરા સરધા રૂપરે,
ધુપ ઘટો મલુ ગુણ અનુમોદનાજ ધીગુણ મંગલ અનુપરે સ.
સવર પાણી અંગ પખાલણેજ, કેસર ચંદન ઉતમ ધ્યાનરે;
આતમ ગુણ રૂચી અગમદ મહુમેહેજ, પંચાચાર કુસમમધ્યાનરે. સ
ભાવ પુજ્યે પાવન આતમાજ. પુજ્યે પરમેશ્વર પુન્ય પવીત્રરે.
કારણ જોગે કારજ નીપજેજ, ખીમા વીજ્યજીન આગમરીતેરે સ

સ્તવન ૯

સ્વામીજી મુજને સિધાચળ લેઇ ચાલ, લેઇ ચાલ લેઇ ચાલરે
સ્વામીજી મુજને સિધાચળ લેઇ ચાલ.
વીલંબ ન કરી કરોરે વાલમા કોણે દીડીછે કાલરે સ્વા० સિ० ૧
ધોધા બંદર જઇ કરીરે. વાલમા મળીઓ સૈયર કરો સાથરે સ્વા०

(૨૧)

પાલીતાણે નગરે જઈ કરીરે, વાલગા સફળ થઈ મુજ આશરે સ્વા૦
 ગેરી દેખી લોચન ડરયારેવાલમા, સફળ થયો આવતારે સ્વા૦ ૪
 બેચાં દેરાં આદીનાથનાંરે વાલગા; ઉગમણે દરખારે સ્વા૦ ૫
 સુરજ કુડમાં નાહી કરીરે વાલગા. પેહેરવાં જાદવ ચીરે સ્વા૦ ૬
 કેશર ચંદન ઘશી ઘણારે વા૦ પુજવા આદી છણુંદરે સ્વા૦ ૭
 સુરનર જન શેવા કરેરે વાલમા ચગર ઢાળે ઇંદ્રે સ્વામી૦ ૮
 કેડે કદારા હીમનારે વાલમા કેડે નવસર હારે સ્વા૦ ૯
 ખાંહે ખાબુ ખંધ ખેરખારે વાલમા લીલાવટ તીલક જડાખરે સ્વા૦
 મુસ્તક મુગટ હીરે જડયોરે વાલમા કાને કુંડળ સારરે સ્વા૦ ૧૧
 કીરતી વીજ્ય ઉવળયનોરે વાલગા હોજો મંગળ માળરે સ્વા૦ ૧૨

સ્તવન ૧૦

મનના મનોરથ સર્વી દ્રુપારે, સીધ્યા વંછીત કાજ પુજો૦
 પ્રાય એ તીરથ સાસ્વતોરે, ભવજળ તારવા જાજ. પુજો૦ ૧
 માણી માણિક મુગતાફોરે, રજત કનકનાં કુલ પુજો૦
 કેસર ચંદન ઘશી ઘણારે, ખીજ વરતુ અમુલ પુજો૦ ૨
 છકે અંગે દાખીઓરે, આડમે અંગે લાખ, પુજો૦
 સારાવણી થઇને વરણુવ્યોરે, એ આગમની સાખ પુજો૦ ૩
 વીમળ કરે ભરી લોકને એ, તેને વીમલાચળ જાણુ પુજો૦
 સુક રાજાથી વિસ્તર્યોએ, સેત્રંજય ગુણુ ખાણુ. પુજો૦ ૪

(૨૨)

પુંદરીક ગણધરથી થયાએ, પુંદરીક ગેરી ગુણુ ધાય. પુન્ને૦
સુરતર ક્રત એમ જાણીએ, ઉતમ એકરીસ નામ પુન્ને૦ ૫
એ ગેરીવરના ગુણુ ઘણાએ, નાણીએ નવી કહેવરાય પુન્ને.
જાણે પાણુ કહી નહી શકેએ, મુગદ ઘુડને ન્યાય, પુન્ને૦ ૬
ગેરીવર ફરશત નવી કર્યોએ, તે રહ્યા ગરભાવાસ, પુન્ને૦
નમન દર્શન ફરસત કરચોએ, પુરે મનની આશ; પુન્ને૦ ૭
આંજ મહોદય એ લલ્યોએ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ; પુન્ને૦
મણી ઉદ્યોત ગેરી શેવતાંએ, ઘેર ઘેર મંગળ માળ. પુન્ને૦ ૮

સ્તવન ૧૧

(એ ઊંચોને અલખેતોરે, કામાણુગારો કાનુંડો એ દશી
સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે, આદિશ્વર અલખેલોછે;
જાણે દર્શન અમૃત પીવોરે, આદિશ્વર અલખેલો છે.
શિવ સોમજશાની હડારોરે, આ. તેર કોડી મુનિ પરિવારોરે;
આ. સિં ૧ દરે શિવ સુંદરીનું આણુરે આ. નારદજી લાખ
એકાણુરે; આ. વસુદેવની નારી પ્રસિધ્ધીરે, આ. પાંત્રીસ હ-
જાર તે સિધ્ધોરે આ. સિં ૨ લખ બાવનને એક કોડીરે, આ.
પંચાવન સહસ્રને જોડીરે; આ. સતસેં તીરુચોતેર સાધુરે, આ.
પ્રભુ શાંતિ ઓમસુ કીધુરે. આં સિં ૩ તવ એ વશિયા શિવ
નારીરે, આં આદ સહસ્ર મુનિ દમિતારીરે; આં પ્રધુમ્મપ્રીયા

(૨૧)

અચંભીરે, આં ચૌઆણીસસેં વૈદરભીરે. આં સિં ૪ થા
વચ્યા પુત્ર હજારે, આં શુક પરિવાજક એ ધારેરે. આં શેલ
ગ પાણુ સત્ય લિખ્યાતેરે, આં શુભદ્ર મુનિ સત્ય સાંતેરે.
આં સિં ૫ ભવ તરીયા તિણે ભવ તારણરે, આં ગજચંદ્ર
મહોદય કારણરે, આં સુરકાત અચળ અખીનંદારે, આં સુ
મનિ ગ્રેષ્ઠાડ ભય કંદારે. આં સિં ૬ ઇહાં મોક્ષ ગયા ક્રેઇ
કોટીરે, આં અમને પગ આશા મોટીરે; આં સરધા સંવેગે
ભરિયારે, આં મેં મોટો દરિયા તરીયારે; આં સિં ૭ સર
ધા વિણુ કુગ્ ઇહાં આવેરે, આં લધુ જળમાં કિમ તે નાવેરે;
આં તિણે હાથ હવે પ્રભુ ઝલેરે, આં સુભ વીરને હેડે વ્હા-
લોરે આં સિં ૮

સ્તવન ૧૨

ઢાળ તોરાણુ આઇ કયું ચલેરે એ દેશી.

ભરતને પાઠે ભુપતીરે, સિદ્ધિ વરયા ઇણે ઠામ સલુશા.
અસંખ્યાતા તિહાં લગેરે, હુઆ અજીતજિત રાય સલુશા. ૧
જિમ જિમ એ ગીરી ભેટીએરે, તીમ તીમ પાપ પલાય સં
અજીત જીનેશ્વર સાહીબારે, ચોમાસુ રહો જાય સં ૭૦ ૨
સાગરમુનિ એક કોડીરયુરે, તોડયા કર્મનાપાસ સં
પાંચ કોડી મુની રાજસ્યુરે, ભરત લલ્યા શીવ વાસ. સં ૭૦ ૩

આદીશ્વર ઉપગારથીરે, સત્તર ફોડી સાથ; સં
 અજીતસેન સિદ્ધાચજેરે, ઝાઢ્યો શીવવહુ હાથ. સં ૭૦ ૪
 અજીતનાથ મુનિ ચૈત્રનીરે, પુનિમે દસ હજાર; સં
 આદીત્ય યસા મુક્તિ વસ્યારે, એક લાખ આણુગાર સં ૭૦ ૫
 અમરમર ખેમં કરેરે, અમરકેત ગુણકંઠ સલુણા.
 સહસ્ર પત્ર શીવ કરેરે કર્મ ક્ષય તમોકંઠ સલુણા ૭૦ ૬
 રાજ્ય રાજેશ્વર એ ગીરીરે, નાગજે મંગળ રૂપ; સલુણા
 ગીરીવર રજતરૂ મંજરીરે, શીશ ચઢાવે ભુપ; સલુણા. ૭૦ ૭
 દેવ બુગાદી પુજતારે, કર્મ હોવે ચકચુર; સલુણા
 શ્રી શુભવીરને સાહીબારે, રહેજે હહાહ હજાર સલુણા ૭૦ ૮

સ્તવન ૧૩

ઢાળ રાગ પુરવી. ઘડી ઘડી સાંભરે સાંતી સલુણા એ દેશી
 ગિરિવર દરસન વિરલાપાવે, પુરવ સંચિત કર્મ ખપાવે; ગિરી.
 રીખમ જીવેશ્વર પુજા રચાવે, નવ નવ નામે ગીરી ગુણ ગાવે ગિ. ૧
 સહસ્ર કર્મજને મુક્તિ નિયત ગિરિ સિદ્ધાચજ સતકુટ કડાવે ગિ.
 ઢંક કંઠબને ફોડી નીવાસો, લોહીત્ય તાળ ધ્વજસુર ગાવે ગિ. ૨
 ઢંકાદીક પંચ કુટ સજીવન, સુરનર મુનિ મક્ષી નામ થપાવે. ગિ.
 રચણખાણુ જડીબુટી ગુફાઓ, રસકંપીકા ગુરૂ ધંધાં તમાવે. ગિ. ૩
 ખણુ પુન્યવંતા ખાણી પાવે, પુન્ય કારણુ પ્રભુ પુજા રચાવે. ગિ.

(૨૫)

દશ કોટી શ્રાવકને જમાડે, જૈન ત્રિરથ જત્રા કરી આવે; ત્રિ ૪
તેથી એક મુનીદાન દિયંતા, લાભ ઘણો સિદ્ધાચળ ધાવે, ગિ.
ચંદ્રશેખર નિજ ભગનીસ્થું બોગી, તે પાણ એ ગિરીભોક્ષિજવેગિ. ૫
ચાર હુત્યારા નર પરદારા, દેવ ગુરૂ દ્રવ્ય ચોરી ખાવે, ગિ. ૬
ચૈત્રી કારતકી પુનમ જત્રા, તપ જપ ધ્યાનથી પાપ જલાવે. ગિ. ૬
રીખલસેન જન આદે અસંખ્યા, તીર્થકર મુક્તિ મુખ પાવે. ગી.
શીવ વહુ વરવાં મંડપ એ ગીરી,
શ્રી શુભ વીર વચન રસ ગાવે ગીરીવર દર્શન વીરલા પાવે. ૭

— ૦૪૦ —

શ્રી તીર્થમાલાનું સ્તવન.

સૈત્રુંજે રીખલ સમોસરયા, ભક્ષા ગુણ ભરયારે;
સીધ્યા સાધુ અનંત. તીરથ તે નમુરે.
ત્રીન કલ્યાણક તીહાં થયાં, મુગતે ગયારે;
નેમીસર ગારનાર તીરથ ૦ ૧
અઠાપદ એક દહરો, ગીરી શેફરે;
ભરતે ભરાવ્યા ખોમ. તીરથ ૦ ૨
આપ્તુ એમુખ અતિ ભક્ષો, ત્રીમુન ત્રીત્રેરે;
વીમલ વસે વસ્તુપાલ. તીરથ ૦ ૨
સમેત સીખર સોહાગણો, રળીયામણારે;

(૨૬)

સંધ્યા તીર્થંકર વીસ.	તીરથ૦	
નયરી અંપા નીરખીએ, હુધડે હરખીએ;		
સીધ્યા શ્રી વાસુપુન્ન.	તીરથ૦	૩
પુરવ દીશ પાવાપુરી, રીઘે ભરીરે;		
શુગતિ ગપા મહાવીર.	તીરથ૦	
જેસલમેર ઝુહારીએ, કુખ વારીએ;		
અરીહંત ખીખ અનેક.	તીરથ૦	૪
વાંકાનેરજ વંદીએ, ચીર નંદીએ;		
અરિહંત દેરાં આઠ.	તીરથ૦	
સોરીસરો સંખેશરો, પંચાસરેરે;		
ફલોધી થભણ પાસ.	તીરથ૦	૫
અંતરીક અબ્જવરો, અમીઝરેરે;		
છરાવલો જગનાથ	તીરથ૦	
ત્રિજોખ્ય દિપક દહરો, જાત્રા કરોરે,		
રાંણુ પુગેરિ સહેસ	તીરથ૦	૬
નાકુલાઇ જાદવો, ગોહીસ્તવોરે;		
શ્રીવરકાંણિ પાશ.	તીરથ૦	
નંદીસરનાં દહરાં, ખાવન ભસારે;		
રૂચક કુંડલે ચ્યાર ચ્યાર.	તીરથ૦	૭
સાસ્વતી અસાસ્વતી, પ્રતીમા છતીરે;		

(૨૭)

સ્વર્ગ અત્યુ પાતાલ.

તીરથ૦

તીરથ જાત્રા ફક્ત તીર્થાં, હોજ્યો મુજ ઇહરિં.

સમય સુંદર કહે એમ. તીરથ તે નમુરે. ૮

ગરિનાર તિર્થ સ્તવન.

તોરણથી રથ ફરી આલ્યા કંચરે	પ્રીતમજી
આઠ ભાંગી પ્રીતડી તોડી તંત,	મારા પ્રીતમજી
નવમે ભવ પગ નેહ ન આણ્યે. મુજરે	પ્રીતમજી
તો શં કારણ એટલે આવવું તુઝ	મારા પ્રીતમજી
એક પોકાર મુગી તીરથંચનો ઇમરે	પ્રીતમજી
મુકો અમલા રોતી પ્રભુજી કીમ	મારા પ્રીતમજી
ખટ જવના રખવાલમાં સોરઢારે	પ્રીતમજી
તો કેમ વીલવતી સ્વામી મુકો નાર	મારા પ્રીતમજી
શીવ વધુ કેરુ એવું કેવું રૂપરે	પ્રીતમજી
મુજ મુકીને ચીતમાં ધરી જન ભુપ	મારા પ્રીતમજી
જનજી લીએ સહસાવનમાં વ્રત ભારે	પ્રીતમજી
ઘાતી કરમ ખપાવીને નીરધાર	મારા પ્રીતમજી
કેવળ રીધી અનંતી પરગટ કીધરે	પ્રીતમજી
જાણી રાજુલ ઇમ પ્રતીજ્ઞા લીધ.	મારા પ્રીતમજી
ને પ્રભુજીએ કીધુ કરવું તેહરે	પ્રીતમજી

(૨૮)

એમ કહી વરતધર થઈ પ્રભુ પાસે જૈહ.	મારા પ્રીતમજી
પ્રભુ પહેલાં નીજ સોકયનું જોવા રૂપરે	પ્રીતમજી
કેવળ જ્ઞાન લહી થઈ સીદ્ધ સ્વરૂપ	મારા પ્રીતમજી
શીવ વધુ વરીઆ જનવર ઉતમ નેગરે	પ્રીતમજી
પદ્મ કહે પ્રભુ રાજો અવીચળ પ્રેમ	મારા પ્રીતમજી

— ૦૬૦ —

સમેતસીખરજીનું સ્તવન.

જઈ પુજો લાલ સમેત સીખર ગીરી ઉપર પાસજી સામળા,
 જન ભગતે લાલ કરતાં જન પદ પાવે ટળે ભવ આંખળા આંકણી
 છી પાળી દરસણ કરીએ, ભવ ભવ સંચીત પાતીક હરીએ;
 નીજ આતમ પુન્ય રસે ભરીએ; જઈ પુજો લાલ ૧
 એ ગીરીવર નીત્ય સેવા કીજે, જમ સીવ સુખડાં કરમાં લીજે;
 ચીદાનંદ સુધારસ નીત્ય પીજે, જઈ પુજો લાલ; ૨
 જહાં સીવરમાણી વરવા આવ્યા, અજતાદીક વીસે જનરાયા,
 બહુ મુનીવર જીત સીવ વધુ પાયા. જઈ પુજો લાલ- ૩
 તેને એ ઉતમ ગીરી જાણો, કરો સેવા આતમ કરી સ્થાણો;
 એ ફરી ફરી નહીં આવે ટાંણો. જઈ પુજો લાલ- ૪
 તુમે ધન કન કંચાણની માયા, કરતાં અસુચી કીની કાયા;
 કેમ તરશેા વીણુ એ ગીરી રાયા, જઈ પુજો લાલ; ૫
 ધ્રુમ શુભ મતી વચન સુણી તાજ, એભજે જગરૂગ આમ રાજ

ગીરી ફરસે ધરી મન સુચી મળ. જઇ પુજે લાસ; ૬
 સંવતસર રીખી ગજચંદ સમે, ફાગણ સુદી તીજ ખુધવારગમે;
 ગીરી દરશણ કરતા ચીત રમે. જઇ પુજે લાસ. ૭
 પ્રભુપદ પદ્મ તણી સેવા, કરતા નીત્ય લહીણે શીવ મેવા;
 કહે રૂપ વીજ્ય મુજ તે હેવા, જઇ પુજે લાસ. ૮

અષ્ટાપદજીનું સ્તવન.

કુંઝર ગભારો નજરે દખતાંછ. એ દશી.

ચત્રો અઠ દસ દાય વંદીએછ, વરતમાન જગદીશરે;
 અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરેછ, નમતાં વાઘે જગીશરે. ચત્રો ૧
 ભરત ભરતપતી છન મુખેછ, ઉચરીયાં વ્રત ખારરે;
 દર્શન શ્રુદ્ધિને કારણેછ, ચોવીસ પ્રભુના વીહારે ચત્રો ૨
 ઊંચપણે કોસ તીગ કહ્યુંછ, ચોજન એક વીસ્તારરે;
 નિજ નિજ માંન પ્રમાણ ભરાવીયાછ, ખીંબસ્વ પરઉપગારરે. ચત્રો ૩
 અછતાદીક ચઉદા હીણેછ, પશ્ચિમે પદ્મમાઇ આઠરે;
 અનંત આદે દસ ઉતરેછ, પુર્વે રીખલ વીર પાઠરે. ચત્રો ૪
 રીખલ અછત પુર્વે રહ્યાછ, એ પણ આગમ પાઠરે;
 આત્મશક્તિ કરે જનાછ, તે ભવ મુક્તિ વરે હણી આઠરે. ચત્રો ૫
 દખો અચળો શ્રી સિદ્ધાચળેછ, હુઆ અસંખ્ય ઉધારરે;
 આજ દીન પણ એણે ગીરીછ, ઝગ મગ ચૈત ઉધારરે. ચત્રો ૬

(૩૦)

રહેસે ઉત્તરપીણી લગેછ, દેવ મહોગા ગુગ્ગુળખીરે;
 રીંહનીસઘાદીક ધીર પણેછ, વસુદેવ હીંકતી સાખરે. ચઉ૦ ૭
 કવળી 'છન મુખ મે મુણ્યુંછ, એણે વીધે પાઠ પઠાયરે;
 શ્રી સુભ વીર વચન રસેછ, ગાયા રીખલ શીવ ઠાયરે. ચઉ૦ ૮

—૦*૦—

ત્રાબુજીનું સ્તવન.

કોયલો પરવત ધુંધલોરે એ દશી.

આબુ અચલ રળીઆમણોરે લોલ, દલવાડે મનોહાર સુખકારીરે.
 વાદલીએ જેસર ઘસ્યુરે લોલ, દેવલ દીપે ચ્યાર બસીહારીરે,
 ભાવ ધરીને ભેટીએરે લોલ. આંકણી.

ખાર પાદશાહ વસ કરીરે લોલ, વીમલ મંત્રીસર શાર સુ૦
 તેણે પ્રાસાદ નીપાઈએરે લોલ, રીખમ જગદ્ધાર બ૦ આ૦ ૨
 તેહ ચૈત્યમાં છતવરે લોલ, આડસેને છોતેર સુખકારી૦
 જેહ દીઠે પ્રભુ સંભરેરેલોલ, ગોહ કર્યો છણે જર. બ૦ આ૦ ૩
 દ્રવ્ય ભરી ધરતી મવોરે લોલ, લીધો દેવલ કાજ સુ૦
 ચૈત તીહાં મંડાવીહોરે લોલ, લેવા સિવપુર રાજ બ૦ આ૦ ૪
 પંદરશે કારીગરેરે લોલ દેવી ધરા પ્રત્યેક સુ૦
 તેમ મરદન કારક વળીરેલોલ, વસ્તુપાલ એ વીવેક બ૦ આ૦ ૫
 કોરણી વોરણી તીહાં કરીરે લોલ, દીઠાં બને તે વાત; સુ૦
 પાણુ નવી જાયે મુખે કહીરે લોલ. સુર ગુરુ સગ વીખ્યાત બ૦ આ.

ત્રણે વરસે નીપન્યોરે લોલ, તે પ્રાસાદ ઉતગ સુ૦
 ખારકોડી ત્રેપન લક્ષનેરે લોલ, ખરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ ખ૦. આ૦ ૭
 દગંજી જેઠાણીના ગોખલારે લોલ, દખતાં હરખ તે થાન; સુ.
 લાખ અઢાર ખરચીઆરે લોલ, ધન ધન એહની માય. ખ૦. આ૦
 મુક્તનાયક નેમી સરે લોલ, જનમ થકી ભ્રમ ચાર સુ૦
 નીજ સતા રમાણી થયારે લોલ; ગુણ અનંત આધાર. ખ૦. આ૦ ૯
 ચ્યારસેને અડમઠ ભલારે લોલ, છત્રવર ગિંબ વીશાલ; સુ૦
 આજ લક્ષે મેં ભેટીઆરે લોલ, પાપ ગયાં પાતાલ. ખ૦. આ૦ ૧૦
 રીખલ ધાતુ મયી દહરેરેલોલ, એકસો પીસતાળીશ ખીખ, સુ૦
 ચોમુખ ચૈત્ય ઝુકારીએરે લોલ, મરૂધરમાં જેમ અંખ. ખ૦. આ૦
 બાણુ કાઊસગીઆ તેહમારે લોલ, અગ.યાશી છતરાય. સુ૦
 અચલગઢે બહુ છત્રવરારે લોલ, વંદુ તેહના પાય. ખ૦. આ૦ ૧૨
 ધાતુ મયી પરમેસરે લોલ, અદભુત જાસ સ્વરૂપ સુ૦
 ચંડમુખ છત્ર વંદનારે લોલ, થાયે નીજગુણુ ભુ. ખ૦. આ૦ ૧૩
 અઢારશેને અઢારમારે લોલ. ચંદ્રતર વદીત્રીજ દીન સુ૦
 પાશણપુરના સંવસુરેલોલ, પ્રણમી થયો ધન ધન, ખ૦. આ૦ ૧૪
 તેમ સાંતી જગદીસરે લોલ, જત્રા કરી અદભુ. સુ૦
 જે દેખી છત્ર સાંભરેરે લોલ, સેવ કરે પુરહુત. ખ૦. આ૦ ૧૫
 ધંમ બાણી આણુ તણીરે લોલ, જત્રા કરસે જેહ સુ૦
 છત્ર ક્રીતમ પદ પામશેરે લોલ, પદ્મ વીજ્ય કહે તેહ. ખ૦. આ૦ ૧૬

(૩૨)

રાણકપૂરનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રણીઆમાણુરે લાલ, શ્રી આદીસર દેવ મન મોહ્યુરે;
 ઉત્તંગતોરણ દહેરે લાલ, નીરખીને નીત્ય મેવ. મન૦ શ્રી.૧
 ચઢવીશમંડપ ચઢી દીસેરે લાલ, ચઢીમુખ પ્રતિમા ચાર; મન૦
 ત્રીભુવન દીપક દહેરે લાલ, સમોવડ નહી સંસાર. મન૦ શ્રી.૨
 દહરી ચઢરામો દીપતીરે લાલ, માંડયો અષ્ટાપદ મેર; મન૦
 ભક્તે જીહારયાં ભુંધરે લાલ, સુતાં ઉડી સવેર. મન૦ શ્રી. ૩
 દસ જાણી સો દહરરે લાલ મોટો દશ મેવાડ; મન૦
 લાખ નવાણું લગાવીયારે લાલ, ધન ધરણે પોરવાડ. મન૦ શ્રી. ૪
 ખરતર વસહી ખાંતસુરે લાલ, નીરખતાં મુખ થાય; મન૦
 પાંચ પ્રસાદ બીજ વગીરે લાલ, જોતાં પતીક જાય. મન૦ શ્રી. ૫
 આજ કૃતારથ હું થયોરે લાલ, આજ થયો આણુંદ; મન૦
 યાત્રા કરી જીનવર તણીરે લાલ, દુર ગયું દુખ દંદ મન૦ શ્રી. ૬
 સવંત સોલને છોહોતરીરે લાલ, માગસર માસ મોજર મન૦
 રાણકપુર યાત્રા કરીરે લાલ, સમય સુંદર મુખકાર મન૦ શ્રી. ૭

ચોવીસ તિથીકરોનાં સ્તવનો. રીઘવદેવના સ્તવન.

મહાવીર ક્ષેત્ર સોહામણું. એ દશી.
જગજીવન જગ વહાલહો, મરદેવીના નંદલાલરે;
મુખ દીઠે મુખ ઉપજે, દરસણ અતિહી આણુંદ લાલરે. જગ૦૧
આંખડી આંખુજ પાંખડી, અબટમી સસી સમમાલ લાલરે;
વદન તે સારદ ચંદસો, વાણી અતિ રસાલ લાલરે. જગ૦૨
લક્ષણ અંગે વીરજતાં, અડકીય સહમ ઊદાર લાલરે;
રેખા કર ચરણાદીકે, અભિંતર નહીપાર લાલરે. જગ૦૩
ધંદ્ર ચંદ્ર રવી ગીરી તાણા, ગુણું લઈ ઘડયું અંગ લાલરે;
ભાગ્ય કીહાં થકી આવીયું, અચરીજ એહ ઉતંગ લાલરે, જગ૦૪
ગુણુ સઘળા અંગે કરયા, દુર કરયા સર્વ દોખ લાલરે;
વાચકજશ વીજયે થુણ્યો, દેજે મુખનો પોખ લાલરે. જગ૦૫

સ્તવન ૨

રીખભ જીણુંદશું પ્રીતડી, ક્રીમ કીજે હો કહે ચતુર વીચાર;
પ્રભુજી જઈ અળગા વસ્યા, તીહાં કણુ નવી હો કો વચન
ઉચ્ચાર. રીખભ જીણુંદશું પ્રીતડી, એ જોંકણી.
કાગળ પીણુ પોહોચે નહી, નવી પોહોચેહો તીહાં કો પરધાન;

જે પોહોચે તે તુમ સમો, નવી ભાષે હો કોનો વીવધાન. ૨
 રીખં પ્રીત કરે તે રાગીયા, છનવરજીહો તુમ્હ તો વીતરાગ;
 પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, બિલવી વીતેહો લોકોતર માગ. ૩
 રીખં પ્રીતી અનાદીની વીખ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ
 ભાવ; કરવી નીરવિખ પ્રીતડી, કિંશ ભાતેકહો બને બનાવ.
 રીખં ૪ પ્રીત અનંતી પરથકી, જે તોડેહો તે જોડે જોડ; ૫
 રમ પુરુષથી રાગતા; જોક તત્વતા હો દાખી ગુણ જોડ; રીખં
 ૫ પ્રભુજીને અવીલંબતાં, નિજ પ્રભુતાહો પ્રગટે ગુણ રાશ;
 દેવચંદ્રની સેવના, દેજો મુઝહો અવિચળ સુખવાસ. રીખં ૬

અજીતનાથનું સ્તવન.

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે, તુજ અનંત અપાર;
 તે સાભળતાં ઉપનીરે, રૂચી તિણે પાર ઉતાર,
 અછતજન તારજ્યોરે. ૧ તારજો દીનદયાળ અછં ટેક.
 જે જે કારણ ચેહનોરે, સામગ્રી સંયોગ;
 મીલતાં કાર્ય નીપજેરે, કરતાતણે પ્રયોગ. અછં ૨
 કાર્ય સિદ્ધિ કર્તા વસુરે, લહિ કારણ સંયોગ;
 નિજપદ કારક પ્રભુ મિદ્યારે, હોય નિમિત્ત હલોગ. અછં ૩
 અજકુલ ગતી કેસરી લહેરે, નિજ પદ સિંહની;
 હાલતીમ પ્રભુ ભકતે ભરી લહેરે, આતમ શકતી સંભાળં ૪

(૩૫)

કારણ પદ કર્તા પછોરે, કરી આરોપ અભેદ;
 નિજ પદ અરથી પ્રભુ થકીરે, કરે અનેક ઊમેદ. અછ૦ ૫
 એહવા પરમાતમ પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
 સ્થાવાદ સતા રસીરે, અસલ અખંડ અનુપ. અછ૦ ૬
 આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલ્યો, ભાસ્યો અવ્યાભાધ;
 સમયો અભિલાખીપછોરે, કરતા સાધન સાધ્ય. અછ૦ ૭
 ગ્રાહકતા સ્વામી ત્વરે, વ્યાપકતા ભોક્તા ભાવ;
 કારણતા કારણ દશારે, સકળ ગ્રહી નીજ ભાવ, અછ૦ ૮
 શ્રદ્ધ ભાસ નરમણતારે, દાનાદિક પરરેશુભ,
 સકળ થયા સતારશીરે. જિનવર દરિશણ પામી. અછ૦ ૯
 નિણુ નિર્ધામક માહુણોરે, વૈદ્ય ગોમાધાર,
 દેવચંદ્ર સુખ સાગરે, ભવ ધર્મ દાતાર. અછ૦ ૧૦

સંભવનાથનું સ્તવન.

સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અરજ હુગારી,
 ભવોભવ હું ભગ્યોરે ન લહિ શેવા તુમારી;
 નસ્ક નિગોદમારે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમીયો;
 તુમ વિના હુખ સહ્યારે અહનિશ કોધે ધમધમીયો. સાહિબ૦ ૧
 ઈંદ્રી વસ પડ્યોરે, પાળ્યા જત નવી સુસેં,
 તસપણુ નવી અણ્યારે હણીયા થાવર હું સે,
 ત્રત પણ ચિત નવી ધર્યોરે બીજી સાચુ ન બોલું;

પાપનો ગોઠડે તીહાં મેં હુધારું ખોલ્યું, સાહીબ ૨
 ચોરી મેં કરીરે, ચઢવીહ અદત ન ટાળ્યું,
 શ્રીજીન આણસ્યુરે મેં નવી સંજમ પાળ્યું;
 મધુકર તણી પરેરે, મુધ ન આહાર ગવેખ્યો,
 રસના લાલચેરે, નીરસ પીંડ ઊવેખ્યો, સાહીબ ૩
 નરેલવ દાહીલોરે, પાંખી મોહ વસ પડોચો,
 પરસ્ત્રી દેખીનેરે, મુજ મન તીહાં જઈ અડીચો;
 કામ ન કો સર્પારે, પાપે પીંડ મેં ભરીચો;
 શુધ પ્રુધ નવી રહીરે, તેણે નવી આતમ તાર્યો. સાહીબ ૪
 લક્ષ્મીની લાલચેરે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
 તોપણ નવી મળીરે, મળીતો નવી રહી રાખી;
 જે જન અલીલખેરે, તેતો તેહથી નાસે;
 તુણ શમ જે ગણેરે, તેહને નિત રહે પાસે. સાહીબ ૫
 ધન ધન તે નશારે, એહના મોહ વીજોડી;
 વીશય નીવારીનેરે, જેહને ધર્મમાં જોડી,
 અલક્ષતે મેં લખ્યારે, રાત્રિ બોજન કીધાં,
 ફત છ નવી પાળીયારે, જેહવાં મુગથી લીધાં. સાહીબ ૬
 એમ અનંત ભવ હુ ભચેરે, ભમતાં સાહીબ મળીચો,
 તુમ વીના કુણ દીયરે, બોધ રચણ મુજ બળીચો;
 સંભવ આપજ્યેરે, ચરાણ કમળ તુમ શેવા;
 નય એમ વીનવેરે, મુગજ્યો દેવાધો દેવા. સાહીબ ૭

(૩૭)

સુમતીનાથનું સ્તવન.

ઝાંઝરીઆ મુનીવરની. એ દશી.

સુમતીનાથ ગુણશું મીલીછ, વાધે મુજ મન પ્રીત;
તેલ ખીંકુ જેમ વીસ્તરેછ, જલ માંહો ભડી રીત.

સોભાગી છનસું લાગ્યો અવીહક રંગ. ૩

સજનસું જે પ્રીતડીછ, છાની તે ન રહાય;
પરીમલ કસ્તુરી તણોછ, મહીમા એમ કહેવાય. સોભાગી ૦ ૨
અંગુલીએ નવી મેરૂ ઢંકાએ, છાબડીએ રવી તેજ;
અંજલીમાંહી જેમ ગંગ ન માએ, મુજમન તેમ પ્રભુદેજ. સો ૦ ૩
હુઓ છપન અધર અરૂણવર, ખાતાં પાન સુરંગ;
પીવત ભરભર પ્રભુ ગુણુ ધ્યાલે, તેમ મુજ પ્રેમ અમંગ. સો ૦ ૪
ઢાંકી ઇક્ષુ પરાલસ્યુછ, ન રહે લહી વીસ્તાર,
વાચકજશ કહે પ્રભુ ગુણેછ, તેમ મુજ પ્રેમપ્રકાર. સો ૦ ૫

ચંદ્રપ્રજુજીનું સ્તવન.

રાયછ અમને હીએ આણી કે ૦ એ દશી.

છનછ ચંદ્ર પ્રભુ અવધારો કે, નાથ બીડાભજરે ભોલ;

ખમણી ખીરૂદ ગરીબ નીવાજની, વાચા પાળજરે ભોલ. ૧

હરખે હું તુમ સરણે આચો કે, મુજને રાખજરે ભોલ;

(૧૮)

- ચોરટા ચાર ચુગલ લે ભુંડાકે, તેને દુરે નાખજોરે લોલ. ૨
- પ્રભુજી પંચતણી પરસંસાકે, રૂડી થાપજોરે લોલ;
- મોહન મહેર કરીને મુજને, દરીશન આપજોરે લોલ. ૩
- તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજોરે લોલ;
- કુતરી કુમતી થઇછે કંડે કે, લેને વારજોરે લોલ. ૪
- સુંદરી સુમતી સોહાગણ સારી કે, ખ્યારીછે ઘણુરે લોલ;
- તાતજી તે પિણુ જીવે ચઝીદ ભુવન કેરૂં આંગણુરે લોલ. ૫
- લખગણ લખમણ રાણીએ જાયા કે, મુજ મન આવજોરે લોલ
- અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે સુખડી લાવજોરે લોલ. ૬
- દીપતી દાઢસો ધનુષ પરીમાણ કે, પ્રભુજીની દહડીરે લોલ.
- દેવની દસ પુરવ લખ માને કે, આયુષ વેલડીરે લોલ. ૭
- નિગુણી નિરાગી પણ રાગી કે, મન માંહે રહ્યોરે લોલ;
- મુલ ગુરૂ સુમતી વીજ્ય સુપસાય કે, રામે સુખ લહ્યોરે લોલ. ૮

શ્રેયાંસજીનનું સ્તવન.

કરમ ન છુટ્ટેરે માણીઆ. એ દશી.

તુમે બહુ મીત્રીરે સાહીબા, માહારે તો મન એક;

તુમ વીણુ બીજોરે નવી ગમે, એ મુજ મોટીરે ટેક.

શ્રી શ્રેયાંસ કીયા કરો. આંકણી.

મન રાખો તુમે સર્વ તણાં, પણ કીહાં એક મલી જાઓ;

(૩૯)

લલચાવી લખ લોકને, સાખી સહજ ન થાઓ. શ્રી૦ ૨
 રાગ ભરે જન મન રહો, પાણુ ત્રીહુંકાલ વૈરાગ;
 ચીત તુમારે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામેરે ત્યાગ. શ્રી૦ ૩
 એહવા શું ચીત મેલવ્યું, કેલવ્યું પેહેલાં ન કાંઈ;
 શેવક નીપટ અબુઝ છે, નીરવહસ્યો તુમે સાંઈ. શ્રી૦ ૪
 નીરાગી સુર કેમ મીચે, પાણુ મળવાનો એકાંત;
 વાચક જશ કહે મુજ મીલ્યો, ભગતી તે કામણુ તંત. શ્રી૦ ૫

વાસુપુજ્યજનિં સ્તવન.

વાસુપુજ્ય જન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘન નામી પરનામીરે;
 નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફળ કામીરે. વા. ૧
 નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારોરે;
 દર્શન જ્ઞાન દુભેદ ચેતન, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારોરે. વા. ૨
 કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે હવે કરીએરે;
 એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નર અનુસરિયેરે. વા. ૩
 દુખ સુખ રૂપ કરમ ફળ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદોરે;
 ચેતનતા પરિણામ ન ચુકે, ચેતન કહે જન અંદોરે. વા. ૪
 પરિણામિ ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફળ ભાવીરે;
 જ્ઞાન કરમ ફળ ચેતન કડીયે, લેજે તેડ મનાવીરે. વા. ૫
 આત્મજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્ય ભિંગીરે;
 વસ્તુ તે જે વસ્તુ પ્રકાસે, આનંદઘન મતિ સંગીરે. વા. ૬

સાતીનાથજીનું સ્તવન.

ધન દીન વેલા ધન ઘડી તેહ, અચીરાનો નંદન છનછ
બેટચુંછ; લહીમુરે મુખ દખી મુખચંદ, વીરહ વ્યથાનાં દુખ
સવી મેટચુંછ. ૧ જાણ્યોરે જોણે તુજ ગુણ લેશ, ખીજરે રસ
તેહને મન નવી ગમેછ; આજ્યોરે જોણે અમી લવલેશ, પાક
શ પુકસ તસ ન રૂચે કમેછ. ૨ તુજ સમકીત રસ સ્વાદનો
જાણ, પાપક ભગતે ખહુ દીન સેવીઉછ; સેવા જે કરમને મેજો
તોહે, વાંછે તે સમકીત અમૃત ધુરે લખ્યુંછ. ૩ તાહરૂં ધ્યાન
તે સમકીત રૂપ, તેહજ્ઞ જ્ઞાનને ચારીત્ર તેહ છેછ; તેહથીરે જાણે
સઘળા પાપ, ધ્યાતારે ધ્યય સ્વરૂપ હોયે પછેછ. ૪ દખીરેઅ
દલુત તાહરૂં રૂપ, અચરીજે ભવીકા રૂપી પદ વરેછ, તાહરી
ગત તું જાણો હો દેવ, સમરાણ ભજન તે વાચકજશ કરેછ. ૫

મહિનાથજીનું સ્તવન.

એક અંધારી ચોરડી. એ દશી,

મીઠીલા નયરીરે અવતર્યા, યાને કુંભ નરેશરનંદઃ
લાંછન સોહરે કળશ તાણું, તે નીલ વરાણ મુખકંદ. ૧
મલ્લી છમેશ્વર મન વસ્યો, મેજો ગણી સમ ચારીકંત,
ખટ ધરાણુમારે કારણથી, પ્રભુ કુમરી રૂપ ધરંત. મલ્લી. ૨

સહસ્ર પંચાવનરે વરસ સુણિરે, આયુ તાંહું પરિમાણ;
 માત પ્રભાવતીએ ઉર ધર્યો, પણ વીસ ધનુષનું માણ. મહત્તી. ૩
 સહસ્ર પંચાવનરે સાધવીઓ, ને મુની ચાળીસ હજાર;
 સમેત શીખરેરે મુગતી, ત્રીન લુવન આધાર. મહત્તી. ૪
 અહલય ટાળીરે આપ થકી, નેમ બાંધી અવીહક પ્રીત;
 રામવિજયના સાહીબાનરે, છે અવિચળ એજ રીત. મહત્તી. ૫

નેમીનાથજીનાં સ્તવન.

આવો જમોઈ પ્રાહુણા. એ દશી,
 નરખો નેમી છાણુંદરે અરિહંતાણ, રાજેમતી કર્યો ત્યાગ. ભગવંતાણર
 બ્રહ્મચારી સંજમ ગ્રંથો, અરી. અનુક્રમે થયા વીતરાગ. ભગ ૧
 ચક્ર આમર સિંહાસને, અરી. પાઠ પીઠ સંકત. ભગ ૨
 છત્ર ચાલે આકાસમાં અરી. દેવ કુંકુભી વરકુત. ભગ ૨
 સહસ્ર જોયાણુ દળ સોહતો. અરી. પ્રભુ આગળ ચાલંતા; ભગ ૩
 કનક કમલ તવ ઉપરે, અરી. વિચરે પાય ઠવંતા. ભગ ૩
 ચ્યાર મુખે દેહ દેશના, અરી. ત્રિણ ગઢ ઝાક ઝમાસ. ભગ ૪
 કૈશરી ભસ્મ સુનરવા. અરી. વાધે નહીં કોઈ કાળ. ભગ ૪
 કાંટાપણું ઉધા હોઈ. અરી. વિષય અનુક્રમ ભગ ૫
 ખટરીતુ સમ કાલે ફળે, અરી. વાયુ નહીં પ્રતીકલ ભગ ૫
 પાંણી મુગંધ સુર કુસુમની, અરી. મળી હોઈશું રસાલ; ભગ ૫

(૪૨)

પંખી દેઢ મુખદક્ષિણા, અરી. વ્રક્ષ નમે અમરાલ. લગાં ૬
 છન ઊતમ પદ પદ્મની, અરી. શેતા કરે સુર કોઇ; લગાં
 ચાર નીકાયનાજ ધન્યથી, અરી. ચૈત્ય વ્રક્ષ તિમ જોડી. લગાં ૭

સ્તવન ૨

સામળીઓ ત્યાગી ને હુંતો રાગી, વાલારે મારા સંજમ થું
 રઢ લાગી. સામળીઓ ત્યાગી ને હુંતો રાગી. ટેક.
 વાં મારો નેમ નગીનાનો રાગી, વાં માં મુંદર સ્યામ સોભાગી;
 વાલારે મારો સંજમ લીએ વડ ભાગી. સાંમળીઓં ૨
 વાં માં ગડ ગીરનારની ઘાટે, મોહન મને મળસે હવે એ વાટે;
 જઈ હુંતો હાથ મેલાવીશ માથે. સાંમળીઓં ૩
 જઘરે હવે રાનુલ નેમની પાસે, લીએરે હવે સંજમ અતી ઉલાસે;
 હારે નેમનાથ પેહલી શીવ જસે. સાંમળીઓં ૪
 વા. મા. દંપતી શીવસુખ મણીઓ, વા. મા. વીરહ દાવાદલ તળીઓ;
 વાલારે મારો અગરો લગો ગુણ ભરીઓ. સાંમળીઓં ૫
 વાં કહે દીપ સુણો એક મોરી, વાં તુમે તારી રાનુલ નારી;
 વાલારે તુમે હમને કરો મોહવારી. સાંમળીઓં ૬

પાર્શ્વનાથજીનાં સ્તવન.

મજની મોરી પાસ છનેશ્વર પુજેરે, સ. જગમાં દવ ન કુજેરે;
 સ. સારંગપુર સાણુગારેરે, સ. પૂજે દાય પ્રકારે,

- સ. જન પડિમા જયકારીરે, સ. વારી જાઉ વારહજારીરે. આંકણી.
 સ. ગણધર સૂત્રે વખાણીરે, સ. સિદ્ધની ઉપમા આણીરે; .
 સ. સમકિતની વૃદ્ધિ કારીરે, સ. તે કિમ જાસે નિવારીરે. સં ૨
 સ. ભગવદ્ અંગે ધારીરે, સ. ચારણ મુનિ અધીકારીરે;
 સ. જન પડિમા જન સરખીરે, સ. સૂત્ર ઉવાદ નરખીરે. સં ૩
 સ. રાયપસેણી ભાખીરે, સ. જવાભીગમ દાખીરે;
 સ. વેવડારે પણ આખીરે, સ. સુદ્ધી પડિમા સાખીરે. સં ૪
 સ. જંભુપત્નિ ઠાણુંગરે, સ. ખેલે દસમું અંગેરે;
 સ. માહા નિસિથે વિચારીરે, સ. પ્રજનો અધિકારીરે. સં ૫
 સ. સાતમે અંગે વિખ્યાતરે, સ. આણંદ શ્રાવક વાતરે;
 સ. અનૌથી પડીમા વારીરે, સ. સુદ્ધા સમકિત ધારીરે. સં ૬
 સ. જ્ઞાતા પાઠ દેખાવેરે, સ. કુમતિ ભરમ ન જાવેરે;
 સ. એમ અનેક સુત ભાખીરે, સ. કો હવે કોનો વાંકરે. સં ૭
 સ. અરચા અરોચક થારીરે, સ. નવ દંડકર્મા જાસ્યેરે;
 સ. જીવ કરમ વશ જાણીરે, સ. કુણ કુમક કુણ રાણીરે. સં ૮
 સ. જનવર સેવા સારીરે, સ. વિષય કરો પરિહારીરે;
 સ. સેવા એ બંધક ભાવરે, સ. ભવજળ તગવા નાવરે. સં ૯
 સ. માણીઉઘેત પ્રભુ સાચીરે, સ. જેવો ડિરો જાચીરે;
 સ. સંકા મન નવી લાવોરે, સ. શું જાણું કેવેવરાવોરે. સં ૧૦

સ્તવન ૨

પાસછ વાગાછના નંદકે, સુણજ્યો વીનતીરે લોલ,
મહારા પાસછરે લોલ.

છનછ તેવીસમો છન પાસકે, આશા મુજ પુરવેરે લોલ.

મહારા નાથછરે લોલ.

છનછ ધૂહભવ પરભવ, દુઃખ દાહગ સપિ ચુરવેરે લોલ. મહારા

છનછ આઠ પ્રાતિ હાર્યસું, જગમાં તું જ્યોરે લોલ. મહારાં

છનછ તાહરી વૃક્ષ અશોકથી, સોક કુરે ગયોરે લોલ. મહારાં

છનછ જાત પ્રમાણ ગીર્વાણ, કુસુમ વ્રષ્ટી કરેરે લોલ. મહારાં

છનછ દિવ્ય દત્તી સુર પુરે, કે વાસળી સ્વરેરે લોલ. મહારાં

છનછ ચામર ફેરી હોર, ચલતી અમ કરેરે લોલ, મહારાં

છનછ નમે જે અમપરે તે ભવી, ઊધરગતી લહેરે લોલ. મહારાં

છનછ પાદ પીઠ સિંહાસન, વ્યંતર વીરચીરે લોલ, મહારાં

છનછ તીર્હા બેસી છનરાજ, ભવિ દશના દીઝેરે લોલ મહારાં

છનછ ભામંડલ સીર પુઠે, સુર્વ પુરે તપેરે લોલ. મહારાં

છનછ નરખી હરખી દવકે, તે ભવમાં અઠેરે લોલ, મહારાં

છનછ દેવ કુંકુમીના નાદ, ગંભીર ગાજે ઘણોરે લોલ; મહારાં

છનછ ત્રણ છત્ર કહે તુજકે, ત્રીભુવન પતી પણોરે લોલ; મહારાં

છનછ એ ઠકરાઇ તુજકે, ખીજે નતી ઘટેરે લોલ, મહારાં

છનછ રાગી દેખી દવકે, તે ભવમાં અઠેરે લોલ. મહારાં

છનછ પુજકે નિંદકે દોષકે, તાહરે સમપણોરે લોલ; મહારાં

જનજ કમઠ ધરાણપતિ ઉપર, સંમ ચીત ગણેરે લોભ; મહારાં
 જનજ પાણુ ઉત્તમ તુજ પાદ, પદ્મ શેવા કરેરે લોભ; મહારાં
 જનજ તેહ સ્વભાવે ભવ્ય કે, ભવ સાયર તરેરે લોભ. મહારાં

મહાવીરસ્વામિનાં સ્તવન.

વીરજ સુણો એક વિનતી મોરી, વાત વીચારો તુમે ઘણીરે;
 વીર મને તારો ગાહાવીર મને તારો, ભવજળ પાર ઉતારોનેરે;
 ઐ આંકણીં

પરીબ્રમાણ મેં અનંતારે કીધા, હજુએ ના આવ્યો છેડલોરે;
 તુમેતો થયા પ્રભુ સિધ નીરંજન; હમેતો અનંતા ભવ ભમ્યારે.
 વીરં ૧

તુમે હમે વાર અનંતી ભેળા, રમીઆ સંસારી પણેરે;
 તેહ પ્રીત જે પુરાણ પાળો, તો હમને તુમ સમ કરોરે. વીરં ૨
 તુમ સમ હમને જોગ ના જાણો, તો કાંઈ થોડું ફીજ્યોરે;
 ભવો ભવ તુમ ચરણાંતી શેવા, પામી હમે ઘણું રીજ્યોરે.
 વીરં ૩

ઈંદ્ર જાળીઆ કહેતોરે આવ્યો, ગણધર પદ તેહને દીઓરે;
 અરજુન માલીને જે ધુર પાપી, તેહને જન તુમે ઉધર્યોરે.
 વીરં ૪

ચંદનખાળાએ અડહના બાકુલ, પડીસાળ્યા તુમને પ્રભુરે;
 લેહની સાહુ નીસાચીરે કીધી, શીવવધુ સાથે ભેળવીરે, વીરં ૫

(૪૬)

ચરણે ચંદ કાશીયા કસીયા, કલપ આઠમે તે ગયારે;
ગુણતો તમારા પ્રભુ બુખથી મુગીને, આવી તુમ સનમુખ રહ્યારે;
વીર૦ ૬

નીરંજન પ્રભુ નામ ધરાવો. તો સહુને સરખા ગણોરે;
એક ભાવ પ્રભુ કુર કરીને, મુજશું રમો એક મેકશુરે; વીર૦ ૭
મોઢા વેણ તુમહીજ તારણ, હવે વીલંબ શા કારણે;
જ્ઞાન તોણા ભવના પાપ મીઠાવે, વારીજાં વીર તોરા વારણે.
વીર૦ ૮

સ્તવન ૨

બીરુઆરે ગુણ તુમ તાણા, શ્રી વર્ધમાન જનરાયારે;
મુગુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માફરી નીર્મલ થાયે કાયારે. ગી૦ ૧
તુમ ગુણ ગણ ગંગા જલે, હું ઝીલી નીરમલ થાઊરે;
અવર ન ધંધો આદરું, નીશ ફીન તોરા ગુણ ગાઊરે. ગી૦ ૨
ઝીલ્યા ને ગંગા જલે, તે છીલર જલ નવી પેસેરે;
ને માલતી ફુલે મોહીઆ, તે ખાઉલ જલ નવી બેસેરે. ગી૦ ૩
એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠ્યું, રંગ રાચ્યા ને વળી માચ્યારે;
તે ક્રમ પસ્પુર આદરે, ને પરનારી વસ રાચ્યારે. ગી૦ ૪
તું ગતી તું મતી આશરે, તું આલંબન મુજ પ્યારે;
વાચક જશ કહે માલરે, તું જીવ જીવન આધારે. ગી૦ ૫

(૪૭)

સ્તવન ૩

સીધારથના નંદન વીનવું, વીનતહી અવધારઃ
ભવ મંડપમારે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવગાય. સીધાં ૧
ત્રણ રતન મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે સંતાપ;
દાન દેઅંતારે પ્રભુ કોશલ કરે, આપો પદવી આજ, સીધાં ૨
ચરણ અંગુઠે તે મેરૂ કંપાવીઆ, માડાં સુરનાજ નામ;
આજ કુરમના તે ઝઘડા જીતવા, દીધાં વરશીદાન- સીધાં ૩
સાસન નાયક સીવ સુખ દાયક ત્રીસલા કુખ્યે રાન;
સીધારથનારે વંસ દીપાવીઆ, પ્રભુજી તમને ધન ધન. સીધાં ૪
વાચક સીખરે કીરતી વીજય ગુરૂ, પ્રણમું તાસ પસાય;
ધરમ તણાએ જીન ચોવીસમા, વીનય વીજે ગુણગાય. સીધાં ૬

સ્તવન ૪

હાળ-વિમળાચળ વેગે વધાવો, એ દશી,
ચઝીમાશી પારછું આવે, કરી વિનતી નીજ ઘેર જાવે;
મીયા પુત્રને વાત જાણાવે, પટકલ જરી પથરાવેરે.
માહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે. જીરણ શેઠ લાવના લાવેરે. માં ૧
હભી શેરીએ જળ છંટકાવે, જાય કૃતકી કુલ ખીજાવે;
નીજ ઘર તોરણ બંધાવે, મેવા મીઠાઈ થાળ ભરાવેરે. માં ૨
અરિહાને દાનજ દીને, દતાં જે દખી રીને;
ખટ માસિ રોગ હરિને, સીને દાયક ભવ ત્રીનેરે. માહાં ૩

(૪૯)

તે જનવર સનમુખ જાણું, મુજ મંદરીએ પધરાવું;
 પારણું ભક્તી ભક્તિ કરાવું, જુગતે જન પુજ રચાવું. માં ૪
 પછે પ્રભુને વોળાના જઈશું, કર જોડી સામા રહીશું;
 નમી વંદી પાવન થઈશું, વીરતી અતી રંગે વહીશું; માં ૫
 દયા દાન ખીમા શીલ ધરશું, ઊપદેશ સજનને કરશું;
 સત્ય જ્ઞાન દીશા અનુસરશું, અનુકંપા લક્ષણ વરશું. માં ૬
 એમ જીરાણુ શેઠ વદંતાં, પરીણામની ધારે ચઢતાં;
 શ્રાવકની સીમે ઠરંતાં, દેવ દુંદુભી નાદ મુણતરિ. માં ૭
 કરી આયુ પુરણુ શુભ ભાવે, સુર લોક અચ્યુતે જાવે;
 સાતા વેદની સુખ પાવે, શુભ વીર વચન રસ ગાવે; માં ૮

શ્રી મંદિરસ્વામીનાં સ્તવન.

ઇડર આંખા આંખલીરે. એ દેશા

પુખલવધ વિજયે જ્યારે, નયરી પુંડરી ગીણીમાર;
 શ્રીસી મંદીર સાહેબારે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર જીજ્ઞાસા ધરજ્યો
 ધર્મ સનેહ ૧

મોટા નાહાના અંતરેરે, ગીર્યા નવી દાખંત;
 શશી દરીસણુ સાયર વધેરે, કેરવવન વીક સંત. જીજ્ઞાસા ૨
 ઠામ કુઠામ ન લેખવેરે, જગવર સંત જલધાગ;
 કરદાય કુસુમે વાસીધેરે, છાયા સર્વ આધાર. જીજ્ઞાસા ૩

(૪૧)

રાયને રાક સરીખા ગણેરે, ઉઘોતે શશિ સૂર;
ગંગા જલ તે બિહું તણ્યારે, તાપ કરે સર્વ નુર. છાણંદરાય. ૪
સરિખા સહને તારવારે, તીમ તુમે છો મહારાજ;
મુજસું અંતર કિમ કરેરે, બાહિ ગ્રહાની લાજ. છાણંદરાય. ૫
મુક રૂપિ ટીલું કરેરે, તે નવી હોય પરમાણુ;
મુજરો માને સર્વ તણારે, સાહિબ તેહ મુજાણુ. છાણંદરાય. ૬
વૃષભ લંછન માતા સતકીરે, નંદન રૂપમાણી કંત;
વાચક જસ એમ વિનવેરે, ભય ભંજન ભગવંત, છાણંદરાય. ૭

સ્તવન ૨

મુણો ચંદાછ શ્રી મંદીર પરમાતમ પાસે જાન્યો,
મુજ વીનતડી પ્રેમ ધરીને એણિપરે તુમ સંભક્ષાવજે;
જે ત્રણ્ય જીવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે,
નાંણુ દરિસાણુ જેહને પાયક છે. મુણો. ૧
જસ કંચન વરણી કાપા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે;
પુંડરિકિણિ નગરીનો રાયા છે. મુણો. ૨
બાર પ્રખંડા માંહે બિરાજે છે, જસ ચોત્રીસ અતિશય જાને છે;
ગુણ પાત્રીસ વાણી ઈંગાજે છે. મુણો. ૩
ભવિજનને તે પડી બોહે છે, તુમ અધિક સિતમ ગુણ સોહે છે;
રૂપ રૂપી ભવિજન મોહે છે. મુણો. ૪

(૫૦)

તુમ, સેવા કરવા રસીઓ છું, પણ ભરતમાં ફરે વસીઓ છું,
મહા મોહરાય કર રસીઓ છું. મુણા. ૫
પણ સાહીબ ચીતમાં ધરીઓ છે, તુમ આણ ખડગ કર ગ્રહીઓ છે;
પણ કાંઈક મુજથી ડરીઓ છે. મુણા. ૬
જન ઉત્તમ પ્રાંત હવે પુરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં સૂરો;
તો વાધે મુજ મન અતિપુરો. મુણા. ૭

શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું સ્તવન.

સિદ્ધની શોભારે શી કહું. એ આકાંક્ષી.
સિદ્ધ જગત શિરે શોભતા, રમતા આતિમરાગ;
લક્ષ્મી લીલાની લેહેરમાં, સુખિયાછે શીવ ઠાંમ. સિં ૧
મોહાનંદ અમૃત પદ નમો, સિદ્ધિ કેવળ નામ;
અપુનર્ભવ પ્રદ પદ વળી, અક્ષય સુખ વિશ્રામ. સિં ૨
સત્રેય નિશ્ચય અક્ષરા કુખ સમસ્તની હાંણુ;
નિર્વૃત્તી અપ વગતા, મોક્ષ મુગની નીરવાણુ, સિં ૩
અચલ મહોદય પદ લક્ષ્મી, જોતાં જગતના ડાઠ;
નિજ નિજ રૂપેરે જુજુઆ, વિત્યાં કર્મ તે આઠ. સિં ૪
અગુરુ લધુ અવગાહના, નામે વિક્રમે પદ્મ;
શ્રી સુભ વીરને વંદતાં, રહિએ સુખમાં મગજ. સિં ૫

(૫૧)

શ્રી બાહુજીનનું સ્તવન.

સાહેબ બાહુ જીનેશ્વર વીનવું, વીનતડી અવધાર હોઃ
 સાહેબ ભવ ભયથી હું ઉભગો, હવે ભાપાર ઉતાર હો સાં બાં ૧
 સાહેબ તુમ સરીખા મુજ શીર છતે, કમ કરે કીમ જોર હો;
 સાહેબ જુનંગતણો ભય તીહાં નહી, છડાં વન વીચરે મોરહો. સા.બા
 સાહેબ છડાં રવી તેજે જળહજે, તીહાં કીમ રહે અધકારહો,
 સાહેબ કેશરી છડાં કીડા કરે, તીહાં નહી ગજનો પ્રચારહો સા.બાં
 સાહેબ તીમ જો તુમે મુજ મન રમો, તો નાસે દુરીત સંભારહો
 સાહેબ વછીજ્ય સુસીમા પુરી, રાય સુગ્રીવ મજાર હો. સા.બાં ૪
 સાહેબ હરણ લંછન એમ મેં સ્તવ્યો, મોહની રાણીનો કંતહો;
 સાહેબ વીજ્યા નંદન મુજ દીયો, જસ કહે સુખ અનંત હો સા.બાં

દીવાળીનાં સ્તવન.

(ચીત ચોખે ચોરી નવ કરીએ. એ દશી.
 રમતી ગમતી હમુ ને સાહેલી, બીહુ મળા લીજીએ એક તાળી;
 સખી આજ અનોપમ દીવાળી.
 ભીલ વીલાસે પુરાણ માસે, પોસ દશમ નીશી રઠીયાળી સખીં ૧
 પસુ પંખી વસીયાં વનવંશી, તે પણ સુખીયાં સમકાળી. સખીં
 જોણી શતે ઘર ઘર ઓછવશે, સુખીનાં જગતમે નરનારી સખીં

(૫૨)

ઉત્તમ ગ્રહ વીશાખા જોગે, જનમ્યા પ્રભુજી જયકારી; સખી.
 સાતે નરકેથયાં અજવાળાં, થાવરને પાણુ સુખકારી. સખી૦ ૩
 માત નમી આઠે દીગ કુમરી, અધો લોકની વસનારી. સખી૦
 સુતી ઘર ઇશાને કરતી; જોજન એક અસુચી ટાળી. સખી૦ ૪
 ઊરધ લોકની આઠ કુમારી, વરસાવે જળ કુસુમાળી, સખી૦
 પુર્વ રૂચક આઠ દર્પણ ધરતી, દક્ષિણની અડ કલસાળી સખી૦ ૫
 અડ પશ્ચિમની પંખા ધરતી, ઉત્તર આઠ ચમર ઢાળી. સખી૦
 વિદિશિની ચઉ દીપ ધરતી, રૂચક દીપની ચડીબાળી. સખી૦ ૬
 કેળ તણાં ઘર તણુ કરીને, મરદન સ્નાન અલંકારી, સખી૦
 રક્ષા પોટલી ખાંધી ખીકુને, મંદીર મેઢ્યાં સાણુગારી, સખી૦ ૭
 પ્રભુ મુખ કમળે અમરો જામરી, રાસ રમંતી લટકાળી સખી૦
 પ્રભુ માતા તું જગતની માતા, જગ દીપકની ધરનારી. સખી૦ ૮
 માણ તુજ નંદન ઘણું જીવો, ઉત્તમ જીવને ઉપગારી, સખી૦
 છપ્પનદિગ કુમરી ગુણ ગાતી, શ્રી સુખવીર વચન શાળી. સખી૦ ૯

સ્તવન ૨

વાલાજીની વાટડી અમે જોતરિ. એ દસી.
 જય જીનવર જગ હિતકારીરે, કરે શેવા સુર અવતારીરે;
 ગાતમ પમુડા ગણુધારી, સનેહી વિરજી જયકારીરે. ૧
 અંતરંગ રિપુને ત્રાશેરે, તપ કોપા ટોપે નિવાસેરે;
 લક્ષ્મી કેવલ નાણુ ઉલાસે. સનેહી. ૨

(૫૩)

કટીલંકે વાઢ વઢાયરે, પણ જીન સાથે ન ઘડાયરે;
તિજો હરી લંછન પ્રભુ પાપ. સનેહી. ૩
સવિ સુર વહુ થેઘ થેઘ કારારે, જળ પંકજની પરે ન્યારારે;
તજ તૃણા ભોગ વીકારા. સનેહી. ૪
પ્રભુ દેશના અમૃત ધારારે, જીન ધર્મ વિષે રથ કારારે;
જેણે તાર્યા મેઘ કુમારા. સનેહી. ૫
ગૌતમને ક્રેવળ આલીરે, વર્યા સાંતીએ શિવ વનમાળીરે;
કરે ઉત્તમ લોક દિવાળી. સનેહી. ૬
અંતરંગ અલછની વારારે, શુભ સજનને ઉપગારીરે;
કહે વીર વિભુ હિતકારી. સનેહી. ૭

સ્તવન ૧

ધન ધન મંગલરે સકલ દીન, પુજી પ્રભાતે ચાલે.
આજ મારે દીવાળી અજવાળી,
ગાવો ગીત વધાવો ગુરૂને, મોતીડે થાલ પુરાવો;
ચાર ચાર અંગે ચતુર સોભાસણ, ચરાણ કમળ ચીત સારીરે, આજ
ધન ધુઓ ધન તેરસ દીને, કાલે કાળી ચઉદશ,
પાપ હણીને પોસો કીને, કર્મ મેલો સર્વે ટાળીરે. આજ મારે. ૩
અમોસેતો પરવ દીવાળી, ફરતી ઝાક ઝમાળી;
ઘેર ઘેરતો દીવડીઆ ઝળકે, રાત દિસે અજવાળીરે. આજ ૪
અમાસની પાછલડી રાતે, આઠ કરમ ખે ટાળી,

(૫૪)

શ્રીમહાવીર નીરવાણુ પહોત્યા, અન્નરામર સુખકારીરે. આનં ૫
પડવે તો વળી જુહાર પટોળાં, એ રીત રૂડી સારી;
ગુરૂ ગડિતમના ચરાણુ પખાળી, રોઝ પામી રઠોઆળીરે આનં ૬
મીને તો વળી ભાવણ બીજ, બેનરડો અતિ વહાલી.
એ પાંચ દીન હોએરે પનોતા. એવે એવે હરખે ગાધરે, આનં ૭
હરખવિનેતા પંડીત બોલે; કરોની સેવ સુકાલી;
રૂપવીનેતા પંડીત બોલે, ને ને વાળે તાળીરે. આનં ૮

સ્તવન ૪

મારે દીવાળીરે થઇ આજ પ્રભુ મુખ જોવાને,
સર્થાં સર્થારે સેવકનાં કાજ, ભવ દુઃખ ખોવાને. ટેક.
મહાવીર સ્વામી મુગતે પહોત્યા, જ્ઞાતમ કેવળ જ્ઞાનરે;
ધન અમોસ દીવાળી મારે, વિર પ્રભુ નીરવાણુ. જિનં ૧
ચારીત્ર પાળ્યા નીરમળાને, ટાળ્યા વિખય કખાયરે;
એવા મુનીને વંદીએ તો, ઉતારે ભવપાર. જિનં મુમોર
ખાકુળ હોર્યા વિરજીને. તારી ચંદન ખાળારે;
કેવળ લઇ પ્રભુ મુકતે પહોત્યા, પામ્યા ભાનો પાર. જિનં ૩
એવા મુનીને વંદીએ ને પંચજ્ઞાને ધરતારે.
સમવસરણુ દેઇ દેશનારે, પ્રભુ તર્યા નરને નાર જિનં ૪
એવીસમા છને સરને, મુગતી તણા દાતારે,
કર જોડી કવી એમ ભણેરે, પ્રભુ કુનીઆં રૂંશે ટાળ; જિનં ૫

પરચુરણ સ્તવનો સ્તવન ૧

જગત ગુરુ છતવર જયકારી, શેવો તુમે ભાવે નરનારી;
આશારે હેની ચોરાશી વારી. જગત ગુરુ. એ આંકણી દેક. ૧

જળચંદન કુમુમે કરીએ, ધુપ દીપ અક્ષત ભરીએ;
નૈવેદ્ય રૂપ આગળ ધરીએ. જગત ૨

થઈ થુમ્મ ભાવ ભુજ સારી, નાટક ગીતને મનોહારી;
ત્રીયાં મુખી કરો હીતકારી. જગત ૩

ભાવથી દીવ્ય પુજ કરશે તે ભવ સાયરને તરસે;
સરસ શીવ સુંદરીને વરશે; જગત ૪

વીસ ઊદેસાથી સાર, સુતરનીસી થસે મનોહાર;
ભણી લઈ રૂપ વીજ્ય પાર. જગત ૫

સ્તવન ૨

વાહાલે અમ્રત પાઈ ઊછેરયાં, વહાલે મારે અમનેરે એ દશી.
આવો આવો જશોદાના કંથ, અમધેર આવોરે;
ભગતી વછળ ભગવંત નાથ સેં નાવોરે,
એમ ચંદનમાળા ઝોલડે પ્રભુ આવીરે,
મુઠી ભાકુળ માટે પાછા વળી ઝોલાવીરે. આવો ૧.

(૫૬)

સંકેત કરીને સ્વામી ગયા તુમે વનમાંરે;
થઇ કેવળી કેવળી કીધ ધરીને મનમાંરે;
એમ કેશર કેરા કીચ કરીને પ્રભુરે,
તોએ પહેલે વ્રત અતિચાર થકી હું ધુભુરે. આવો ૦ ૨
જીવ હિંસાના પચખાણુ થુળથી કરીએરે;
કુવિકું તીવહેણું પાઠ સદા અનુસરીએરે;
વાણી બોળો વિદલ નીચી ભક્ષ હોંસા ટાળુરે;
સવા વિશ્વા કેરી જીવ દયા નીત્ય પાળુરે. આવો ૦ ૩
દશ ચંદ્રઆ દશ કામ બાંધીને રહીએરે,
જીવ જાએ એહવી વાત કેને ન કહીએરે;
વધ બંધનને છ વીછેદ ભાર ન ભરીએરે,
ભાત પાણીનો વીછેઃ પશુને ન કરીએરે. આવો ૦ ૪
લોકીક દેવ ગુરૂ મીથ્યાત ત્યાશી ભેદરે,
તુમ આગમ સુણતાં આજ હોય વીછેદરે;
ચોમાસે પણ બહુ કાજ જયણા પાળુરે,
પગલે પગલે માહારાજ વ્રત અનુવાળુરે. આવો ૦ ૫
એક સાસ માંહી સો વાર સમરૂ તમનેરે,
ચંદનખાળા જેવું સાર આપો અમનેરે;
ગાછી હરીખળ કૃણદાય એ વ્રત પાળીરે,
શુભ વીર ચરણ મુપસાય નિત્ય દીવાળીરે. આવો ૦ ૬

(૫૭)

સ્તવન ૩

(મુગ્ધ જોવાણી જોરસહાં વાળીરે ઉભી રહેને. એ દશી.)

હો સાહિબજી પરમાત્મ પુજ્યાનું ફળ મુજ આપો;

હો સાહિબજી લાખેણી પુત્રરે સેં ફળ નાપો, એ આંકણી.

ઉતમ ઉતમ ફળ હું લાવું, અરિહાને આગળ મુકાવું:

આગમ વિધી પુત્ર વિરચાવું, ઉભો રહીને ભાવના ભાવું. હો૦૧

નિતવર નિત આગમ એક રૂપે, સેવતાં ન પડો ભવ કુપે;

આરાધન ફળ તેહનાં કહીએ, આ ભવ માંહી સુખીયાં થઇએ. હો૦

પરભવ સુર લોકે તે જાવે, ઈદ્રાદિક અપહર સુખ પાવે,

તિહાં પણ નિત પુત્ર વિરચાવે, ઉતમ કુળમાં જઈ ઉપજાવે. હો૦

તિહાં રાજ્ય રિક્ત પરિકર રંજે, આગમ સુણતાં સદગુર સંજે;

આગમશું રાગ વળી ધરતા, નિત આગમ છત્ર પુત્ર કરતા. હો૦

સિકાંત લખાવીને પુજે, તવ કર્મ સકળ દુરે પૂજે;

લહે કેવળ ચરણ ધરખ પામી, શુભ વિર મળેજો વીશ્રામી. હો૦૫

સ્તવન ૪

હોજી રામ સારંગ હાયક દીલ વશીઆ. એ દશી.

સમવસરણ સુરવર રચેરે, પુત્ર કુલ અંસેશ: સાહિબશીવવશીયા

રાયપણેણી સુત્રમંત્રે, કરે સુરયામ વિષેશ. સા૦ ૧

પુજ્યની પુજા તીમ કરીરે, કરૂં આશા પરીમાણ. સાં ૦
 આરે દશા વીમળાદ્યારે, હિંસાએ પચખાણ. સાં ૦ ૨
 આશ કરૂં અરિહા તાણીરે, પંચ તજ અતિયાર. સાં ૦
 તુમ સરોણી દીઠો નહીં, જગમાં દેવ દયાળ. સાં ૦ ૩
 વરસી વરસ્યા તે સમેરે, વિમ ગયો પરદેશ સાં ૦
 સંજમ લેઇ સુખીચો કર્યોરે, લાખીણો દઇ ખેશ. સાં ૦ ૪
 હું પાણુ તે દીન કેઇ ગતીરે, કેવળી જમ છતરાજ; સાં ૦
 સાસન દેખી તાહ્યરે, આવ્યો તુમ શિર લાજ. સાં ૦ ૫
 એ વ્રતધી શીવ સુખ લલ્યારે, જિમ મહાનંદ કુમાર, સાં ૦
 શ્રી શુભ વીર છનેશ્વરે, અમને પાણુ આધાર. સાં ૦ ૬

સ્તવન ૬

વંદાવનના વાશિરે. એ દશી.

એ વ્રતમાં જગમાં દીવો મેરે પ્યારે, એ વ્રત જગમાં દીવો.
 પરમાતમ પુછને વિધીશું, ગુરૂ આગળ વ્રત લીજે;
 અતિયાર પણુ દુર કરોને, પરજાશ દુર કીજે. મેરે પ્યારે ૦
 નીજ નારી સંતોષી શ્રાવક, અણુવ્રત ચોથું પાજે;
 દેવ તિરી નર નારી નજરે, રૂપરંગ નવી ધારે. મેરે પ્યારે ૦ ૧
 વ્રતને પીડા કામની કીડા, દુરગધાં જે ખાળી;
 નાશાવિણુ નારી પાણુ રાજે, પંચાસકમાં ટાળી. મેરે પ્યારે ૦

(૫૧)

વિધવા નારી બાળ કુંવારી, વેસ્યા પણ પરજાતી;
 રંગે રાતી દુર્બળ છાતી, નર મારણ એ કાતી. મેરે પ્યારે ૦ ૨
 પરનારી હેતે શ્રાવકને, નવ વાડણો નિરધારી;
 નારાયણ એકા માહારાજે, કન્યાદાન નીવારી. મેરે પ્યારે ૦
 ભરતરાયને રાજ્ય ભજાવી, રામ રહ્યા વનવાસે;
 ખર દુખાણ નારી સવીકારી, દખીત પડ્યા પાસે. મેરે પ્યારે ૦ ૩
 દશ શિર રાવણ રણમાં રોળ્યો, શીતા સતીમાં મોટી;
 મર્વ થકી જો બ્રહ્મ વ્રત પાળે, નાવે દાન હેમ કોટી. મેરે પ્યારે ૦
 વૈતરણીનાં બેદના માહે, વ્રત ભાગે તે પેસે;
 વિરતીને પરાણામ કરીને, ઈંદ્ર સભામાં બેસે. મેરે પ્યારે ૦ ૪
 મદિરા મંસથી વેદ પુરાણે, પાપ ઘણું પરદારા,
 વિષ કન્યા રંડાપણ અંધા, વ્રત ભંજક અવતારા. મેરે પ્યારે ૦
 વ્રત સંભાળે પાપ પખાળે, સુરતરૂ વંછીત સાધા;
 કલ્પતરૂ રૂળ દાયક એ વ્રત, જગ જશ કીરતી વાધે. મેરે પ્યારે ૦ ૫
 દસમે અગે બત્રીસ ઉપમ, શીળવતી વ્રત પાળી;
 નાથ નિહાળી ચરણે આવ્યો, નેહ નજર તુમ ભાળી. મેરે પ્યારે ૦
 હાથી મુખશે દાણો નિકશે, કિડી કુટબ સહુ ખાવે.
 શ્રી સુભ વીર જીનેશ્વર સાહિબ, શોભા અમ શિર પાવે. મેરે પ્યારે ૦ ૬

(૬૦)

સ્તવન ૬

મારા આંખાના માંડવલા હેઠ. એ દશી.
મન મોહનજી જગ તાત, વાત સુણો જગ જન રાજચરે;
નવી મળીઓ આ સંસાર, તુમ્હ સરીખો શ્રી નાથજીરે;
ક્રમનાગર ધુપ દશાંગ, ઉખેલી કરૂં વીનતીરે;
તૃપ્તના તરૂણી રસ લીન, હું રઝળ્યો ચારે ગતીરે;
તીર્થે તરૂનાં મુળ, રાખી રહ્યો ધન ઉપરે;
પંચેદ્રી કૃણીધર રૂપ, ધન દેખી મમતા કરે. મન મોહન ૧
સુર લોભી છે સંસાર, સંસારી ધન સંહરે;
તીજે ભવ સમરાદિત્ય, સાધુ ચરોત્રને સાંભળે.
નરભવ માહે ધન કાજ, ઝાઝ સઢયો રણમાં પડયોરે;
નિચ શેવા મુકી લાજ, રાજ્ય રસે રણમાં પડયોરે. મન મોહન. ૨
સંસાર માંહી એક સાર, જાણી કંચન કામતીરે;
ન ગણી જપમાળા એક, નાથ નિરંજન નામતીરે.
લાગ્યે મળિયા ભગવાન, અવસર પામી વ્રત આદરે;
અયો નરકે મંમન શોક, સાંભળી લોભથી ઉસરે. મન મોહન. ૩
નવ વધે પરિવ્રજ પરીમાણ, આણું દાદિકની પરે;
અથવા ઇચ્છા પરિમાણ, ધણુ ધનાદિક ઉચરે.
વળી સામાન્ય ખટ બેઠ, હિતર ચોક્કસ દાખિયારે;
દશ વૈકાળીક નિરંજન, ભદ્ર બાહુ ગુરુ ભાખિયારે. મન મોહન. ૪

(૬૧)

પરિભાણથી અધિકું હોય, તો તિરથ જઈ વાવશેરે;
રોકાએ ભવનું પાપ, છાપ ખરી છનની ધરોરે.
ધન શેઠ ધરી ધનમાન, ચિત્રાવેલીને પરીહરિરે;
શુભ વીર પ્રભુને ધ્યાન, સંતોષે શિવ સુંદરીરે. મન મોહન. ૫

સ્તવન ૭

ઢાળ, ભમરા ભૂદરસેં નાવ્યો. એ દશી.
ઉત્તમ રૂપી પુજા કીજે, મુનીને દાન સદા દીજે;
ખારમે વ્રત લાહો લીજેરે, શ્રાવક વ્રત સુર તરૂં રૂળીયો.
મન મોહન મેજો મળીઓ. શ્રા. ૧
દશ કાળ સરથા ક્રમીએ, ઉત્તમ પારણે દાન દીએ;
તેડમાં પાણુ નવિ અતિચરીએ. શ્રાવક ૨
વિનતી કરી મુનીને લાવે, મુની જોસણ આસન ઠાવે;
પડીલાએ પોતે, લાવે. શ્રાવક ૩
દસ ડગલાં પુઠે જાવે, મુની દાને જે નવી આવે;
વ્રતધારી તે નવી ખાવે. શ્રાવક ૪
મુની અછતે જમે દિશી દેખી, પોસહ પારણ વિધિ ભાખી;
ધર્મ દાસ ગણી છે સાખી. શ્રાવક ૫
એકાદશ પડિમા પહિયા, સુર ઉપસંગે નવી પડિયા;
કામદેવ પ્રભુ મુખ અડિયા. શ્રાવક ૬

ગુણકર શેઠ ગયો મુગતે. હું પાણ પાણ એ જુગતે;

શ્રી શુભ વીર મળુ લકતે.

શ્રાવક ૦ ૭

સ્તવન ૮

ઢાળ અનીહારે વાલોજી વાય છે વાંસળીરે. એ દશી,

અનીહારે ધુપ ધરો જિન આગળેરે,

કૃશ્નાગર ધુપ દશાંગ; શ્રેણી લલી ગુણ કાણનીરે.

અનીહારે ધુપધાણું તે રચણે જડયુરે,

ઘડયું જાત્યમઘ કનકાંગ; શ્રેણી ૦ ધુપ ધરો. ૧

અનીહારે મુનીવર રૂપ ન દાખવેરે,

ચિતી બંધ પુરવની રીત;

શ્રેણી.

અનીહારે બંધોદય ગુણ કણે પંચમેરે,

હજે ખાયક શ્રેણી વદીત.

શ્રેણી. ધુપ ૦ ૨

અનીહારે શેલ સાંમંતને ભોળવીરે,

વચે ઘેરી હણ્યા લહી લાગ;

શ્રેણી.

અનીહારે નાઠા આઠે સેનાપતિરે,

નવમાને ખીજે ભાગ.

શ્રેણી. ધુપ ૦ ૩

અનીહારે ચઉમાશા લગે એ રહેરે,

મરણે નરની ગતી જાણ;

શ્રેણી.

અનીહારે રજરેખા સમ કોધછેરે,

(૬૩)

કંઠ થંભ સમાણે માન. શ્રેણી. ધ્રુપદ ૪
અનીહારે માયા ગોમુત્ર સારખીરે,
છે લોભ તે ખંજણ રંગ; શ્રેણી.
અનીહારે મુનીવર મોહ તે નાસવેરે,
રહી શ્રી શુભ વીરને સંગ. શ્રેણી, ધ્રુપદ ૫

વસંત.

વસંત પંચમીને નઉતમ ખેત્ર, લગન લીણો નીરધાર. લલના.
હો મેરી લક્ષ્મીનારે, આવ્યો આવ્યો માસ વસંત' વસંતર વીવા
આદર્યો હો. સૌ સાજન મગી તોરાણ આવે, પસુંડે નાંડ્યો
પોકાર. વસંતર વીવા ૧ લીલા પીળા વાંસ રંગાવો,
ચારી ચિતરાવો ચાર લલના; ભાવે તે દેવતા વેદ ભણે છે,
મંગળ ગાવે તે સાખિઓ ચ્યાર, વસંત ૨ આઠ ભવની
હું નારી તમારો, શેરે હમારો વાંક લલના; ભવો ભવની
હું દાશી તુમારી, કાળો છે કામાણગારો. વસંત ૩ નેમજી
હૈયામાં મેઘે ભરાણા, સંસારમાં નહીં સાર લલના; રથ
વાળી નેમ ગીરનારે ચાલ્યા, રોતી રહે રાજુસ નાર. વસંત ૪
રાજુસ ચાલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચડ્યાં ઘડ ગીરનાર લલના;
કરજોડી ઉતમ પાથે હાથ, સાચો છે દીન દયાલ. વસંત ૫

(૧૪)

પરચુરણ નાનાં સ્તવનો.

૫૬ ૧

રહો રહોરે જનઃવરાએ દાએ ઘડીયાં, દાએ ઘડીયાંરે અગ આર
ઘડીયાં. રહો રહોરે૦ આંકણી. મેમકા પ્યાલા બોહોત મશાલા,
પીવત મધુરી સેલડીયાં. રહો૦ ૧ હાથશું હાથ મીલાઈ દીચો
સાહી; કુસડા બીછાવું શેજડીયાં. રહો૦ ૨ રાજુસ છોડી
અલે ગીરનીરે, દીપતા મોહન વેલડીયાં. રહો૦ ૩ રૂપચંદ કહે
નાથ નિરંજન, મુક્તી વધુ ગુણ સેલડીયાં. રહો૦ ૪

૫૬ ૨

કિરપા કરોરે ગોડીપાસ જીનેશ્વર, તુમ સ્વામી અંતરજામીરે. ટેક.
ઊંચેઊંચે ગઢપરપાસજી ખીરાજે, ચારે તરફ જ્ઞાની જ્ઞાની. કિરપા. ૧
લીલ વરણ તોરો અંગ ખીરાજે, બદનોકા જાડેમલોહારી. કિરપા. ૨
બાહે બાજુપર ઘેરખા ખીરાજે, કુંડળકી છબ હે ન્યારી. કિરપા. ૩
ધુંડત ધુંડત મેં મળુ પાચો, પુરણ પદવી અબ પાછ, કિરપા. ૪
નાથ નિરંજન નામ તુમારો, રૂપચંદ પદવી પાછ. કિરપા. ૫

૫૬ ૩

લાગી તેરે દરસકી ખુમારીઆ. લાગી તેરે. ટેક.
ભાંગ ધંતુરો મુને કેરું ન લાવે, બીન કેરું મુધ ખીસારીઆરે. લાગી.
ગાનકે બાન ભરી ભરી ગારે, મારી મોહે મેમ કટારીઆરે. લાગી. ૨
તું તું કરતાં મધન ભચો હે, રૂપચંદ પીયા વારીયારે. લાગી. ૩

(૬૫)

પદ ૪

કીને દેખા અમેરા સ્વામી, સ્વામીજી અંતરજામીરે.
કીને ટેક. આઠ લવકી પ્રીત પ્રકાશી, નવમે ગયા શીવ
ગામીરે. કીને. ૧ સેસાવનકી કુંજ ગલનમે, મળ્યા મુને
અંતરજામીરે. કીને. ૨ આપ ચણે ગીરનારે ઊાર, નારી
તારી કેવળ પામીરે. કીને. ૩ કહે નથુ પ્રભુ નેમ નગીનો,
કહું છું આજ શીર નામીરે. કીને. ૪

પદ ૫

જીવો મોરી સઘયાં, દીપે ગોડીચાજી કેવારે. ટેક.
વરખડીએ પ્રભુ આપ બીગળે, છાને દવાધી દવારે. જીવો. ૧
કેસરચંદન ભરાંરે કચેળાં, ભેળી મુલ ગંધ ખરાસરે. જીવો. ૨
આંગી રચો મોગર જાસુસકી, પુજ કરોને નવ અંગેરે. જીવો. ૩
નથુ કચ્યાણુ કવી દીપનોઆવકકહે, સરધાથો સમકીત પાવુરે. જીવો.

પદ ૬

લેતા જાએરે સામળીઆ બીડી પાનનકી, બીડી પાનનકીરે;
દીલ જાનનકી. લેતાં ટેક. કથારે ચુના લવંગ સોપારી, વારીતેરા
દીલ જાનનકી. લેતાં ૧ તાલ મરદંગ સરગાઈ સરોદા, ખાજી
ખની રંગ તાનનકી. લેતાં ૨ સેસાવનકી કુંજ ગલનમે, લાગી
ઝરી શુભ ધ્યાનનકી લેતા. ૩ કહે નથુ પ્રભુ ધર્મ પ્રકાશીત, હું
ખસીહારી કેવળ જ્ઞાનનકી લેતાં ૪

(૬૬)

૫૬૭

બેહેર બહેર નહીં આવે અવસર, બેહેર બહેર નહીં આવે.
 ટેકં. જથું જાણે તીઠીં કર લે ભલાઇ, જનમ જનમ સુખ પાવે.
 અવસર ૧ તન ધન જોખન સબહો જુઠો, પ્રાણ પલકમે જાવે.
 અવસર ૨ તન છુટે ધન કોણ કામકો, કાયક કૃપણ કહાવે.
 અવસર ૩ જાકો દીસમે સાચ બસતહે, ત્યાકુ જુઠ ન ભાવે.
 અવસર ૪ આણંદધન પ્રભુ ચનત પંથમે, સમરી સગા
 ગુણુ આવે. અવસર ૫

૫૬૮

ગગલ—રાજુલ પોકારે નેમ પીયા એશી કયા કરી, મેરે ને
 હકુ અવે ચુક અમશે કયા પડી; રાજુલ ૧ હુઘ આશકી ની
 ઊદાસીનતા ઘડી; પ્યારા બસ નહીં અમેરૂ પ્રીતમ પીરમે પડી
 રાજુલ ૨ અમસે રહ્યા ન જાએ પ્રીતમ તુમ બીના ઘડી; શગ
 લીજાએ દયાળ દયા ધર્મ આદરી. રાજુલ ૩ નિશદીન તુમેરા
 નામ દેતે જ્ઞાનકી ઝર; મુની ચદ્ર વીજે ચરણ કમળ ચીતમે
 ધરી. રાજુલ ૪

૫૬૯

હરિ પ્રભુ ભજલે મેરા દીસ રાજ, આંકણી. આઠ પોહાર
 કી ચોસઠ ઘડીયાં દો ઘડીયાં જન સાજરે હરિ ૧ દન પુન
 કજી ધર્મ કરસે, મ્હો માયાકુ ત્યાગીરે હરિ ૨ આણંદધન કહે
 સમજ સમજ લે, આખર ખાવેગા ખાજરે. હરિ ૩

(૬૭)

પદ ૧૦

ખીરાજી ખંગલેમે, ખીરાજી મંદીરમે; પ્રભુ ગોડીયા હો પાન
રસનથ. ખી૦ યુવા યુગ ચંદન ચોર અરગજ, કુસરમે
ગરકાવ. ખી૦ ૧ રચ્યો નેકો પ્રભુજીરે છત્ર ખીરાજી, મો
તિયકા તપેરે સિલાડ. ખી૦ ૨ ભવ સાગર મેંખી આંખે પ
ડ્યો હે, બાહિ પકડ મુજ તાર. ખી૦ ૩ રૂપચંદ કહે નાથ
નિરંજન, તરાણ તારણ મુજતાર. ખી૦ ૪

પદ ૧૧

કુરબા—ભલાજી મેરો નેમ ચલો ગીરતાર એકેલી જાનસે. મે
રોં રાજીસ ઉભી અરજ કરેછે, ભલાજી મેરી અરજ મુનો મ
હારાજ. એકેલી૦ ૧ તોરાણે આંખે ચલે રથ ફરી, ભલાજી ઊ
વાંતો પસુવતકી સુનીછે પોકાર. એકેલી૦ ૨ સેસાવતપી કુંજ
ગલનમે, ભલાજી વાંતો પંચ મહાવ્રત ધાર. એકેલી૦ ૩ હર
ખચંદ પ્રભુ રાજીસ વીનવે, ભલાજી મેરો હજો મુકતીમે વાસ.
એકેલી૦ ૪

પદ ૧૨

રાગ ખીમાશ—પ્રભુજીકો દરિસન પાચો, આજ મેં પ્રભુજીકો
દરિસન પાચો. ટેક વંછીત પુરાણ પાશ ચીતામણી; દેખત કુ
રીત ગમાયો. આજ૦ ૧ મોહની મુરત મહીમા સગર; કીર
તી સખ જીગ છાઓ. આ૦ ૨ ભાનુચંદ પ્રભુ શકળ સંધક, આ
નંદ અધીક હિપાચો, આજ૦ ૩

(૬૮)

પદ ૧૭

નિરંજન સાહીઆરે સાહી, મેરા ટુકસા મુજરા લેત. ટેક.
 તુમઓ નિરથકા દેવતારે, અમ ગીરીવરકા મોર;
 રમજુમ રમજુમ મેઢલા ખરસે, કાંઈ ડમ ડમ નાચે મોર. નિરંજન.
 અમ ગુણ કાળી કોયલીરે, મળુ ગુણ આંખા મોહોર;
 માજરો કે જોરસે, કાંઈ કરને લાગ્યા શોર. નિરંજન. ૨
 તુમ ઓ અમર દેવતારે, અમ ફેશરકા છોડ;
 કનક કચોલી લેઇલાથમાં, કાંઈ પુજા કરે રંગરોલ. નિરંજન. ૩
 તુમ ઓ મોતલકી લરીરે. અમગુણ ઉંડા મોર;
 રૂપચંદકી એહી અરજ હે, દીલબર દરીસન દા. નિરંજન. ૪

પદ ૧૮

આય રહ્યા દીલ ખાગમાં, સુન પ્યારા છનછ, આંકાળી.
 સુન સુન કલીઓ તોરે ચરણે ચઢાવું, ગુણ અનંતા તોરા રાગમે;
 સુન. ૧ મરૂદેવી નંદન આદીછનેશ્વર, ખેલ અનંતા તોરા
 રાગમે; સુન. ૨ રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન, છહુ વીકસીત
 વન કાગમે. સુન. ૩

પદ ૧૯

અખધુ સો જોગી રૂર મેરા, ઉસ પદકા કરે નીવેડા. અવધુ. ટેક૦
 તરવર એક મુલ ખીન છાલ, ખિન કુલે ફલ લાગ્યા;
 સાખા પત્ર નહીં કધુ ઊનક, અમ્ર ગગને લાગ્યા, અ૦ ૧

(૬૯)

તરવર એક પંછિ દાઉ બેઠે, એક ગુરુ એક ચેલા;
 ચેલેને જુગ ચુગુ ચુગુ ખાયા, ગુરુ નીરંતર ખેલા. અં ૨
 ગગન મંડલમે અધખિચ કુવા, ઊવાં દે અમીકા વાસા,
 સુગરા હોએ શો ભર ભર પીવે, નુગરા જાવે પીયાસા. અં ૩
 ગગન મંડલમે ગગિ ખિહાની, ધરતી દુધ જમાયા,
 માખન થાશે વિરલા પાયા, છાશ જગત ભરમાયા. અં ૪
 થડ ખિના પત્ર પત્ર ખિન તુખા, ખિન છલ્યા ગુણુ ગાવે;
 ગાવણુ વાલેક રૂપ ન રેખા, સુગુરુ સોહી ખતાવે. અં ૫
 આતમ અનુભવ ખીના નહીં જાને, અંતર જોત જગાવે,
 ઘટ અંતર પરખે સોહી સુરત આનંદઘન પદ પાવે. અં ૬

પદ ૧૬

રાગ સામેરી—કુંમકુંમને પગલે, પધારો રાજકુંમકુંમને પ
 ગલે. ટેક. સંસાર છોડી સંજમ આદરવા, દાન દીધાં ઢગલે.
 પધારો. ૧ સીવીકા દેવી સહેસ પુરુષશો, પ્રભુખેત્રી ફરો સઘલે.
 પધારો. ૨ વન જઇ પ્રભુ દીક્ષા લીની, ઉપજે જ્ઞાન ચોથું ડગ
 લે. પધારો ૩ કરમ ખપાવી કેવળ લીધું, મોક્ષે પોહોત્યા તે
 તો એક મજલે. પધારો ૪ નથુ કલ્યાણ કહે ચેતનને, તું તો
 એવા પ્રભુ ભજલે. પધારો ૫

પદ ૧૭

અંતર મેલ મીઠ્યો નહી મનકો, ઊપર તન ક્યા ધીયારિ.

(૭૦)

અંતર૦ ટેક. શોળ શાણગાર સજીરે શરીરપર, મુખડા કાચમે જો
યારે. અંતર૦ ૧ અગર અંતર અખીલ અરગજ, ગંદી દહ સં
ગ મોહ્યારે. અંતર૦ ૨ સગશ હાર કરી તનને પોસે; તીરીઆ
પલંગપર સોયારે. અંતર૦ ૩ કહે છનદાસ 'ને' અક્ષય અમર
પદ, જગ નીરખ્યા તખ રોયારે. અંતર૦ ૪

પદ ૧૮

ખલીહારી જાડો વારી, મહાવીર તારી સમોસજાણકી ખલી
હારી. આંકણી. ત્રણ ગઠ ઉપર તખત ખીરાજે, બેઠીછે પુરખદા
વારી. મહાં ૧ વાણી જોજન સહુ કોઈ માંભજે, તારયાંછે નરને
નારી. મહાં ૨ આનંદધન પ્રભુ યોગી પેરે ખાલે; આવા તે ગ
મન નીવારી. મહાં ૩

પદ ૧૯

સમર સમર છયા શ્રીનવકાર, એ પદ તો તેરો કાજ સુધારે
સખી; પાવે ભવ જલકો તું પાર, સમર૦ ૧ દેવ ધર્મ ગુરૂ દ્રઢ
કરી સેવીએ, કદિય ન હોય તેરી હાર. સમર૦ ૨ તપ જપ સંજ
ગ સાર ખજાનો બન્યો, ખરચી લીજોછ એહી ભાર. સમર૦
૩ અરજીન માળી અરગજ સુકમાલક, તુરત દીયો હેતુમ તાર
સં ૪ સમકીત સેજક ખીલ રહ્યો હે હિયો, કરી હેં સુમતા
ધરનાર. સં ૫ કહેણકું છનદાસ ઉઘાવજો, કરણકું ખડો હે ગમા
ર. સમર૦ ૬

(૭૧)

૫૬ ૨૦

હાર હુંતો મોહારે લાલછના મુખડાને મટકે, ટેક. નયણ
રસાળાને વયાણ સુખાળા, ચોતડું લીધું ચટકે; પ્રભુજી સાથે ભ
કતી કરતાં, કરમતાણી કસ તટકે. હારિં ૧ મુજ મન લોભા
ભમર તાણી પેરે, જિન ગુણ કમળે અટકે; રત્ન ચીંતામણી મુ
કી રાચે, કહો કોણ કાચને ફટકે. હારિં ૨ એ જિન શુણતાં
કોપાદીક જે, આસપાસથી પટકે, કેવળ નાણી બહુ સુખ
દાણી, કમતી કુમતીને પટકે. હારિં ૩ એ જિનને જે દીલમાં
ન આણે, તેતો ભુટયા ભટકે; ભાવ ભગત રયું ઓળખ કરતાં,
વંછીત મુખડે સટકે. હારિં ૪ મુરત સંભવ છનેશ્વર ફેરી, જે
તાં હધડું હરણે; નીત લાલ કહે પ્રભુ કીરત મોઠી, ગુણ ગાઠી
હું લટકે. હારિં ૫

૫૬ ૨૧

પ્રભુ પાસ ચિંતામણ મેરો. હારિં પ્રભું ટેક. મીલ ગયો હારિ
ને મીટ ગયો ફેરો, નામ જપું નિત તેરોરે. પ્રભું ૧ પ્રીત લગી
મેરી પ્રભુસે પ્યારી, જેસો ચંદ ચકોરોરે. પ્રભું ૨ આનંદધન
પ્રભુ ચરણ સરણ હે ખોત દીઓ મુગતીકો ડોરોરે. પ્રભું ૩

૫૬ ૨૨

મારો મુજરો માનીને લીજેરે ગોડીરાચે, અરજ સુણોને મા
રો મુજરો માનીને લીજે. ટેક. મુજ સેવકપર કીરપા કરોને,
દીલભર દરીશણ દીને. આ ગોડીરાચે—અરજ. ૧ તુમ અ

(૭૨)

વીનાશી અંતર વશીઓ, તુમ હીલમાં પરતીને. ઓ ગોડીરાએ
અરજ. ૨ રૂપ, વીણુધનો મોહન પબણે, પયગોઠીને પ્રાણીને.
ઓ ગોડીરાએ—અરજ. ૩

૫૬ ૨૩

રીત સરવથી ન્યારી, હોજી તમારી રીત સરવથી ન્યારી.
આંકણી. મુઠી બાકળ માટે પ્રભુ રીઝયા, ચંદન બાળાને તારી.
હો. ૨ ચંદ્રકોશીઓ ગયો દેવલોક, કરણી તે કેઇ સુધારી. હો
૩ મુરસશીના વાલા રશીક શીરોમણ, ચરણ કમળ બસીકારી.
હો. ૪

૫૬ ૨૪

મુખડલાને મટકે, હોજી તમારા મુખડલાને મટકે. આંકણી.
અધુર પ્રવાળી હશીને જીઓછો, મન હરી લયોછો લટકે. હો.
૧ બ્રગુટી બાણ મારોછો મોહાનાં, કાળજાં વચે ખટકે. હો.
૨ વશીકરણ વિદ્યા વસાવો છો નેણમાં, તુમ ચરણે ચીત
અટકે. હો. ૩ મુરસશીના વાલા રશીક શીરોમણ, લોહરે આવે
છે નેમ ચટકે. હો. ૪

૫૬ ૨૫

ધન ધનરે ચોઘડીયું મારે આજનુરે, મેંતો મુખડું જોયું
જનરાજનુરે. ધન૦ ૧ ટેક. વાસાના વદનપર વારી કોટીક ચં
દ્રમારે, પ્રભુને નીશાદીત વંધુંજી ખમારે. ધન૦૨ પ્રભુનું મુખડું
જોતારે ૨૬ લાગશેરે, કુખ જનમ મરાણું ભાગશેરે. ધ૦ ૩

(૭૧)

વાલો મનના માન્યા તે સુખ આપશેરે, કરી પોતાનો અપિપદ
આપશેરે. ધન ધનરે ૦ ૪ ગાઓ ગીત જ્યાન તાન સહુ સોદ્ધા
માણારે, સુરસશીને સદાએ વધામાણારે. ધન ધન ૦ ૪

૫૬ ૨૬

તમારા મુખડા ઉપર વારીલાલ લટકાળા. લટકે ચંદનખાળા
તારી લાલ લટકાળા. સુગીનું સિંહાસન કીધું લાલ લટકાળા.
ત્યાં ઊગરયો સુંદરસેન રાજા લાલ લટકાળા. ચરણે ચંદકો-
શીચો ડશીચો લાલ લટકાળા. તે તે દેવલોક જઈ વશીચો લાલ
લટકાળા. એવી રીત તમારી ન્યારી લાલ લટકાળા. તમને
સુરસસી ખલીહારી લાલ લટકાળા.

૫૬ ૨૭

કીરપા કરોની આદીશ્વર ખાવા, કેસા ધ્યાન લાગ્યાહે. કીર
પાઠેક. કર ઉપર કર અધીક ખિરાજે, આશ નગર જુમાયા
હે. કીરપા ૦ ૧ ગમના ગમની વાર ન સાચી. શિવરમણીકુ ધા
યાહે, કીરપા ૦૨ આપ તરે ઓરનકુ તારે, અર્ધ ખીરૂદરા આયાહે
કીરપા ૦ ૩ પ્રેમ પદારથ ઈછા પુરે, શાંતી કુશળ ગુણ ગાયાહે.
કીરપા ૦ ૪

૫૬ ૨૮

પંથીહા પંથ ચલેગો. પ્રભુ ભજલે કિન ચ્યાર, પંથીહા ૦
કયા લે આયા કયા લે જશે, પાપ પ્રત્ય દો લાર. પંથીહા ૦ ૧
ખાળપણો આયો ખેલ ગમાયો, યૌવન માયા જાલ. પંથીહા ૦૨

(૭૫)

ખુદાપણા આચો, ધરમ નપાઓ, ફરી પીછે પસ્તાય. પંથીડા. ૩
દયા મયા કર પારસ મગસી, અખ તેરો આધાર. પંથીડા. ૪

૫૬ ૨૯

ગ્યાનીરે મેરે ગ્યાનીરે, ચાલો કીતાબ સુગવા ગ્યાની.

ગ્યાનીરે રંગ લાગ્યોરે ચાલો.

તુમ વાણી અમ્રતસેં જાણી, ઇક્ષાંગ મધુસેં ભરાણીરે. ચાલો
વાણી ગુણ પાંત્રીસ ખીરાજે, ચોત્રીશ અતીસય જાણીરે ચાલો.
જીવ અજીવ જોર તત્વ ખતાવણા, મોક્ષ મારગડો હીખાવનારે.
મીઠ્યા તીમરકુ કુર હઠાવના, ગ્યાન પ્રમોદ ખતાવનારે, આપો
એતનીશી વાણી હીજીએ હમક, અતુર કસળ શુભ ગ્યાનીરે. ચાલો

૫૬ ૩૦

ગઝલ.—રાજુલ કહે નાથ ગયે સાત પરહરી, નહીં અંરજ
મેરી ગરજ કહુ દીલમે ધરી. રાજુલ ૦ ૧ તેરે દર્સકી મેં તર
શી દેખુ મેહેલપર ચઢી, દખી નાથ સાથ જન મેરી અખી
આં કરી. રાજુલ ૦ ૨ આચો તોરનસે ફીરીઓ રથ શામને
ફરી, કીની પસુવનપે મ્હેર ફેર અપે કયા કરી. રાજુલ ૦ ૩
આઠ ભવકી જાણી રીતદીલમે ન જરી, આજે નવમે ભવ જો
ગ જોગ ગયે ખીસરી. રાજુલ ૦ ૪ છોડી રાજુલ શ્રીનાર સી
ની શીવ વધુ વરી, કહે શુત પ્રમુદાસ ચીત ચરણસે ધરી.
રાજુલ ૦ ૫

(૭૫)

૫૬ ૩૧

સમત શીખર આલો જઈએ મોરી સજની, સમત શીખર આ
લો જઈએ. ટેક. દશ દશકે જાત્રા આવે, અતિ સુખ અતિ સુખ
આહીએ મોરી સજની. સમત૦ ૧ વીસે ડુંકે વીસ જીનેશ્વર,
વંદીને પાવન થઈએ મોરી સજની. સમત૦ ૨ મન વચ કા
યા પ્રદક્ષિણા દે કર, મુકતી પદમ પદ પહીએ મોરી સજ
ની. સમત૦ ૩

૫૬ ૩૨

બેકાગ—શીયળ નીત પાળો પ્રાણી, શીયળ ધરમકો મુળરે.
શીયળ૦ ટેક. શીયળ સતી સીતાએ પાળ્યો, અગ્ની કુંડ ભયો
પાણીરે. શીયળ૦ ૧ શીયળ સતી સોભદ્રાએ પાળ્યો, આયણીએ ભર
લીઓ પાણીરે. શીયળ૦ ૨ શીયળ શેઠ સુદરસને પાળ્યો, સુગ્રી
થઈ વીમાનરે. શીયળ૦ ૩ દાન શીયળ સંજમ વ્રત પાળ્યો, શીવ
સુખ આવ્યા દાનીરે. શીયળ૦ ૪

૫૬ ૩૩

આજકી આંગી નેર ખની, ગોડી પાસ જીનેશ્વરકે અંગકી.
ટેક. કેસર ચંદન ચરચુ અંગે, ખીચ મંદે બુદ્ધી ગુલાબ
નકી. આજકી૦ ૧ ચંદ્ર જોત તેરો મુખડો ખીરાજે, તેરે બદ
નાકી જાડ બસીહારી. આજકી૦ ૨ કહે મધુપચંદ એ પ્રભુ
સાચો, પુજા કરો એ જીનેશ્વરકી આજકી૦ ૩

(૭૬)

૫૬૩૪

મીલાવના મીલાવના મીલાવનારે ગોડીછકો દરસન મીલાવ
ના. ટેક. અનુભવ મેવા બેજદ પ્રભુજી, ઉનમોહે દરીશ દેખાવ
નારે. ગોડીછ૦ ૧ અંતરયામી અંતર નરખો, દા દરીસન મુખ
પાવનારે. ગોડીછ૦ ૨ રામ વીશુધ કહે જિન પ્રભુ પ્યારા, તનકા
તાપ મીટાવનારે. ગોડીછ૦ ૩

૫૬૩૫

મુરત મોહન ગારી, છનંદા તોરી મુરત મોહનગારી. આંકણી.
દરીશન તોરો મોકુ દરીશન દવે, ઉનકી મેં ખસીહારી. છનં
દા૦ ૧ હરીહર પ્રભા મોરે દીસડ ન આવત, લાગત એ મોએ
પ્યારી. છનંદા૦ ૨ ત્રીસસા માતા મહારજ ગાવે, પાવત શીવ
દર ગાજી. છનંદા૦ ૩

૫૬૩૬

ધન ધનરે ચોઘડીયું મારે આજનુરે, મેંતો મુખકું જોયું
છનરાજનુરે. ધન૦ ૧ ટેક. વાસાના વદનપર વારી કોટીક
ચંદ્રમારે, પ્રભુને નીશદીન વંછુછું હુંતો ખમારે. ધન૦ ૨
પ્રભુનું મુખકું જોતારે ૨૬ લાગશેરે, કુખ જનમ મરાણુનું ભા
ગશેરે. ધન૦ ૩ વાલો મનનાં મન્યાંતે મુખ આપશેરે, કરી
પોતાનો અપેપદ થાપશેરે. ધન૦ ૪ ગાઓ ગીત જ્યાં તાં
ન સહુ સોહામણુરે, મુરશમીને સદાએ વધામણુરે; ધન મ
નરે ચોઘડીયું ૦ ૪

(૭૭)

૫૬ ૩૭

ધન ધન આનુનો દીન રળીઆમણીરે, સુરજ સોનાને
ઝગ્યા સોહ્યામણીરે. ધન ધન૦ ટેક. વાણું વાનાં મંત્રુને ચરણે
નમ્યોરે, જનરાજ તે માહારે મન ગમ્યોરે. ધન૦ ૧ નવ ગ્રહ
સમા થયા મારે આજથીરે, વળી દશા તે શ્રી જનરાજથીરે.
ધન૦ ૨ મુખ જોતાં તે દુઃખ સરવે ગયુરે. વાલાનું ધ્યાન
સદા ચીતમાં રહ્યુરે. ધન૦ ૩ આપો સેવા તે સુદ્ધ મનથી
ખરીરે, સુરસરી ઉપર કરણા કરીરે. ધન ધન૦ ૪

૫૬ ૩૮

મારે આજ આશુંદ વધમણીરે, હુંતો લેઉં વાહાજાજનાં
ભામાણીરે. માહારે આજ આશુંદ વધનણીરે. ટેક. મુને દાસ
પોતાનો જાણીયોરે, અથડાતાં ઠેકાણે આણીયોરે. મારે૦ ૧
આપ્યું દરસન જે દુર્લભ દેવનેરે, મુને કીધું તું રહેજે મારી
શેવમારે. મારે૦ ૨ એવો દીધો ભરસો સાચા ગુરૂરે, પ્રભુ વીના
જગમાં મોથ્યા સહુરે. મારે૦ ૩ મેહર કરીને માહારા મનમાં
રમ્યારે, સુરસરીને જનરાજજ ગમ્યારે. મારે૦ ૪

૫૬ ૩૯

કેરબો—દેખોરે જનંદા પ્યારા, પ્યારા જનંદા ભગવાન.
દેખો. આંકણી. સુંદર રૂપ સ્વરૂપ ખીરાજે, જગનાયક ભગવાન.
દેખો. ૧ દરશ સરશ નિરખો જિતજકો, દાએક ચતુર મુજબન.

(૭૮)

દેખો. ૨ શોક સંતાપ મીઠચો અબ મેરો, પાચો અવીચળ ભા-
ણ. દેખો ૦ ૩ સફળ ભઇ મોરો આજકી ઘડીઆં, સફળ થયો
નેહુ પ્રાણ. દેખો ૦ ૪ દરીશન દખ મિટયો દુખ મેરો, આ
નંદન ઉપકાર. દેખો ૦ ૫

૫૬ ૪૦

તું જગમાંહી દીવો પ્રભુજી, તું જગમાંહી દીવો. ટેક. તીન
જગત કે ભાવ પ્રકાશત, કણુએ ન પવન ન છીવો. આ પ્રભુ ૦
તુમ નહી જગવાદ અનુપમ, તેસ કપુર ન પીવો, આ પ્રભુ ૦
૨ દેવ વિજય. પ્રભુ ચરાણુ સરાણુકે, ખોત ખરસ ચરાણુ છવો.
આ પ્રભુ ૦ ૩

૫૬ ૪૧

અજબ જોત મેરે જીનકી, તુમ દેખો માઈ અજબ જોત મે
રે જીનકી. ટેક. અંદ્ર સુરજ કોઠ એકઠા કીજે, હોઠ ન આવે
મેરા પ્રભુકી. તુમ ૦ ૧ જઘમઘ જોત જઠાવકા ગોણા, શોભા લીસ
વરણકી. તુમ ૦ ૨ હીરવીજે પ્રભુ પાસ સંજેશ્વર, આશા પુરો
મેરે મનકી. તુમ ૦ ૩

૫૬ ૪૨

રાગ કાફી—ખતરાં ફર કરના ફર કરના, એક ધ્યાન પ્રભુકા
ધરના. ખતરા ફર કરના ૦ ટેક. જબસગ પાંચો નીરમગ ક.
રના, ન્તગ લગ જીન અનુસરના. ખતરા. ૧ કરોધ માન મા
યા પરીહરના, સમકીત સુખ વરના. ખતરા ૦ ૨ ધન કંચનક

(૭૧)

કહેા કયા કરના આખર એક દીન મરના, ખતરા૦ ૩ જ્ઞાન ઉ
દ્યોત પ્રભુ પાએ પરના, શીવ સુંદરી મુખ વરના ખતરા૦ ૪.

૫૬ ૪૩

ચેતન કાચીરે મીટીકા ડેરા. ટેક. પડ ગયા બુંદખી ખર ગયા
ડેરા; લોક કહે ઘર મેરા. ચેતન૦ ૧ ઊપર પટતે ભુખણ
સોહે, ભીતર ખોત અધેરા. ચેતન૦ ૨ જુઠા ઠાઠ ઠાઠ ફુની
આમે, જુઠા તન ધન મેરા. ચેતન૦ ૩ એકી અરજ તું કર
સે ભાઈ, એ જગકો નહી તેરા. ચેતન૦ ૪ નવલ કહે છીન
છીન મત ખીસેરા, અપના કર દયો સવેરા. ચેતન૦ ૫

૫૬ ૪૪

આજ ઘેર નાથ પધારયા, કીને મંગલ ચ્યાર આજ૦
પહેલે મંગલ પ્રમુજને પુજુ, ઘણી કેસર ઘનસાર. આજ૦ ૧
ખીને મંગલ અગર ઊખેલું, કંઠે ઠણું કુત્તહાર. આજ૦
ત્રીને મંગલ આરતી ઉતાર, ઘંટ વજણું રણકાર, આજ૦ ૨
ચોથે મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાઢી. નાટીક થેઈ થેઈ કાર. આજ૦
રૂપચંદ્ર કહે નાથ નિરંજન, ચરણ કમલ જાડી વારી આજ૦ ૩

૫૬ ૪૫

સોવો સોવે સારી રેન ગુમાઈ, ખહેરન નીંદ્રા તું કયાંસે
આઈ. સોવે૦ આંકણી. નિંદ્રા કહે મેં ખાળી ભોળી, ખડે ખડે
મુનોજનકુ નાખું ઢોળી. સોવે૦ ૧ નિંદ્રા કહે મેં જમકી દાસી,
એક હાથમે મુકતી આર ફસરે હાથમે ફાંસી. સોવે૦ ૨ સમય

સુંદર કહે સુનો ભાઈ બદનીઆ, આપ મુવે સારી કુખ ગઈ દ
નીયાં. સોવે ૦ ૩

૫૬ ૪૬

(તીરથની આશાતના ૦ વીર કુંવરની વાતડી ૦—એ રાહ)

મલ્લિ જીનેશ્વર મુરતી મનોહારી, હારે મનોહારી રે મનોહારી;
હારે ધર્મ ધોરી -હૃદયમાં ધારી. એ ટેક. ભુવન
માં આપછો વીલુ ભાનું, હારે માંડી મંડળ મહન મન
અવલોકો અધીપ. મલ્લિ જીનેશ્વર. ૨ વદન શરદનો ચંદ્ર
ચીત ધાર્યો; હારે નાથ કર્મ કલંક નીવાર્યો, ભાળને ભુવન
મલ્લિ જીનેશ્વર ૦ ૨ ચણુ કમળથી ચાકીને ચિત માંડી, હારે
જય કમળ સરોવર જ્યાંહી; દેખ દાસ દયાળ. મલ્લિ જીનેશ્વ
ર ૦ ૩ તેજ તણો પુંજ એકઠો આંહી આંચે, હારે સુ-
ર્ય સરસાઈ કરતાં હાર્યો, કરે સમુદ્રમાં પાત. મલ્લિ જીનેશ્વર ૦ ૪
વિશ્વ વિલુ ધરો દાસની દીલ અરજ, હારે પ્રભુ પદની “પ્રવ-
ર્તક” ગરજ, દેવો જ્ઞાન દાન મલ્લિ જીનેશ્વર ૦ ૫

થોયો

સંખેશ્વર પાસજી પુછ્યે, નરભવનો લાહો લીછ્યે;
 મનવંછીત પુરણ સુરતડ, જય વામા સુત અલ્લવેસર. ૧
 દાય રાતા જનવર અતિ ભક્ષા, દાય ધોગા જનવર ગુણ નીલા;
 દાય લીલા દાય સામળ કહ્યા. સોજે જન કંચન વર્ણ લહ્યા.૨
 આગમ તે જનવરે ભાખિઓ, ગણધર તે હૃદયે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તે હુવો શીવ સુખ સાખીઓ.૩
 ધરણીધર રાય પદ્માવતી; પ્રભુ પારશ્વ તણા ગુણ ગાવતી;
 સહુ સંઘનાં સંકટ ચુરતી, નય વિમલનાં વંછીત પુરતી. ૪

પંચ તીર્થકરની થોયો.

કલ્યાણ કંદં પદ્મ જગદં, સંતિ તથા નેમી જગદં મુગીદં;
 પાસં પયાસં શુભગીક ઠાણં, ભતિય વંદે શ્રી વ્રંધમાનં. ૧
 અપાર સંસાર સમુદ્ર પારં, પતા સીવંદીતુ સુ ધરિ સારં;
 સવે જગદં મુર વ્રંદ વંદ્યા, કલ્યાણ વલી ન વીસાત્ર કંદ્યા. ૨
 નીવાણુ મગે વરયાંન કપં, પગા સયા સેંસસુ કતાઘ દપં;
 મયં જગદં સરાણં બુહાણં, નમામી નીચતી જગ પહાણં. ૩
 કદીદુ ગોખીર તુસાર વંના, સરોજ હયા કમલે નીસંના;
 વાએસરી પુથ યવગ હયા, સુકાયસા હમ સયા પસયા. ૪

અથ પન્નુસાણની થોયો.

સતરબેદી છત પુખ રચીને, સનાત્ર મહોછવ કીનેછ;
 ઢોલ દદમા બેરીને ફેરી, ઝંઝરી નાદ સુણીનેછ;
 વિર છત આગળ ભાવના ભાવી, માનવ ભવ કૂળ લીનેછ;
 પરવ પન્નુસાણ પુરવ પુન્યે, આઠ્યાં એમ ગાણીનેછ. ૧
 માસ પાસ વળી દસમ દુવાલસ, ચતારી અઠ કીનેછ;
 ઉપર વળી દસ દાય કરીને, છત ચોવીસે પુનેછ;
 ગડી કલપનો છડ કરીને, વીર ચરીત્ર સુણીનેછ;
 પડવેને દીન જનમ મહોછવ, ધવળ મંગળ વરતીનેછ. ૨
 આઠ દીવસ લગે અમર પળાવી, અઠમનો તપ કીનેછ;
 નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ, જે સુખ ભાવે રહીએછ;
 તેજાધર દીન ત્રણ કલ્યાણક, ગણધર વાદ વદીનેછ;
 પાસ નેમીસર અંતર ત્રીજે, રીખલ ચરીત્ર સુણીનેછ. ૩
 ખારસેં સુત્રને સમાચારી. છંવછરી પડીકમીએછ;
 ચૈત્ર પ્રવાડી વીધીરયું કીને, સકળ જંતુને ખામીનેછ;
 પારણાને દીન સ્વામીવછળ, કીને અધીક વડાઈછ;
 માન વીજય કહે સકળ મનોરથ, પુરે દેવી સીધાઈછ. ૪

ચાંતામણ ચિંતા ચુરસે, આદેશર આશા પુરસે;
 સાંતીનાથની શેવા ને કરે, ને જોઈએ તે આવી મળે. ૧

(૮૩)

અથ સીધચક્રની થોથો.

- જી ૧ સાસન વાંછીત, પુરણ દેવ રસાળ;
ભાવે ભવી ભણીએ, સીધચક્ર ગુણ માળ;
ત્રીહુ કળે એહની, પુખ કરે ઉજમાળ;
તે અમર અમર પદ, સુખ પામે સુવીશાળ. ૧
- અરીહંત સીધ વદા, આચારજ ઊવઝાય;
મુતી દરસણ નાણ, ચરણ તપ એ સમુદાય;
એ તપ પદ સમુદાત; સીધચક્ર સુખદાય;
એ ધ્યાને ભવીનાં, ભવ કોટી દુખ જાય. ૨
- આસા ચઘતરમાં, સુદી સાતમથી સાર;
પુનમ લગી કીજે, તવ આંખીલ નીરધાર;
દાય સહમ ગણેલું, પદ સમ સાડા ચાર;
એકાસી આંખીલ, તવ આગમ અનુસાર. ૩
- શ્રી સીધચક્ર શેવક, શ્રી વીમલેસર દેવ;
શ્રીપાળ તણી પેરે, સુખ પુરે સ્વયમેવ;
દુખ દાહંગ નાવે, જે કરે એહની સેા;
શ્રી સુમતી સુગુરનો, રામ કહે નીત મેવ. ૪

બીજની થોથ.

દીન સકળ મનોહર, બીજ દીવસ સુખીવેશ;

(૮૪)

રાય રાણા પ્રણમે. ચંદ્ર તણી છઠ્ઠા રેખ;
તીકાં ચંદ્ર વીમાને, સાસ્વતા છનાર જેહ;
હું ખીજ તણે દીન, પ્રણમું આણી નેહ, ૧

પાંચમી થોય

શ્રાવણ સુદી દીન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જણુંદતો;
સ્થામ વરાણ તનું શોભતુંએ, મુખ સારદકો ચંદતો;
સહસ વરસ પ્રભુ આવજુએ, ભ્રમચારી ભગવંતતો;
અબટ કરમ હેલે હજોએ, પોહોચ્યા મુગતી મહંતતો. ૧

આઠમી થોય.

મંગલ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરો સુર રાજજ;
આઠ જાતના કળસ ભરીને, નવરાત્રી છન રાજજ;
વીર જીનેશ્વર જનમ મહોજવ, 'કરતાં ત્રિવ સુખ સાધેજ;
આઠમનો તપ કરતાં અમ ધેર, મંગલ કમળા વાધેજ. ૧

એકાદશીની થોય

એકાદશી અતી રૂઝડી, ગોર્વાદ પુરે નેમ;
કીણ કારણ એ પરવ મોહું, કહોને મુજશું તેમ;
છનવર કલ્યાણુંક અતિ ઘણું, એકશોને પંચાસ;
તેણે કારણ એ પરવ મોહું, કરો મન ઉપવાસ. ૧

(૯૧)

સિધ્ધગીરીની.

શ્રી સેત્રૂંજે તીરથ સારો, ગિરીવરમાં જેમ મેરૂ ઉભરો;
ઠાકોર રાંમા પાસ. મંત્ર માંહી નવકારજ બાણું,
તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું; જળધર જળમાં બાણું.
પંખીમાં ઉત્તમ જેમ હંશ, કુળ માંહી જેમ રીખવનો વંશ;
નાભિ તણો એ અંસ. જેમાવંતમાં શ્રી અરિકંત,
તપસુરામાં માહા મુનિવંત, સેત્રૂંજે ગયા ગુણવંત. ૧

પુંડર ગિરી મહીમા, આગમમાં પરસીધ,
વિમળાચળ ભેટી, લહીએ અવીચળ રીધ,
પંચમ ગતી પોહોત્યા, મુનીવર કોડા કોડ;
એણે તીરથે આવી, કર્મ વીપાતક છોડ. ૧

આદિ જનવર રાયા, જાસ સોવજા કાયા;
મરૂદેવી માયા, ઘોરી લાંછન પાયા.
જગત સ્તિથિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા;
કેવળ સિરિ રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

રૂપભ ચંદ્રાન વંદન કીજે, વારિખેણુ કુઃખ વારેજ;
વર્ધમાન જનવર વળી પ્રણમો, સાશ્વત નામ એ ચ્યારેજ;
ભરતાદિક ખેત્રે મળી હોવે, ચ્યાર નામ ચિત્ત ધારેજ;
તેણે ચ્યાર એ સાશ્વત જનવર, નમીએ નિત્ય સવારેજ. ૧

(૬)

મહ ઉઠી વંદુ, રીખવદેવ ગુણ વંત;
મણુ. બેઠા સોહોએ, સમવ સરાણ લગવંત;
જેને છત્ર ખીરાજે, ચમર ઢાળે ધંદ્ર;
જનના ગુણ ગાવે, સોહંગ નારીને વંદા. ૧

શ્રી મંદીરજનની.

શ્રી શ્રીમંધર જીતવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
અરીહંત સકળની, લવ ધરી કર્ણ શેવ;
સકળ આગમ પારક, ગણધર ભાખીત વાણી;
જયવંતી આંણા જ્ઞાન વીમળ ગુણ ખાંણી. ૧

માવદર ખેત્રમાં મંદિરસ્વામી, સોનાનું મિંહાસનજી;
રૂપાનું ત્યાં છત્ર ખિરાજે, રત્ન મણીમાં દિવા ચારજી;
કુમકુમ વરણી ત્યાં ધુમરી ખિરાજે, મોતીના અક્ષર સારજી;
ત્યાં બેઠા શ્રી મંદિર સ્વામી, બોલે મધુની વાણીજી.
કેસર ચંદન ભર્યાં કચોળાં, કસ્તુરી ખરાસોજી;
પેહેલી પુબ મોરી હોજે, ઉગમતે પ્રભાતેજી. ૧

પાસ જણંદા વામાનંદા, જળ ગરબે ફલી;
સુપનાં દષ્ટિ અર્થ વિષેએ, કહે મધવા મળી.
જીતવર જાયા સુર હુલસાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે;
નમિ રાજ ચિત્ત વિરાજી, વિલોકત વ્રત લીએ. ૧

(૮૬)

સઝા યો. રાત્રીભોજનની સઝાય.

પુનઃ સંનેગે નરભવ લાઘ્યે, સાધા આતમ કાળઃ
વિખીયાંરસ જાણો વીખ સરીખો, ઇમ ભાષે જનરાજરે.
પ્રાણી રાત્રી ભોજન વારો, આગમ વાણી સાચી જાણી;
સમકોત ગુણ સહી નાંણરે. પ્રાણી. આકાણી.
અભક્ષ ખાવીસમે રચણી ભોજન, દાખ કલ્યા પરધાન;
તેણે કારણ રાતે મત જીમો, ને હુવે હુઈડે સાનરે. પ્રાં ૧
દાન રનાન આયુધને ભોજન, એટલા રાતે ન કીને;
એ કરવું સુરજની સાખે, નીત વચન સમજીનેરે. પ્રાં ૨
ઉત્તમ પશુ પાંખી પાણુ રાતે, ટાલે ભોજન ટાણો;
તુમે તો માનવી નામ ધરાવો, કીમ સંતોષ ન આંણારે. પ્રાં ૩
માંખી જી કીડી કોલીઆવડો, ભોજનમાં ને આવે;
કોઠ જલોદર વમન વીકલતા, એહવા રોગ ઉપાવેરે. પ્રાં ૪
છનુંભવ જીવ હત્યા કરતાં, પાતીક નેહ ઉપાયે;
એક તલાવ ફાડતાં તેટલો, દાખણ સુગુર ખતાયેરે. પ્રાં ૫
એકડોતર ભવ સર ફાડ્યા સમ, એક દવ દતાં પાપ;
અઠસોતર ભવ દવ દિધા જીમ, એક કુંવણુજ સંતાપરે. પ્રાં ૬
એકસોને ચુવાલીસ ભવ લગે; કુવણુજના ને દાખ;
કુડો એક કલંક દિધાંતાં, તેહવો પાપનો પોખરે. પ્રાં ૭

(૮૮)

એકસો એકાવન ભવ લગે દિધાં, કુડાં કલંક અપાર;
 એકવાર સિલ બંડ્યા જેહવો, અનરથના વીસ્તારરે. પ્રાં ૮
 એકસો નવાણું ભવ લગે ખંડ્યાં, સિલ વીખય સમંધ;
 એક રાત્રી ભોજને તેહવો; કર્મ નીકાચીત બંધરે. પ્રાં ૯
 રાત્રી ભોજન દાખ ઘણા છે, સ્થો કહીએ વિસ્તાર;
 કેવલી કહેતાં પાર ન પાવે, પુરવ કોડી મજરરે. પ્રાં ૧૦
 રાત્રે નિત ચોવીહાર કરીને, શુભ પરિણામ ધરીને;
 માસ માસે પાસખમાણનો, લાભ ઇસીપરે લાનેરે. પ્રાં ૧૧
 મુનિ વસતાની એ સીખામાણ, જે પાળે નર નારી;
 મુરનર સુખ વીસસીને તેહવે, મોક્ષ તણા અધિકારીરે. પ્રાં ૧૨

— ૦૪૦ —

ઢંઢણ મુનીની સજ્ઞાય.

ઢંઢણ રૂપીને વંદણા હું વારી, ઉતઢંઢો આણગારરે હું વારીલારીલાલ.
 એલીઝહ લીધો આકરો, હું લખ્યે લેશું આહારરે હું. ઢં ૧
 હીન પ્રતી જાવે ગોચરી, હું ન મીલે શુષ્ક આહારરે, હું
 ન લીએ મુલ અસુજતો હું. પીનર કુવો ગાતરે હું. ઢં ૨
 હરી પુછે શ્રીનેમને હું. મુનીવર સહસ અહારરે હું.
 ઉતઢંઢો કુણ એહમાં હું. મુજને કુહો કપાળરે. હું. ઢં ૩
 ઢંઢણ અધીકો દાખીયો હું. શ્રીમુખ નેમ જીણંદરે હું.
 કરન ઊમાહયો વાંદવા હું. ધન જાલવ કુલ અંદરે હું. ઢં ૪

(૮૯)

ગલીયારે મુનીવર મીલ્યા હું વાંદ કરન નરેસરે હું
 કીચડી મીથાત્વી દખને હું આયો ભાવ વીશેષરે હું ૬૦૫
 આવો મુજ ઘર સાધુજી હું લ્યો મોદીક છે મુધરે હું
 રૂપીજી લેધ આવીયા હું પ્રભુજી પાસ વિમુધરે હું ૬૦૬
 મુજ લખયે મોદીક મીલ્યા હું મુજને કહો કૃપાલરે હું
 લખધ નહી વછ તાહરી હું શ્રી પતિ લખધ નિહાલરે હું ૬૦૭
 તો મુજને લેવો નહીં હું આલ્યો પરઠણ કાજરે હું
 છટની વાહે જાયને હું ચુરયાં કર્મ સમાજરે હું ૬૦૮
 આઠ મુખી ભાવના હું પાંચો કેવળ જ્ઞાનરે હું
 ઠંઠણ રૂપી મુગતે ગયા હું કહે જીત હરખ સુખાણરે હું ૬૦૯

इलाची पुत्रनी सझाय.

નામ ઇલા પુત્ર જાણીયે, ધનદત્ત શેઠના પુત્ર;
 નટવી દખીને મોડીઓ, જે રાખે ઘર સુ.
 કરમ ન છુટ્ટે પ્રાણીયા. પુરવ નહ વિકાર;
 નજ કુળ છંડીરે નટ થયો, નાંણી શરમ લગાર. કરમ ૦૨
 ઇક પુર આંચેરે નાચવા, ઊંચો વાંસ વીસેસ;
 તીહાં રાય જોવારે આવીઓ, મળીયા લોક અનેક. કરમ ૦૩
 દાય પગ પહેરીરે ખાવડી, વાંસ ચઢ્યો ગજ ઝેલ;

(૧૮)

નિરધારા ઊપર નાચતો, ખેલે નવ નવ ખેલ. કરમ૦ ૪
 હેલ બળવેરે નટવી, ગાવે કિંતર સાદ;
 પાયતલ ધુધરારે ધમ ધમે. ગાળે અંબર નાદ. કરમ૦ ૫
 તિહાં રાય ચિતમેરે ચિતવે, લુખધો નટવીને સાથ;
 જો નટ પડેરે નાચતો, તો નટવી મુજ હાય. કરમ૦ ૬
 દાનન આપેરે ભુપતી, નટ જાણે નૃપ વાત;
 હું ધન વંછુરે રાયનો, રાય વંછે મુજ ઘાત. કરમ૦ ૭
 તવ તિહાં મુનીવર પેખીઓ, ધન ધન સાધુનિ રાગ,
 ધિગ ધિગ વિખ્યારે જીવને, એમ પામ્યો વધરાગ. કરમ૦ ૮
 થાળ ભરી મુખ મોદકે, પદમણી ઊભેલાં ખાર;
 લો લો કેછે લેતા નથી, ધન ધન મુની અવતાર. કરમ૦ ૯
 સંવર ભાવેરે કેવળી, થયો મુની કર્મ ખપાય;
 કેવળ મહીમાજી સુર કરે, લખધી વિજે ગુણ ગાય. કરમ૦ ૧૦

સાખિયો.

વિર જીનેશ્વર સાહિબો, ભમીયો કાળ અનંત;
 પાણુ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૧

જગમાં તિરથ દો વડા, સેતૂંને ગિરનાર;
 એક ઘડ રિખવ સમોસર્યા, એક ઘડ નેમ કુંભાર. ૨

ગાવાનાં ગોતો . સાત વાર.

- આદીતે અરીહંત અમ ઘેર આવેરે;
મારા સ્યામસલાશા નેમ દીલમાં લાવેરે. ૧
- સોમે તે શુભ સાગ્ગાર સજીએ અંગેરે;
મારા જીગજીવનની સાથ રમીએ રંગેરે. ૨
- મંગળ શુભ દીન આજ મંગળ ચાડેરે;
કાંઈ નવ ભર કેરો સ્નેહ હું સંભાડેરે. ૩
- પુધ ઘેર આવો નાથ પુષ્ટિના બગીચારે;
પ્રભુ એક સેંહસને આઠ લક્ષ શુભરીચારે. ૪
- ગુરૂ ખીરવા ગુણવંત શીંગ દેવીનારે;
કાંઈ સમુદ્ર વીજ્ય કુળચંદ નેમ નગીનારે. ૫
- શુકર સેહેસાવંન ચાત્રો સુજનીરે,
મારે સમય પ્રભત વીતી રજનીરે. ૬
- સનીસર સંજમ લીધ પ્રીત વધારેરે;
દાનું પામ્યા પરમાનંદ નેમને નારીરે. ૭
- મુળચંદ રહે એમ આશા કંઈશેરે;
જે નીરમગ પાળે શાયળ ભર જળ તરશેરે. ૮
- અમે નમીએ નેમી છાણુંદ ઘડ ગીરનારેરે;
રાણી રાજુમ જીવે વાટ સાતે વારેરે. ૯

(૧૨)

ગરવી.

- (પડવેની પાણ પ્રીત ગટમટ ભુઝીરે. એ રાહ)
- ચાલો સખીઓ ગમ માથે છન ઘર જઈએરે;
અવગ્રોકીક આદોનાથ પાવન થઈએરે. ૧
- મોહન મરૂદવી નદ જગ જયકારીરે;
જમુ વદન પુનમનો ચંદ જાઉં ખસીહારીરે. ૨
- કંચન ગીરી હરો છનરાજ જઈ નવરાવેરે;
કરવાને આતમ કાજ, સચી હુલરાવેરે. ૩
- વિનતા નગરીનો રાય, હરખું નીરખીરે;
પાણ છે સત ધનુષની કાય, સોવન સરખીરે. ૪
- હમ દોલ વશીઆ એ દેવ, રંગ રશીસારે;
જસ શુરવર સારે સેવ છેલ છમીસારે; ૫
- સ્વામી શીવરમણી કંથ, કાંભાગુગારારે;
સુખ આપો સાદો અનંત, પુરાણ પ્યારારે. ૬
- પ્રભુ પુરાણ પુન્ય પસાય, અમે દીકુંરે;
આ હરખ મનમાં ના માય, લાગે મીકુંરે. ૭
- રમઝમ કરી છન ગુણ રાસ રમીએ રંગેરે;
આવો છનછ આવાસ સખીઓ સંગેરે. ૮
- પુન્ને હરિહર શીર તાજ, કેસર ઘાળીરે;
અંખોડા લહએ આજ સૈયર ટાળીરે. ૯

(૧૩)

પંદર તીથીયો.

જે જન મુખ કમળાને રાજેરે, મરસતીને નમુ મુલ સાજેરે;
 નેમ ગુણ ગાવાને કાજે. વાલો મારો નેમ જાણુંદ કયારે મળશેરે.
 પ્રભુ દખીને દુખડાં ટાણે. વાહાલો ૦ ૧

મારો શામ મુંદર કયારે મળશેરે, જેણે રથ તોરાણથી વાળ્યેરે;
 જેણે પમુજોના ભય ટાળ્યેરે, જેણે જાદવા કુળ અજવાળ્યો. વા ૦ ૨

રાખ્તુ પ્રભુ રંજો રાતીરે, પિયુ વિરહે તપે જોની છાતીરે;
 પંદરે તીથી એણી પેરે ગાતી. વાહાલો ૦ ૩

પડવે તીથી પહેલી વખાણુરે. પીયું મળસે મન અમ જાણુરે
 એને ઉપસમ રસતું ટાણું. વાહાલો ૦ ૪

ખીજે દુવિધ ધરમના રાગીરે, પમુ કરૂણ કરો મને ત્યાગીરે;
 જાણું શીવરમણીના રાગી. વાહાલો ૦ ૫

ત્રીજે ત્રણ જોગને મન સાધેરે, જેમ મારગ મુધ આરધેરે;
 દયા વીના ધરમ ન વાધે. વાહાલો ૦ ૬

ચોથે ચોથુ વ્રત ચીતેધારીરે, ગયા તોરાણથી તજ નારીરે;
 વાલમજ એ વાત ન સારી. વાહાલો ૦ ૭

પાંચમે વ્રત પાંચને પાળીરે, જાણું દેવ સવિ તમે ટાળીરે;
 નિજ નારીને કેમ ન સંભાળીરે. વાહાલો ૦ ૮

છઠે છ કાયને રાખીરે, આ અખળાને દુખમાં નાખીરે;
 પુમે કુણ આગળ કર્યો સાખી. વાહાલો ૦ ૯

(૯૫)

સાતમેશ્વલ ચીતને કીજેરે, જગ છવના ભા વારીજેરે.

તો હુજને કેમ કુખ દીજે.

વાહાલો ૦૧૦

આઠમે આઠ કરમને તોડારે, શીવ નારી સાથે પ્રીત જોડારે;

મુજથી ન કરી એ ઘોડી.

વાહાલો ૦ ૧૧

નવમે નવ ભવનો નેહ ટાળારે, મન મેહ દીશાથી વાળારે;

મુને ચલવલતી ન સંભાળી.

વાહાલો ૦૧૨

દસમે દસે વિધી જતી ધરમેરે, આદર્યો ચીત જાણ્યો મરમેરે;

મુને એમ પડેછે ભરમે.

વાહાલો ૦ ૧૩

અગ્યારશે રસના ધામીરે, એમ શિષ હોવે કીણ કામીરે;

વીણ અવગુણે તણ્યે વામી.

વાહાલો ૦ ૧૪

બારશે બુધિવંતા મીતરે, નવી જાણી રૂપીની નિતરે;

એવી ખેટી કરોછો અનીત.

વાહાલો ૦ ૧૫

તેરસે તેરસમે ગ્રાહારે, પછે જાજે મુજને વાહીરે,

રાખીશ પીયુષ કર સાફી,

વાહાલો ૦૧૬

ચઢદશે ચતુરા ચિત ચિંતેરે, મને મેલી ગયા નીજ કંતરે;

હુંતો અવગુણી ગુણી ભગવંત.

વાહાલો ૦ ૧૭

પુનમે પખવાડુ ધાયરે, કંત નાચ્યા રાજુલ તીહાં જાયરે;

જઈ વંદ્યા પ્રભુજના પાય.

વાહાલો ૦ ૧૮

તમે અનંત ગુણી ભગવાનરે, વ્રત આપી પધારો વાંનરે;

મુને દીલ્યે વંછીત દાન.

વાહાલો ૦ ૧૯

સંજમ દઈ તારી નારીરે, એહ કપતીની બલીહારીરે;

(૧૫)

શીવ પહોતાં સરવ દુખ વારો. વાહાલો ૦૨૦
 જગ ગુરૂ ચીતમાં લાવેરે, અનુભવ રંગે ગુણ ગાવેરે,
 તે મન વાંછીત સુખ પાવે. વાહાલો ૦૨૧
 સુરતમાં સંખેસર પાશરે, પ્રાણમ્યા પુરે મન આશરે;
 કહે કૃષ્ણ વિજયના દાસ. વાહાલો ૦૨૨
 પતરે તાથી ગાઈ ઉમંગેરે, રહી જાણેંદ્ર મુરી સંગેરે,
 રંગવીજય ચડતે રંગે. વાહાલો ૦૨૩

—•—

ગીત.

મિથ્યાત વામીને કોસ્યા સમકીન પામીરે. એ દશી.
 રૂડો માસ વસંત ફળી વનરાજીરે, રાયગુને સહકાર વાલા;
 કેતકી જન્યને માલતીરે, ભમર કરે ઝંકાર વાલા.
 કોયલ મદભર ટહુકતીરે, બેઠી આંખા ડાળ વાલા.
 હંસ જુગાજળ ઝીલતીરે, વિમળ સરોવર પાળ વાલા.
 મંદ પવનની લહેરમાંરે, માતા સુપન નીહાળ વાલા. આંકણી.
 દીઠો મથમ ગજ ડીજળોરે, બીજે રીખસ ગુણવંત વાલા.
 તીજે સીંહજ કેસરીરે, ચોથે શ્રી દેવી મહંત વાલા.
 માખ જુગલ કુલ પાંચમેરે, છઠે રોહણી કંત વાલા.
 ઉગતો સુરજ સાતમેરે, આઠમે દજ દોહ કંત વાલા. રૂડો ૧

(૧૬)

નવમે કળમ રૂપા તણિરે, દસમે પદમસર જાણુ વાલા.
 અગ્યારમે રતનાગરે, બારમે દેવ વીમાન વાલા.
 ગંજ રતનનો તેરમેરે, ચઉદમે વધી વખાણુ વાલા.
 ઉતરતાં આકાશથીરે, પેસતાં વદન મગાણુ વાલા. રૂડો
 માતા સુપન લહી જાગીયરે, અનધિ જુએ સુરરાજ વાલા.
 શક સ્તવ કરી વંદીયારે, જનની ઉદર જનરાજ વાલા.
 એણે સમે ઇંદ્ર તે આવીયારે, મા આગળ ધરી લાજ વાલા.
 પુણ્યવંતી તમે પામ્યુરે, ત્રણ ભુવનનું રાજ વાલા. રૂડો ૩
 ચઉદ સુપના અરથ કહીરે, ઇંદ્ર ગયા નીજ ઠામ વાલા.
 ચોસઠ ઇંદ્ર મળી ગયારે, નંદીસર જન ધામ વાલા.
 ચવન કલ્યાણક જોછવેરે, શ્રીફળ પુજા ઠામ વાલા.
 શ્રી સુભવીર તેણે સમેરે, જગત જીવ વીસરામ વાલા. રૂડો ૪

—૦૬૨૦—

મેંતો સાહાજનદકું ઢુંઢેણુ ચણિયાં. એ ચાસ. મેંતો જોતી
 ફિરં જનરાયારે. નમ સ્થામ નહીં પાચારે. મેં ૦ એક બન
 ઢુંઢે કુજે બન ઢુંઢેયો, મેંતો ઢુંઢે લીયા વન સારારે. મેં ૦ ૧
 વનમગ પીંજર સુવા જુર, મેરે નયનસેં નીર વહાચારે. મેં ૦ ૨
 પાવમે પીંજની ગલે વિચ માલા, મેંતો સેહીકો સ્વાંગ બના
 ચારે. મેં ૦ ૩ ચઇનવિનય કહે ધનધન રાજુક, મેંતો મ
 ભુ ચરાણુ ચિત્ત લાચારે. મેં ૦ ૪

લાવણીત્રો.

જનદાસ કત ઘન.

તુંમ જપો મંત્ર નવકાર, ઉત્તરોગે ભવ પાર;
હાથે તેરી કાયકો આધાર, સફલ કરશે અપનો અવતાર;
ધ્યાન તુમ મનમાં ધરો નરનાર, ખાંણુ દુષ્ટો એ હે સંસાર,
કરો પ્રભુ ન્યાલ જિનદાસો, રખો તેરે ચરણોકે પાસે. ૧

મરક જા કુમતી નાર કાલી, તેરી સોખતસે ગઈ લાલી;
સોખત સુખતાકી મેં ટાલી, આતમા તપમે નહી ઘાલી;
અનંત ભવ વીત ગયા ખાલી, વેદના નીગોદધી ઝાલી;
અમરપદ જનદાસ માગે, સદાએ પ્રભુજીકું પાગે લાગે. ૨

શીશ નીત નમું નાભી નંદન, ચરાણુપર ચડે કેસર ચંદન;
કરત સખ ઇંદ્રાદીક ખંદન, કટત હે કર્મોકા રંદન;
સાધ્યો તેં શીવપુરકો સાધન. સર્વ જીવનકું સુખ કંદન;
જીણંદગુણ જનદાસ ગાવે, શીશ ચરણેશો નમાવે. ૩

ખોખત હૈયા મેરા હસકર, ચડાવું ચંદન ચુવા ઘસકર;
પેઠા મેં ધરમેમેં ધપકર, પાપ દલ દુર ગયા ખસકર,
ચેતન અખ ખડા કમર કસકર, હઠાવો કર્મોકા લસકર;
શ્રી જિનરાજ ઝાઝ ખાસા, સરણે જનદાસ લીચા ખાસા.

(૧૮)

આદિનાથની લાવણી.

શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમું એશે ધ્યાની, ભવજીવ તર
 ળકે કાજ બાણાઇ વાણી. આંનણી. તુમ નાભી રાય કુલ ધારી
 બડે અવતારો, ખુલ્લ રહી ખસકમે ખુબ કેસરકી કયારી; તુમ મ
 મતા મનકી મારી આતમા તારી, તજ દધાવત વિખયનકી
 જાંનકર ખારી; તુમ કરી મુગત પટરાણી જગતમેં જાણી. ભ૦ ૧
 જાણ્યા સુરનર સુખરામી હુવા હે ઉદાસી, જલ ગઈ જખલ જ-
 જલ જગતકી ફાંસી; તુમ જગતપતિ અવિનાસી મુકતાકે વાસો,
 તેરે દરસનસેં સખ કુખ દુર ગયો નાશી; પ્રભુ કરી સફળ જંદગાની
 મેરે મન માંની. ભ૦ ૨ બડે જોતવંત જનરાજ જગતમેં બાજે,
 તેરો દરશાણુ હે સુખદાય સુધારે કાજે; તેરી ધુન ઘઘનમેં ગાજે
 સુરપત લાજે, ગલ ગયા ગરવ પાખંડ કામના ભાજે; નાટક
 નાચે ઇંદ્રાણી આંધક ધુન આંણિ, ભ૦ ૩ તેરી મહિમા ક
 હી ન જાવે પાર નહિ પાવે, ગાંધર્વ સુરપત સખ તેરે ગુણ
 ગાવે; તેરે ચરણસે લપટાવે સરસ લવલાવે, નરનાર હીચાકે
 ગાંઠે ભગતિ તેરી ચલાવે; તેરી ત્રણણા સખ વીરલાણી મુમતિ
 કુ ઠાંણી. ભ૦ ૪ મરૂદેવા કુખકા જયા અમર પદ પાયા,
 છપન કુમરી નારી મીંસિ જસ ગાયા; દુરગતકો કુખ વિરલા
 ચા સફળ કરી કાયા, જનદાસ નિરંજન દખ સરાણુ તેરે આયા;
 સનકીતકી સેજ પીછાણી મંત્રી મોહે ઠાંણી. ભ૦ ૫

(૧૨)

કેસરીઆની લાવણી.

સુનીચોરે ખાતાં સદાસીવજી, મત ચઢ જના ધુનદેવા;
 ગઢપતી ઊનકા બડા એ ડંકા, મત છેડો તમે ઉન દેવા.
 સગતા રે પત ચુડાવત ખેલે, અગહી નોકર ધનહુકા;
 હીંકુ પતસે હાથ જોડકર, તીન ભવનમે હે ટીકા. સુનીચો ૦૧
 સરગ મરત પાતળ સુનીચે, સુરી નર મુનીજન ધાવત હે;
 ઈંદ્ર ચંદ્ર મુની દરીશન આવે. મનકી મોજ પાવતરે. સુની ૦ ૨
 ગયા રાજ દિન કેસે આવે, નીરધનીયાકું ધન દેવે;
 ખાજ ખીલાવે સુંદર લડકા, સદા સુખી રહે તુમ સેવે. સુની ૦
 તારે ઝાઝ સમુદર માંહે, રોગ નિવારે ભા લાકા.
 ભુપ રંગકો રંગ દીચોહે, ચોરન બંધન હરી દેવા. સુનીચો.
 ધું ધું ધું ધું ધુસા બજે, દશેા દશપર હે ડંકા;
 ભાજી તાતરીઆ યું કર ખેલે, મત ખાલાવે બડબંકા. સુની ૦
 રાંશાજી કહે ઉમરાવ વજરને, માનત નહી અમ એ ખાતાં;
 તારી કરણી તું પાવેગા, મેં નહીં આવું તુમ સાથાં. સુનીચો ૦
 મુછ મરોડી ચઢે અભામાને, ઝેર ભરયા હે નજરોમેં;
 રીખમ દાસ કહે સાહેબ સચા, દેખ તમાસા ફજરોમેં. સુની ૦૭

(૧૦૦)

ગુંહલીઓ.

ગોરમાની દશી.

બેહની ચંપાનયરી ઉઘાંત કે જનવર આવિયારે લોસ;
બેહની સુરનર સારે સેવ ભવિક મન ભાવિયારે લોસ;
બેહની ચઉદ મહસ આણુગાર કે સાથે ગણુધરે લોસ;
બેહની અનુતર સુરથી અનંતો રૂપ મનોહરે લોસ. ૧
બેહની કોણિકરાય સુજાણ કે દિએ વધામાણીરે લોસ;
બેહની આવે પંદન કાજ કે સાથે રિદ્ધ ઘણીરે લોસ;
બેહની દૃઢ પ્રદક્ષણા ત્રણ કે વંદ જગ ધણીરે લોસ;
બેહની જનવાણી સુણવાને ઉત્કંઠા ધણીરે લોસ. ૨
બેહની દીપ્ત દેશના મનોહર કે ભવિકજન તારવારે લોસ;
બેહની જનમ મરાણ જંજળ કે ભવ દુઃખ વારવારે લોસ;
બેહની પાંચી ગુણ પાંત્રીસ કે વરસે જડધરે લોસ;
બેહની ભવ દયા ભંડાર કે મળિયું જનવરે લોસ. ૩
બેહની કોણીક ભૂતિ નારી કે જન આગળ રહીરે લોસ;
બેહની ગહુલી કરે મનોહર કે મન હરખીત થધરે લોસ;
બેહની લુંછણ કરે મન રંગ કે લેઈ વળી ભામણારે લોસ;
બેહની લળીલળી નમે પ્રાયકે કરે વળી આગણારે લોસ. ૪
બેહની ચીક ગતિ ચૂરણ સાથિણા એમ ભાવે કહ્યારે લોસ;
બેહની શ્રીફળ સિવ ફળ કાજ કે વળી ઉપર ધરેરે લોસ;

(૧૦૧)

બેહની માણીકિયાત ગુરૂ રાજની સેવા સારીએ લેલ;
બેહની પાંખી મનુષ્ય અવતાર કે સંકા પારીએ લેલ. ૫

કાંકણ દશની ઘાડીરે. એ દશો.

પ્રભુ મારો ભોગ કરમ ક્ષિણ જાણીરે, પ્રભુ મારો પરણ્યો સં-
જમ રાણીરે; પ્રભુ મારો ત્રીસ વરસ ઘાવાસરે, પ્રભુ મારો
સંજમ લેવા ઊલ્લાસરે; પ્રભુ તુમે વિહાર હેવામાં ધારયોરે,
અમને ગમસે નહીં નિરધારરે. ૧ પ્રભુ તુંતો જ્ઞાનદીક ગુણ
દરિયોરે, પ્રભુ હુંતો નિરાશ્રય રહ્યા પડીયોરે; પ્રભુ મારા માતા
પિતાનો નહિ જોગરે, પ્રભુ માહારા બંધવનો ન કરો વિન્ને
ગરે. ૨ પ્રભુ માહારા તુમ વિના ઘર સુન વેડીરે, પ્રભુ માહારા
ન ગમે મોહોલને મેડીરે; પ્રભુ માહારા તુમ આણુ વેહેનો ઊ
લ્લાસરે, પ્રભુ માહારા બંધવ વિના થયો જગદાસરે. ૩ પ્રભુ
માહારો ચોસઠ ઇંદ્ર પરવરીયોરે, પ્રભુ માહારો સિદ્ધારથ વન
સંચરીયોરે; પ્રભુ માહારો મૃત ઊંચેરી એમ લાખેરે, બંધ
વ માહારા કરશું વિહાર ઉલ્લાસરે. ૪ પ્રભુ માહારો એમક
હી ચાલ્યો તેણી વારરે, પ્રભુ માહારા નયણે આંસુની ધારરે;
પ્રભુ માહારા નિજ નયરિ કિમ જાણ્યોરે, પ્રભુ માહારા મુજ મ
ન થયો ઉદાસરે. ૫ પ્રભુ તુંતો નીરાગી નીચિંતરે, પ્રભુ
માહારા દરશનથી કરજ્યો પવીત્રરે; પ્રભુ તુતો કશણ રસનો

(૧૦૨)

કપોરે, પ્રભુ મુને એકસડો કિલ મુકારે. ૬ પ્રભુ માહારો મ-
ણિ બિદોત પર દીપરે, પ્રભુ મહારો અસંખ્યા સુરજ તેજ
પ્રીપરે; પ્રભુ માહારા વરસીદાને જસ કાંધિરે, પ્રભુ માહારા
દયા પાળી કારજ સીધરે. ૭

શ્રી માહાવીર સ્વામીનું પાલણું.

માતા ત્રિસલાએ પુત્ર રત્ન જામળો, ચોમટ ઇંદ્રનાં આસન
કપે સાર; અવાધ જ્ઞાને લોધ ધાયો શ્રીજિન વીરને. આવે ક્ષ-
ત્રી કુંડ નયર મોઝાર માતાં ૧ વીર પ્રતિગિમ્ય મુકો માતા
કને, અવસરપણી નિદ્રા દિએ સાર; એમ મેરૂ શિખરે જનને
લાવે ભકતીસું; હરી પંચરૂપ કરીને મનુહાર, માતાં ૨ એમ
અસંખ્ય કોટા કોટી મળી દેવતા, પ્રભુને આછવ મંડાણુ લેધ
જય; પાંડુક વન શિલાએ જિનને લાવે ભકતીથી; હરી અંગે થાયે
ઇંદ્રપણું ઉછાય. માતાં ૩ એક કોડ સાઠ લાખ કળસે કરી;
વીરનું સનાત્ર આછવ કરે સાર; અનુક્રમે વીર કુંભરને લાવે
જનની મંદારે; દાસી પ્રીય વીધા જયે તેણી વાર. માતાં ૪
રાજ સીધારથને દીધી વધામણી, દાસીને દાન માન દીએ મ-
નુહાર, ક્ષત્રી કુંડ ગાહિ આછવ મંડાવાયો; મળ લોકોને હરખ
અપાર. માતાં ૫ ઘર ઘર શ્રીકૃષ્ણ તોરણ તાઠજ ખાંધીયાં, ઝો
શી ગાવે મંગળ ગીત રસાળ; રાજ સીધારથ જન્મ આછવ

(૧૦૩)

કરે, માતા ત્રીસલા થઇ ઊજમાળ. માતા૦ ૬ માતા ત્રિસલા
 સુસાવે પુત્ર પાલણે, સુસે લાડકડા પ્રભુચ આણુંદ ભેર; હરખા
 નિરખાને ઇંદ્રાણીઆ જાએ વારણે, આજ આણુંદ રૂડો વાર
 કુંવરને ઘેર. માતા૦ ૭ વીરના મુખડા ઉપર વાર કોટી ચદ્ર
 મા, પંકજ લોચન સુંદર નિશાન કપોત; સુક અંચુક સરખી
 દીસે નીરમલ નાસીકા. કોમળ અધુર અરૂણ રંગ રેલ. માતા૦
 ૮ આપથી સોવન મંદીરે સોહીએ હાલર, નાનુક આશ્રણ
 સઘળાં કંચન મોતીહાર; કર અંગુઠો ધાવે વીરકુમાર હરખે ક
 રી, કાંઇ ખોલાવતાં કરે કોલકાર. માતા૦ ૯ વીરને નીલાડે કીધો
 છે કુમકુમ આંદલો, સોભે જડીત મુગટ મણીમય દીશે લા
 લ; જુગતે આંજીએ આણીઆળી ખેઢી આંખડી, સુંદર ક
 સ્તુરીનું ટપક કીધું ગાન. માતા૦ ૧૦ કંચન સોળે જાત
 ના રતને જડીઉં પાલણું, સુસાવત વેળા થાય ધુધરનો ધમકા
 ર. ત્રિસલા વિવિધ વચને હરખા ગાવે હાલાર, ખેચે કુમ
 તીઆળી કંચન દારીસાર. માતા૦ ૧૧ મારો લાડકવાઓ
 સરખા સંગે રમવા જશે, મનોહર સુખડલી હું આપીશ એ
 હને હાથ; ભોજન વેળા રમઝમ રમઝમ કરતો આવશે.
 હુતો ધાધને ભીડીસ રૂદાયા સાથ. માતા ૧૨ હંસ કારડવ
 કોકીલ પોપટ પારેવા, મહિ બપઘ્યાના સાદ અકોર; મેના
 મોર મેલ્યાં છે રમકડાં રમવા તણાં, ઘમ ઘમ ધુધરો બળવે ત્રી
 સલા નંદ કીસોર. માતા૦ ૧૩ મારો વીર કુંવર નીશાળે બ

(૧૦૪)

જાવા જશે, સાથે સજ્જન કુટુંબ પરીવાર; હાથી ઘોડા રથ પા
ળા એ ભક્ષા સોભતા, કરીશ નીશાળગગણું અતી મનોહાર.
માતા૦ ૧૪ મારા વીર સમાજી કન્યા એહને લાવસ્યું, મારા
વીર કુંવરને પરણાવીશ મોઢે ઘેર; મારો લાઠકડો વરરાજ ઘો
ડે ખેસસે, મારો વીર તે કરસે સદાએ લીલા લહેર માતા૦ ૧૫
ત્રિસલા માતા ગાવે વીર કુંવરને હાલડે, મારો નંદન જીવજો કો
હા કોડી વરસ, એતો રાજ રાજેસર થસે ભક્ષો દીપતો, મારા
મનના મનોરથ પુરસે જગીશ. માતા૦ ૧૬ ધન ધન ક્ષત્રી કુંડ
નયર મનોહરું, જ્યાં વીર કુંવરનો જન્મ ઓછવ ગવાય, રાજ
સીધારથના કુળ માંહે દીનમણી, ધન ધન ત્રીસલા રાણી જેહ
ની માય. માતા૦ ૧૭ એમ સધયર ઠોળે મળી ગાવે હાલડે,
થાશે મનના મનોરથ તેહને ઘેર; અનુક્રમે રૂપવીજય મહોદય
પદવી પામસે, ગાય અમોવીજય કહે થાસે લીલા લહેર.
માતા ત્રીસલા૦ ૧૮

શ્રોચ્છવ.

ઓછવ રંગ વધામણાં, પ્રભુ પાસને નામે;
કલ્યાણક ઓછવ કીચો, ચડતે પરીણામે. ઓછવ૦ ૧
સત વરસાયુ જીવીને, અક્ષય સુખ સ્વામિ;
તુમ પદ શેવા ભક્તિમાં, નવી રાખું ખામી. ઓછવ૦ ૨
સાચી ભગતે સાહિબા, રીઝા એક વેળા;
શ્રી શુભ વિર હોયે સદા, મન વંછીત મેળા. ઓછવ૦ ૩

(૧૦૫)

આરતીઓ.

આરતી ૧

ને ને આરતિ આદી છતંદા,
નાભિ રાયા મરૂદવીકો નંદા. ને ને૦ નાભી૦
પહેલી આરતી પુળ કીજે,
નશભવ પામી લાવો લીજે. ને ને૦ નાભી૦
દુસરી આરતી દીન દયાળ,
ધ્રુળવ મંહપમાં જગ અજવાળ્યાં. ને ને૦ નાભી૦
ત્રીસરી આરતી ત્રીભોવન દવા.
સુરીનર ઇંદ્ર કરે તારી શેવા. ને ને૦ નાભી૦
ચોથી આરતી ચઢી દસ ચુરે,
મન વંછીત રૂઝ શીવસુખ પુરે. ને ને૦ નાભી૦
પાંચમી આરતી પુન્ય છોપાયા,
મુળચંદળ રીખવ ગુણ ગાયા. ને ને૦ નાભી૦

આરતી. ૨

પહેલી આરતી પ્રથમ જિણંદા, સેત્રુંજ મંહણ રીખવ છણંદા. ૧
દુસરી આરતી મરૂદવા નંદા, જુગલા ધર્મની વાર ન ખંડા; ત્રી
સરી આરતી ત્રીભોવન મોહીચે, રત્ન સીંધાસન મારા પ્રભુજને
મોહીજે. ૨ ચોથી આરતી તીત નવી પુળ, દેવ નિરંજન

(૧૦૬)

અવર ન ફળ; પંચમી આરતી પ્રભુજીકે સોહીએ, પ્રભુજીકે
ગુણ સેવક ગાવે. ૩ આરતી કીને પ્રભુ સાંતી જીજી, હરણું
લંછનકી મેં જાઉં બલિહારી; વિસ્વસેન અચરાજકો
નંદા, સાંતીનાથ મુખ પુનમ ચંદા. ૪ આરતી કીને પ્રભુ
નેમજીજી, સંખ લંછનકી મેં જાઉં બલિહારી; સમુદ્રવીને
સિવાદેવિકો નંદા, નેમનાથ મુખ પુનમ ચંદા. ૫ આર
તી કીને પ્રભુ પાસ જીજી, માણીધર લંછન જાઉં બલિહારી;
અશ્વસેન વામાજીકો નંદા, પારશ્વનાથ મુખ પુનમ ચંદા. ૬
આરતી કીને પ્રભુ વીર જીજી, સિંહ લંછનકી મેં જાઉં બ
લિહારી; સીધારથ રાજ ત્રીસલા દેવિકો નંદા, વીર જીજી
મુખ પુનમ ચંદા. ૭ આરતી કીને પ્રભુ ચોવીસ જીજી, ચોવીસ
જીજી મેં જાઉં બલિહારી. ૮

મંગલદીવો.

દીવારે દીવો મંગળીક દીવો, આરતી ઉતારોને બહુ ચિરં જીવો.
શોહામણો ઘર પરવ દીવાળી, અમર ખેલે અમળા નારી;
દીવાળ બજે એને કળે અનુઆળી, ભાવે ભકતે વદન નિહાળી,
દીવાળ બજે જેણે એ કળીકળે, આરતી ઉતારો રાજકુમારપાળે;
તમ ઘર મંગળીક અમ ઘર મંગળીક, મંગળીક ચતુરવીધ
સંધને હોળો, દીવારે દીવો મંગળીક દીવો, આરતી ઉતારોને
બહુ ચિરં જીવો.

(૧૦૭)

શ્રી જીન નવત્રંગ પુજાના દુહા.

- જળ ભરી સંપ્રત પત્રમાં, જુગલીક નર પુર્વતઃ
રીખભ ચરણ અંગુઠે, દાયક ભવજળ અંત. ૧
- જાનું બળે કાઠિસગ રક્ષા, વિચરયા દેશ વિદેશ;
ખઠાં ખઠાં કેવળ લહ્યું, પૂજે જાનું નરેષ. ૨
- લોકોતિક વચ્ચે કરી, વરસ્યા વરશીદાન;
કરકંડે મળુ પુજતાં, પૂજે બધે બહુ માન. ૩
- માન ગયો દાય હુંસથી, દખી વીરજ્ય અનંત;
ભુજ બળે ભવજળ તરયા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪
- સિદ્ધસક્ષી ગુણ ઉજળી, લોકતે ભગવંત;
વશીયા તેણે કારણ ભવી, સિધ શીખા પુર્વન. ૫
- તિરથંકર પદ પુન્યધી, ત્રિભુવન જન શેવંત;
ત્રિભુવન તીલક સમા મળુ, બાળ તિલક જ્યવંત. ૬
- સોળ પહાર મળુ દેશના, કંઠે પિવર વરતુષ;
મધુરધુની સુરનર મુણે, તીણે ગળે તિલક અમુલ. ૭
- રૂઢ્ય કમળ ઉપસમ બળે, બાળ્યા રાગને રોશ;
હેમ હે વન ખંડને, રૂઢ્ય તીલક અંતેષ. ૮
- રત્ન ત્રય ગુણ ઉજળી, સકળ મુગુણ વીશરામ;
નાભી કમળની પુજના, કરતાં અવીચળ ધામ. ૯
- ઉપદેશક નવ તત્વના, તિણે નવ અંગ છણુંદ;
પૂજા બહુ વીધ રાગધું, કહે સુભવીર મુણુંદ. ૧૦
-

(૧૦૮)

અથ ચૈતવંદન કરવાની વિધી

(પ્રથમ) ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિતં જાણિજ્જાણે
નિસીહિઆણે મથેણુ વંદામિ. ૧ (૫છી)

હાંથીકારેણ સંદિસહ ભગવાન ચૈતવંદન કરું.

(એમ કહીને ચૈતવંદન કરવું. ૫છી)

અથ જંકિંચિ.

જંકિંચિ નામતિથ્યં, સઝા પાયાસિ માણુંસેલોણે; જાણે
જાણુમિખાઈ, તાઈ સવાધ વંદામિ. ૧

અથ નમુથ્યુણં.

નમુથ્યુણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં. ૧ આધગરાણં તિ-
થયરાણં સયસંખુદ્ધાણં. ૨ પુરિમુત્તમાણં પુરિસસીહાણં,
પુરિસવર પુરિઆણં; પુરિસવર ગંધહથીણં. ૩ લો-
મુત્તમાણં લોગનાહાણં લોગહિયાણં લોગપર્ધવાણં લોગપ-
જ્જેઅગરાણં. ૪ અભય દયાણં અખ્ખુ દયાણં મઝા-
દયાણં શરણુ દયાણં ખોહિ દયાણં. ૫ ધમ્મ દયાણં ધ-
મ્મ દસયાણં ધમ્મ નાયગાણં ધમ્મ સારહીણં ધમ્મવર આ-
હરંત અક્કવંટીણં. ૬ અપ્પહિહય વરનાણં હંસણધરાણં વિ-
યટ્ટ હહમાણં. ૭ જાણાણં જાવયાણં તિજ્ઞાણં તારયાણં
બુધ્યાણં ખોહીયાણં ઉત્તાણં ભોયગાણં. ૮ સ્વપ્પન્નુણં સ્વ

(૧૦૨)

હરિસીણું સીવ મયલ મરૂઝ મણત મખખય મવાખાડ મપુ-
ણ રાવિત્તી સિદ્ધિગાઇ નામધેઝાં કાણું સંપત્તાણું નમો છુણાણું
નિય ભયાણું, ૬ જેઝા ઝાઇઝા સિધ્ધા જેઝા ભવિ રસંત
ણા ગએકાલે સંપધઝા વટખાણા સંવેતિ વિહોણ વંદામિ. ૧૦

અથ જાવંતિચેઇઝાઝે.

જાવંતિ ચેઇઝાઝે ઉઠદેઝા ઝહેઝા તિરિઝલોઝેઝા સંવા
ઇ તાઇવંદે ઇહસંતો તથ્યસંતાઇ. ૧

જાવંતકેવિસાહુ ભરહેરવય મહાવિદેઝા સંવેસિતેસિપાણ-
ઝો તિવિહોણ તિદંડ વિરયાણું. ૨

અથ પ્રમેષ્ટીનમન.

નમોર્હત સિધ્ધાચાર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ

(ઝેઠલું કદા પછી સ્તવન કેહેવું. પછી હાથ નેડીને)

અથ જયવીઝરાય.

જયવીઝરાય જગગુરૂ હોઉ મમં તુહ પભાવઝો ભયવં ભ-
વનિંવેઝો મંગાણુસારિઝા ઇઠફલ સિધ્ધ, ૧ લોગ વિરૂ
હ ઝ્યાઉ ગુરૂજણુ પુઝા પરચ કરણંચ મુહગુરૂજો તવ્ય-
ણુ સેવણુ આભવ મખંડા. ૨ વારિજઇજઇ વિનિઝાણુ
ખંધણુ વીઝરાય તુહસમયે તહવિમમ હુજજસેવા ભવે ભવે તુ-
મહ ઝસંણાણું. ૩ દુખખખખઝો કમખખખઝો સમાહિ મર

(૧૧૦)

જાન્ય જોહિલાભોઅ સંપન્નજી મહુએઅં તુકનાહ પ્રણામ કર-
જીણું. ૪ સર્વ મંગળ માંગલ્યં સર્વ કલ્યાણ કારણું પ્રધાનં
સર્વધર્માણું જૈનં જયતિ સાસનં. ૫

(પછી હભા થઇને)

અથ અરિહંતચેદ્રત્રાણં.

અરિહંત ચેદ્રત્રાણું કરેગિ કાઉસ્સગ્ગં. ૧ વંદણ વત્તિઆ-
એ, વૂઆણ વત્તિઆએ; સક્કારવત્તિઆએ, સમ્માણ વત્તિઆ-
એ; જોહિલાભ વત્તિઆએ, નિરૂપસગ્ગ વત્તિઆએ. ૨ સિ-
ધ્ધાએ મેહાએ ધિધ્ધએ ધારણાએ આણુપેહાએ, વઠૂમાણીએ
કામિકાઉસ્સગ્ગં. ૩

અથ અન્નથ્થુસસિએણં.

અન્નથ્થુસસિએણું નીસસિએણું ખાસિએણું છીએણું જ્જલા-
ધીએણું હુએણું વાયનિસગ્ગેણું ભમલિએપિત્તમુછાએ. ૧
સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં સુહુમેહિં
દ્ધિસંચાલેહિં. ૨ એવમાધએહિં આગારેહિં અભગ્ગે અવિ-
રાહિઆ હુજ્જમે કાઉસ્સગ્ગે. ૩ જવ અરિહંતાણું ભગવં
તાણું નમુક્કારેણું નપારેમિ. ૪ તાવકાયં કાણેણું મોણેણું
આણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ. ૫

(પછી હભા થઇ એક નવકારના કાઉસગ પાળીને)

પછી થાય કેહેવી, પછી ખમાસમણ લેવું.)

(૧૧૧)

આશ્રય પત્રિકા.

આ ચોપડીને અગાઉથી ગ્રાહક થઈ આશ્રય આપનાર
ગ્રહસ્થાના નામનુ લીસ્ટ.

અમદાવાદ,

- ૧૧ શા. લાલચંદ લલુ
- ૧ શા. ભીખાભાઈ મનસુખભાઈ
- ૧ શા. ધરમચંદ મોકમ
- ૧ શા. પ્રેમચંદ ઉગરચંદ
- ૧ શા. બલાખી સાંકળચંદ
- ૧ ઝવેરી. હરીલાલ છોટાલાલ
- ૧ શા. કરમચંદ ગલાખચંદ
- ૧ શા મગનલાલ કેવળદાસ
- ૧ શા. હાલ્દાભાઈ વરછવનદાસ
- ૧ શા. ધરમશી કુંવરજી
- ૧ શા. નેહાલાલ ઊમેદચંદ
- ૧ શા. નગીનદાસ વખતચંદ
- ૧ શા. હઠીસંગ ખેદેચર
- ૧ શા. મગનલાલ નેહાચંદ
- ૧ શા. રતનચંદ સામળદાસ
- ૧ શા. ત્રીકમલાલ મગનલાલ
- ૧ ઝવેરી. કેશવલાલ હીરાલાલ
- ૧ શેઠ ખાપાલાલ મુળચંદ
- ૧ શેઠ કેસવલાલ નેચંદ
- ૧ શા. નાથા માણિકચંદ

૧ શા. વાડીલીલ ખાપુજી.

૧ શા. લલુ ખેદેચરદાસ.

૨ શા. પ્રજા નગીનદાસ

૧ શા. ગુલાખચંદ સુરચંદ

૧ શા. મોતીલાલ મગનલાલ.

૧ શા. મોતીલાલ મગનલાલ

કપડવાગુજ

૫ મહેતા. મગનલાલકાળીદાસ.

મહુધા

૧૦ દાસી વરજલાલ પરબુદાસ

આંતરેલી

૫ શા. મનસુખ કાળીદાસ

કનીજ

૫ શેઠ. લલુભાઈ દેવચંદ

ચાલગુપુર

૨ મહેતા પ્રતમચંદ નાહાલચંદ

૧ સંઘવી રૂપચંદ કુગરશી.

૧ મહેતા. અમુક્ષખ ચુનીલાલ

૧ પરી. લલુચંદ ગોપાળચંદ

૧ શા. ખુખચંદ મોતીચંદ

ધોલેશ

- ૧ શા. તરબોવન જેમલ.
 ૧ શા. ઉજમશી હીમચંદ
 ૧ શા. મુખલાલ છગનલાલ
 ૧ શા. મુળચંદ ઝીણા
 ૧ શા. હરગોવન ખુમચંદ
 ૧ શા. હરજીવન મોતીચંદ
 ૧ શા. નેશંગ રામચંદ
 ૧ શા. ગોર્વીંદજી ઝવેર.
 ૧ શા. ધરમશી વીરચંદ
 ૧ પરી. હીમચંદ માણિકચંદ
 ૧ શા. સાંકળચંદ ઉમેદ
 ૧ કા. શા. નરસીદાસ ઝવેર
 ૧ કા. વાડીલાલ મગનલાલ

ખંભાત

- ૧૧ શા. મગનલાલ માણિકલાલ
 વડોદરા
 ૧૨ મોદી. નેમચંદ ખેલેચરની
 મારફત.
 ૧ શા. મગનલાલ દીપચંદ
 ૧ શા. ડાહ્યા કસનદાસ
 ૧ મોદી. તીકુભાઈ લરેચંદ

- ૧ શા. અમથાભાઈ અમરચંદ
 ૧ પરી. ચુનીલાલ હુકમચંદ
 ૧ શા. ખુખચંદ રાયચંદ
 ૧ શા. નેમચંદ મલુકચંદ
 ૧ શા. છોટાલાલ લલુભાઈ
 ૧ શા. ધરમચંદ જગજીવન
 ૧ શા. પ્રેમચંદ નરોત્તમ.
 ૧ મોદી. મનસુખ કુખેરદાસ
 ૧ શા. લલુ જીણાભાઈ.

ભાવનગર

- ૧ શા. ભીમજી નરસીદાસ
 ૧ દાશી. નરોત્તમ વશરાય
 કભેઈ

- ૧ શા. હરગોવન જીવચંદ
 વેજલચર

- ૧ દાસી છોટાલાલ લલુભાઈ
 આગાશી બ. દર

- ૧ ખેમચંદ હીરાચંદ
 થરોઈ

- ૧ શેઠ દેવચંદ સવાઈચંદ
 રાધનપુર

- ૧ શેઠ મનસુખભાઈ ભાઈચંદ.

કેટલાક ગ્રહરથેનાં નામ વેળાસર નહીં આવી પોહોચવાથી
 દાખલ કરવામાં આવ્યા નથી.

જાહેર પાખર.

સરવે જૈનધર્મી ભાઈઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે નીચે લખેલી ચોપડીઓ અમદાવાદમાં સમશેર બાહાદુર છાપખાનામાંથી તમા નિચે સહી કરનાર પાસેથી રોકડી દિ મને વેચાતી મળશે.

- ૦-૫-૦ પાંચ પહિકમાણુ સુત.
- ૦-૬-૦ દેવસિ તથા ચાઈ પહિકમાણુ સુત.
બાળાળેાધ સહિત.
- ૦-૧-૦ મોતીસાનાં ઢાળીઆં
- ૦-૬-૦ શ્રીવાળનો રાસ
- ૦-૧-૦ ખુન પ્રકાશનું રતવન
- ૦-૧-૦ મેહાવીર સ્વામીના સતાવીસ ભવનું રતવન.

ઉપર મુજબની ચોપડીઓ શુદ્ધ અને સારી છા પથી છાપેલી મળશે. જોઈએ તેણે કોંગત જાણી મંગાવી લેવી ટપાલ ખાસ જુદુ આપવું પાસે.

શા. મગનલાલ હઠીશંગ

શા. રાંગલ મંદીરની પોળ.

